

BURMESE CLASSIC .com

ဟာလ သရုပ်ဆောင်

မေ့ရဦး၏

လုံးချင်းဝတ္ထု

တစ်ခါ ဘုံးအိပ်မက်

ရပ်ကွက်ထဲက အတွေ့အထိ . . . .

ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုတွေထဲက အတွေ့အကြုံ . . . .

ရင်ထဲက ခံစားမှုအာရုံ . . . .

အားထုံး, အားထုံးကို စုစည်းဖော်ထုတ်ရေးမိတာက . . .

ဟာသသရုပ်ဆောင်

ရေးသည့်

တစ်ခါသုံး

အိပ်မက်

တော်ဝင်မြို့မစာအုပ်တိုက်

အမှတ်(၈၈)၊ ဒုထပ်(ယာ)၊ ၃၈-လမ်း၊

ဖုန်း - ၂၄၅၂၀၄ ၃၇၉၄၇၇

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူနှင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၄၂၂၀၉၀
မျက်နှာပုံနှင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၃၅၃၀၀၀

မျက်နှာပုံသရုပ်ဆောင်	-	ခင်စွတိုးနား	
ဆတ်ပုံပညာရှင်	-	မိုးပိုင်မိုး	
မျက်နှာပုံ ဒီဇိုင်း	-	သက်နေထွန်း	
ထုတ်ဝေသူ	-	ဦးလှိုင်ဝင်းမိုး (မြ - ၀၃၇၀၀) ကက ဒုထပ်(ယာ)၊ ဂုဂလ်၊ ကျောက်တံတား။	
မျက်နှာပုံနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ	-	ဦးလှိုင်ဝင်းမိုး (တော်ဝင်မြို့မပုံနှိပ်တိုက်) ၃၀/၁၊ သာယာကုန်းလမ်း၊ ပုဇွန်တောင်။	
အတွင်းဖလှယ်	-	ကိုဦးနှင့် ညိုမုား	
စာအုပ်ချုပ်	-	ဝင်းယု	
ပုံနှိပ်ခြင်း	-	ပထမအကြိမ် ၂၀၀၈ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ။	
အုပ်စု	-	၅၀၀	
တန်ဖိုး	-	၁၂၀၀ ကျပ်	

အပြင်အလင်ပေါ့လေ .....

အရော့ သီတင်းသင်ပြီး နေရာ
အတ္ထာတရားကို လှူတန်တင်သဖြင့် သူ၏ ဓာတ်ပုံလေး
ကို အသုံးပြုခွင့်ပေးခဲ့သော အလှူပေးကုန်အဖွဲ့ .....

အနာမာရသတင်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို
ဖွဲ့စည်းကျင့်သော ဓာတ်ပုံအရာ ညီလေး "မိမိ" ကို
အား များစွာ .... များစွာ ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်

ကျော်စွာ

အထွေထွေ သရုပ်ဆောင်

အခန်းစဉ် (၁)

လိုတရ မင်းသားလေး

ထူးဇော်ဆိုတဲ့ကောင်က မွေးလာကတည်းက အခုအသက်တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပြည့်သွားသည်အထိ ဘာဆိုဘာမှ ဘဝမှာ မပြည့်စုံတာမရှိခဲ့ဘူး။ တကယ်ပြောတာ . . . အဟဲ . . . ကြားတယ်လို့များ ထင်နေလားမသိ။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် ရိုင်းတယ်ထင် ခွင့်လွတ်ပါဗျာ . . . ထမင်းဆိုတာ ဘယ်ကစဖြစ်တယ်ဆိုတာတောင် မသိပါဘူး . . . ရှင်းကရောပဲ . . . မွေးလာကတည်းက ဟမ်ဘာဂါနဲ့ ပီဇာ ဘယ် ညာတိုင်ပြီး တစ်ထောင်တန် ခြင်္သေ့ရှုပ်တွေနဲ့ အနီးထွေးပြီးများ မွေးလာသလား မသိပါဘူး . . . တစ်ရာတန်ဆိုတာ အခုချိန်အထိ တွေ့ဖူး . . . မမြင်ဖူးသေးပါဘူး . . . တကယ် . . . ။

‘မြနဲ့မောင်နဲ့ ခုမှတွေ့တာ . . . လူပါးမဝခင်တုန်းက’ ဆိုတဲ့ လက်ကိုင်ဖုန်းလေးထဲက အသံလေးထွက်လာတယ်။ အဲဒီ တီးလုံးစာသားကို ကျွန်တော် မသိပါဘူး။ ကျွန်တော်သိတာက တိုရိုယားမင်းသားအဆိုထော် Rain ရဲ့ First Live Concert

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်

အဲ . . တစ်ခုတော့ရှိတယ် . . ‘ဟေ့ကောင် ထူးဇော် . . မင်းခုနက သီချင်းရဲ့စာသားအတိမ်အနက်ကို ဘာမှမသိဘဲ ဘာဖြစ်လို့ မင်းဖုန်းထဲမှာ ထည့်ထားတာလဲ’ လို့ မေးနိုင်ပါတယ်။ ဟုတ်ကဲ့ပါ . . ကျွန်တော် ဘာဆိုဘာမှ မသိပါဘူး . . ကျွန်တော် သိထားတာက ကျွန်တော်ရဲ့အမေကိုယ်စား၊ အဖေကိုယ်စား ကျွန်တော့်ကို ဒီအရွယ်၊ ဒီဘဝ၊ နိုင်ငံခြားဆိုတဲ့ တိုင်းပြည်တစ်ခုကို ပို့ဆောင်ပေးပြီး စောင့်ရှောက်လာတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့တစ်ဦးတည်းသောအစ်မ သက်ပိုင်ဇော်က ကျွန်တော်ရဲ့လက်ကိုင်ဖုန်းထဲကို သူ့သဘောကျ၊ သူ့စိတ်တိုင်းကျ ထည့်သွင်းပေးထားတာပါ . . ။

ဟောဗျာ . . လက်ကိုင်ဖုန်းထဲကအသံကိစ္စ ရှင်းပြနေရတာနဲ့ ဖုန်းတောင် မကိုင်မိဘူး။ တစ်ဖက်က ပြန်ကျသွားတယ်နဲ့ တူပါတယ်။ ရုံးကိစ္စသွားဖို့ အပေါ် အင်္ကျီထပ်ဝတ်ဖို့ လှမ်းအယူ . .

‘မြနဲ့မောင်နဲ့ ခုမှတွေ့တာ . . လူပါးမဝခင်တုန်းက . . ’ ဖုန်းသံထပ်ပြည်လာပြန်ပြီ။

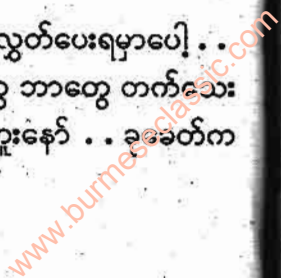
“ဟဲလို . . ပြောပါ . . ကျွန်တော် ထူးဇော်ပါ . . .”

“ထူးဇော် ဘာဖြစ်နေတာလဲ . . ဖုန်းနံပါတ်တောင် မကြည့်နိုင်တော့ဘူးလား . . ငါ့မောင်ရယ် . . .”

ဟိုက် . . ဟုတ်သားပဲ . . ကိုယ့်ရဲ့တစ်ဦးတည်းသော မြန်မာပြည်က အစ်မ သက်ပိုင်ဇော်ရဲ့အသံ . . . ။

“ဟုတ်ကဲ့ Yes, Boss မမသက် . . ဆောရီးနော် . . ရုံးသွားခါနီး အလုပ်တွေရှုပ်နေလို့ . . .”

“ဟုတ်ပါပြီ . . ဟုတ်ပါပြီ . . ခွင့်လွှတ်ပေးရမှာပေါ့ . . မမသက်မှ မမြင်ရတာ . . နိုက်ကလပ်တွေ ဘာတွေ တက်သေးလား . . ထူးဇော် . . မမသက် မကြိုက်ဘူးနော် . . ခုခေတ်က

တစ်ခါချိုးအိမ်မက်

ဘာခေတ်လဲ . . .”

လုပ်ပြန်ပြီ . . . လာနေကျ စကားလုံးတွေနဲ့ ထောင့်ကန်
ဘောကန်ဦးမယ် . . . ။

“ဟိုလေ IT ခေတ်၊ ကွန်ပျူတာခေတ်၊ အင်တာနက်
ခေတ် . . . ပြီးတော့ . . . .”

“ထူးဇော် မမသက်ကို အရွဲ့မတိုက်နဲ့ . . ထူးဇော်ပြောတာ
တွေ မမသက် စိတ်မဝင်စားဘူး . . မမသက်ပြောတာက ရောဂါ၊
ရောဂါအကူးလွယ်တဲ့ခေတ်လို့ပြောတာ . . ကြားလား . . မင်း
သူငယ်ချင်း သို့သူ့အောင်တို့၊ မျိုးကိုမျိုးတို့တောင် ဘာလိုလို ကြား
နေရတယ် . . အရာရာ ဆင်ခြင်ဖို့ပြောနေတာ ထူးဇော်ရေ . .
သိပြီလား . . .”

အပြင်ကိုတစ်စွန်းတစ်စထွက်နေတဲ့ ရုပ်အင်္ကျီကို ဘောင်း
ဘီထဲ လက်တစ်ဖက်က ပြန်သွင်းရင်း . . .

“စိတ်ချပါ မမသက်ရယ် . . မမသက်က ကျွန်တော်ရဲ့
မေမေ . . ပြီးတော့ ဖေဖေဆိုလည်း မမှားပါဘူး . . မမသက်ရဲ့
စကားကို မြေဝယ်မကျနားထောင်နေလို့ . . အခု ဒီအသက်အ
ရွယ်ရောက်တာတောင် အော်ရီဂျင်နယ်အတိုင်း ဖြစ်နေတာပေါ့
. . မှတ်ဘူးလား . . ကဲပြော . . ခု မမသက် ဘာလိုအပ်ပြန်ပြီလဲ
ယောက်ျားတော့ မရှာပေးနိုင်ဘူးနော် . . ဒီမှာက မြန်မာရွား
တယ်”

“ခွေးကောင်လေး . . အစ်မကို ဒီလိုပဲပြောရလား . .
ဘာမှမလိုအပ်ပါဘူး . . မင်းလှမ်းလှမ်းပို့ပေးနေတာနဲ့တင် အရာ
ရာပြည့်စုံနေပါပြီတော် . . . ခုဟာက သတိရလို့ဟေ့ . . သက်ရ
လို့ . . သိပြီလား . . . .”

ကျွန်တော်

“မမသက် . . ထူးဇော် . . ငိုလိုက်မှာနော် . . နောက်ကို သတိရတယ် . . . ဆိုတဲ့စကားကြီးမသုံးပါနဲ့ . . နဂိုကမှ ပြန်လာ ချင်နေရတဲ့ကြားထဲ . . .”

ဟီဟီ . . ငိုသံပါလေးနဲ့ လှမ်းခွဲလိုက်တော့ မမသက်ရဲ့ အသံကကီးချိန်းသွားရော . . တကယ် . . မယုံ နားထောင်ကြည့်။

“နောက် . . နောက် . . ကို သတိရလို့ပါ . . ဆိုတဲ့ စကား . . မသုံးတော့ပါဘူး . . ထူးဇော်ရယ် . . နော် . .” တဲ့။

“အဲဒါဆို ပြန်ပြောကြည့် . . မမသက် . .”

“မေ့ . . မေ့ . . နေမှာစိုးလို့ပါ . . ထူးဇော်ရယ် . . မမ သက် ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်နော် . . .”

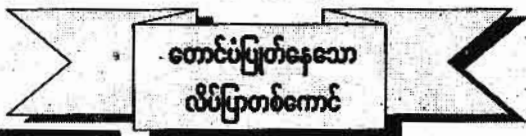
“OK မမသက် . . .”

အဲဒါပဲ . . ကျွန်တော်ရဲ့ မမသက်က ထူးဇော်ဆိုတဲ့ ကျွန် တော်ကို သိပ်ချစ်တော့ . . ထူးဇော်ဆိုတဲ့ ကျွန်တော်ကလည်း စီးပွားရေးတစ်ခုကလွဲရင် ဘာဆိုဘာမှ စိတ်မဝင်စားဘူး . . . တကယ်ပြောတာ . . ‘ဟောဗျာ . . ရုံးနောက်ကျတော့မယ် . . ဘိုင့်ဘိုင် မမသက် . .’ ဖုန်းကလေးကိုနမ်းပြီး ကားဂိုထောင်ဆီ ကို ကျွန်တော်ရဲ့ခြေလှမ်းတွေက သယ်ဆောင်သွားပါတော့တယ်။

အခန်းစဉ် (၂)

ရဲ့ နာမည်ကြီး ဟိုတယ်တစ်ခု။ ခရောင်းက အခန်းတွေရဲ့နံပါတ်တွေကို တစ်ခုချင်းလိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ၃၀၂ ဟုတ်ပြီ။ နံနက်ပိုင်းကထွက်သွားပြီဖြစ်သော ဧည့်သည်လင် မယားအခန်း၊ ကောင်တာကပေးလိုက်သော သော့ဖြင့်အခန်း တံခါးကိုဖွင့်ကာ ခေါင်းအုံးစွပ်၊ အိပ်ရာခင်း၊ စောင် စသည်တို့ကို တစ်နေရာ၌ စုပုံထားပြီး ရေချိုးခန်းဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်လိုက် သည်။

အမလေးတော်ပါသေးရဲ့ . . . တည်းခိုသွားတဲ့ ဧည့်သည် တွေက နိုင်ငံခြားသား ပီသပါပေတယ်။ ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေ တစ်ခုမှမလုပ်သွားဘူး . . . နို့မို့ဆို . . . ဆေးလိုက် . . . တိုက်လိုက်ရ မယ့်ဖြစ်ခြင်း။

ရေချိုးခန်း၊ သန့်စင်ခန်းတွေ၊ ရှင်းစရာရှိတာရှင်း။ ဆေး စရာရှိတာဆေးကြောပြီး လက်က အရောင်လွင့်စပြုနေပြီဖြစ် သော နာရီလေးကို ကြည့်လိုက်တော့ (၃)နာရီကျော်စ ပြုနေပြီ။

ကျေးဇူး

လိုင်းကားစီးရမှာနဲ့၊ မှတ်တိုင်မှာစောင့်ရမှာနဲ့၊ ကားဂိတ်ကနေ အိမ်ကို လမ်းလျှောက်ရမယ့်အချိန်နဲ့ . . ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် တွက်ချက်ပြီး ကမန်းကတန်းခေါင်းအုံးစွပ်၊ အိပ်ရာခင်းတွေ တစ်ပွေ့ တစ်ပိုက်နဲ့ ထွက်မယ်အလုပ် မျက်နှာချင်းဆိုင်အခန်းက တံခါးတစ်ချပ်ပွင့်လာပြီး . . .

“ဪ . . ဒီက ညီမ ခဏကွာ . . .”

“ရှင် . . .”

“ဟုတ်တယ်လေ . . မင်းကိုခေါ်တာ . . မိန်းကလေး ဆိုလို့ . . မင်းတစ်ယောက်တည်းပဲရှိတာ . . မင်းကို မခေါ်လို့ တို့က ဘယ်သူ့ကိုခေါ်ရမှာလဲ . . .”

“ဟုတ် . . ဟုတ် . . ကဲ့ရှင့် . . ပြောပါ . . .”

“ဪ . . ဒီလိုပါ . . တို့အခန်းလေး နည်းနည်းသန့်ရှင်းရေးလုပ်ချင်လို့ . . .”

ပါးစပ်ကလည်း ပြော . . လက်ကိုလည်း လှမ်းဆွဲတော့ . . ခရောင် တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူပြီးသွားတယ် . . ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိဘူး . . . ။

“ကျ . . ကျ . . မ . . ကောင်တာ . . မှာ ပြောပေးပါ မယ် . . ကျမ . . ဂျူ . . ဂျူတီ . . ပြီးသွားပြီရှင့် . . .”

ပြောလည်းပြော . . လက်ကိုလည်း အတင်းရုန်းလိုက်တော့ . . အဲဒီလူကြီးက ဘယ်လိုမျက်နှာကြီးမှန်း မသိပါဘူး . . ရှင် . . တစ်မျိုးကြီးပဲ . . ကျွန်မကို သေသေချာချာကြီး စိုက်ကြည့်နေပြီး . . .

“မင်း ဂျူတီးပြီးလည်း . . တစ်လက်စတည်းကွာ . . လုပ်ပါ . . မုန့်ဖိုးပေးပါမယ် . . ဘယ်လောက်ပေးရ . . ပေးရနော်

တစ်ခါချစ်အိမ်ဗက်

.. ကဲပါ .. ဘယ်လောက်ပေးရမလဲသာ ပြော ... ”

သူ့ရဲ့ခါးနောက်ကျောဘက်က ပိုက်ဆံတွေ အထပ်လိုက် ပါတဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး မေးဆတ်ပြတယ်။ သဘောက ဘယ်လိုလဲ .. လုပ်ပေးမှာလားဆိုတဲ့ ပုံစံပေါ့လေ။

“ဟင့်အင်း .. ဟင့်အင်း .. ဘယ်လောက်ပေးပေး .. ကျွန်မ မလုပ်ပေးနိုင်ဘူး ... ”

အရေးထဲ ခြေသလုံးရော .. ပေါင်တွေပါ တုန်နေပြီး လမ်းတောင်မလျှောက်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ် .. စိတ်ကိုတင်းပြီး ရင်းတင်းရင်းနဲ့ နောက်ကို ခြေတစ်လှမ်းဆုတ် ချာခနဲလှည့်ထွက် ပြီး မပြေးရုံတစ်မယ် .. လျှောက်ထွက်လိုက်တယ် .. ဒါတောင် နောက်ဘက်ဆီက စကားသံအချို့ ပျံ့လွင့်လာသေးတယ်။

“ချစ်စရာလေးကွ .. ဆံပင်ကြီးကလည်း အရှည်ကြီး .. ဘော်ဒီလေးကလည်း အနေတော်လေး ... ”

“မင်းကမှ မစည်းရုံးတတ်တာကိုးကွ .. ဒါနဲ့များ ... ငါတို့အုပ်စုထဲမှာ ပြောနေသေးတယ် .. အိမ်မပိုင်ရင် ဂေါ်လီ မလုပ်ဘူးတဲ့ .. ဟင်း ဟင်း .. မင်းဟာက ဂေါ်လီမဟုတ်ဘူးကွ .. ဂေါ်ပြား .. ဂေါ်ပြား .. ဟား ဟား ... ”

သူတို့ရဲ့ရယ်သံတွေဟာ ... ကျွန်မရဲ့ကျောထဲစိမ့်ဝင် သွားတယ်။

“ဘုရား .. ဘုရား ... ”

အခန်းစဉ် (၃)

.. သူဌေးမကြီး .. အပျိုကြီးမမရယ် ..
 ကျွန်မတို့ ညည်းဖို့လည်း ထားပါဦး . . . မောင်ဖြစ်သူက နိုင်ငံခြား
 သွားပြီး ဒေါ်လာတွေပို့၊ ပစ္စည်းတွေပို့နဲ့ . . . ပေးစရာ ကျွေးစရာ
 ညီအစ်ကိုမောင်နှမဆွေမျိုးသားချင်းကလည်း မရှိ။ သားသမီးတွေ
 ကလည်း မရှိ။ ဒါနဲ့တောင် ညည်းညည်းနိုင်လွန်းတယ် . . . ချိုမမ
 ရေ . . . . .”

သက်ပိုင်ဇော်က ပြုံးပြုံးလေး လုပ်နေလိုက်သည်။ ရှေ့
 တည့်တည့်မှာရှိသော ကော်ဖီပန်းကန်လေးတွေကို ယပ်ခတ်လိုက်
 ပြီး သူဇာနွယ်ဘက် တွန်းပို့လိုက်ရင်း . . .

“မိန်းမတွေနော် . . . စွတ်စွတ်မပြောနဲ့ . . . ငါ့မောင် ရှာဖွေ
 သမျှတွေကို ပရမ်းပတာသုံးလို့မရဘူးဟဲ့ . . . သူ့နေရာနဲ့သူ သုံးရ
 တာ . . . ကပ်စေးနည်းတာလည်း မဟုတ်ပါဘူးဟယ် . . . လျှပ်သင့်
 တာလှ။ . . သုံးသင့်တာသုံးတာပါနော် . . . . .”

တစ်ခါချိုးအိပ်မက်

သူ့ဇာနည် ကော်ဖီတစ်ခွက်သောက်ပြီး ကမန်းကတန်း ပန်းတန် ပြန်ချကာ . . .

“ကော်ဖီသောက်ရတာတောင့် မပြောင့်တော့ဘူး . . . ကဲပြော . . . သူငယ်ချင်း OG နဲ့သွားပြမှာလား . . . နင်ပြမယ်ဆိုရင် ဖုန်းကြိုဆက်ရမှာ . . .”

သက်ပိုင်ဇော်က ကပျာကယာ လက်ကာပြရင်း . .

“မဆက်နဲ့ . . . မဆက်နဲ့ . . . ငါက ဘာမှသိပ်ဖြစ်သေးတာ မဟုတ်ဘူး . . . နောက်တစ်ပတ်လောက်မှ ပြမယ် . . .”

“သက်ပိုင်ဇော်ရယ် . . . ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်စမ်းပါ . . . ငွေဆိုတာ . . . အချိန်မရွေးရှာလို့ရပါတယ် . . . အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်တယ်နော် . . .”

ခေါင်းငုံ့နေသော သက်ပိုင်ဇော်က ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့် ထိုက်ရင်း . . .

“ငါ . . . ပိုက်ဆံနဲ့မြောလို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူးဟယ် . . . ခုတာက သိပ်ဆိုးဆိုးဝါးဝါးကြီးမှမဟုတ်သေးတာ . . . မလိုအပ်ဘဲ ငွေရော၊ အချိန်ရော အကုန်မခံနိုင်လို့ပါ . . .”

အေးအေးခိုင်ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“တော်ကြာ ငါ . . . ခမ်းခန်းသွားပြနေတုန်း . . . ငါ့မောင် ငွေဆီက ဖုန်းဝင်လာရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ . . .”

ကလေးနှစ်ယောက်အမေ အေးအေးခိုင်က မဲ့ကာရွဲကာ နဲ့ . . .

“အဲဒါကြောင့်ပြောတာပေါ့ . . . ငါတို့လို လက်ကိုင်ဖုန်း ငွေ တစ်လုံးလောက် ဝယ်ထားပါဆိုတော့ . . . မဝယ်ချင်ဘူးလေ . . . အိမ်ဖုန်းပဲအားကိုးနေတယ် . . . ဖုန်းဘေးက တစ်ဖဝါးမှမခွာ

ကျော်လှ

၁၆

ဘူး . . တော်ကြာသေသွားရင် ဖုန်းသရဲလည်း ဖြစ်နေပါဦးမယ် သက်ပိုင်ဇော်ရယ် . . . ”

သက်ပိုင်ဇော်က ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်လိုက်ပြီး . . .

“အေးအေးခိုင် . . ငါက ညည်းတို့လင်မယားလို ဝင်ငွေ ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး . . ညည်းယောက်ျားက ရုပ်ရှင်ဗီဒီယို ရိုက် ကွင်းမှာ ရှူတင်ကားမောင်းတယ်။ ညည်းက မင်းသမီးတွေဆီမှာ ပစ္စည်းတွေ၊ အထည်တွေ၊ စိန်တွေ၊ ရွှေတွေ ရောင်းတယ် . . ”

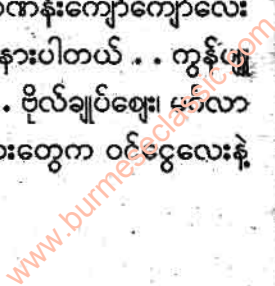
“ဒီတော့ ဒေါ်အေးအေးခိုင် . . ကျွန်မမှာတော့ . . ကျွန်မ မောင်လေးတစ်လုပ်စာပဲရှိတာ . . သူ့ဘဝနောင်ရေးရှိသေး တယ်လေ . . သူ့ကျန်းမာနေမှု စီးပွားရေးအဆင်ပြေမှာပေါ့ . . ”

အေးအေးခိုင် မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး ကိုက်လက်စ ပေါင်မုန့် ထောပတ်သုတ်ကို မမျိုနိုင်ဘဲ နင်နေပြီး ကမန်းကတန်း ကော်ဖီ ခွက်ကို လှမ်းယူပြီး မျှောချပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးမှ ရင်ဘတ်ကို လက် သီးနဲ့ထုပြီး . . . .

“အင့် . . အင့် . . ဝင်ဟဲ့ . . ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ် ရဲ့ . . . ဘာဖြစ်တယ် . . ပြန်ပြောစမ်း . . ကိုရွှေပေါင်မုန့်ထော ပတ် . . . ”

ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်ထည့်ထားသော ပန်းကန်နားကို နားရွက်တစ်ဖက်က ကပ်ပြီး . . .

“ဪ . . ဒေါ်သက်ပိုင်ဇော်က ဆင်းရဲတယ် . . ဟုတ် လား . . ဘာမှာ ငွေလေး သိန်းထောင်ဂဏန်းကျော်ကျော်လေး အပ်နိုင်တာ . . ဪ . . ဟုတ်ပါရဲ့ သနားပါတယ် . . ကွန်ပျူ တာသင်တန်းကျောင်း . . ဘာ . . ဘာ . . ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ မှော်လာ ဈေး၊ ယုနေပလာဇာက အထည်ဆိုင်လေးတွေက ဝင်ငွေလေးနဲ့

တစ်ခါချစ်အိမ်မက်

စားသောက်နေရတာ . . . ဘာပြောတယ် . . . ပြန်ပြောစမ်းပါဦး . . . Taxi ခြောက်စီးထောင်ထားတယ် . . . ကိုယ်ပိုင်ကား . . . က . . . အမလေး . . . ”

သက်ပိုင်ဇော်က ဆက်တီပေါ်မို့ထိုင်နေသော ခေါင်းအုံးအသေးလေးနဲ့ လှမ်းပစ်ရင်း . . .

“ဒေါ်အေးအေးခိုင် . . . စားစရာရှိတာစား၊ သူများ အတင်းမပြောရဘူးလေ . . . ကျောင်းတုန်းက အကျင့်တွေ ဖျောက်စမ်းပါ . . . အသက်တွေလည်း ရလာပြီ . . . ”

အေးအေးခိုင်က ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုတွေထဲက ပုံစံမျိုးနဲ့ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး . . .

“ဟုတ်တယ် . . . အသက်တွေလည်း ရလာပြီ . . . ကလေးတွေလည်း ရနေပြီ . . . ယောက်ျားလည်း ရနေပြီ . . . အေးအေးခိုင်တို့ မိသားစုဘဝလေးက ဘုရားသွားလည်း အတူတူ၊ ကျောင်းသွားလည်း အတူတူ၊ ခုများတော့ တစ်မူခြားလို့ . . . ဟေ့ချစ်ချစ် . . . ချစ်ချစ်က ပစ်ခွာသွားတော့ . . . မောင်ဘယ်သူနဲ့နေရမှာလဲလို့”

‘မောင်’ ဆိုတဲ့ စကားလုံးကြောင့် အပျိုကြီးသက်ပိုင်ဇော် ဓာတ်လိုက်သလို တွန့်ခဲနဲ့ ဖြစ်သွားပြီး . . .

“ဟာကွာ . . . အေးအေးခိုင် . . . မင်းတို့ပြန်မှာဖြင့်လည်း ပြန်ကြတော့ကွာ . . . ဒီမှာ သွေးတွေတိုးတော့မယ် . . . ”

လက်အုပ်ချီ၍ပြောနေသော သက်ပိုင်ဇော်ကို သူ့ဇနီးလေးနဲ့ အေးအေးခိုင်က . . . . .

“ပြန်မှာပါ . . . နင် . . . မနှင်လည်း ပြန်ရမှာ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ . . . ကလေးတွေ ကျောင်းကြိုရဦးမယ် . . . ပြီးတော့ ကိုကိုက သူနဲ့ရေအတူတူချိုးမှ ကျေနပ်တာ . . . တို့က ရေခဲခန်း

ကျေးဇူး

၁၁

ထဲမှာ ကိုကိုနဲ့ အဟိ . . ချေးတွန်းပေးရဦးမှာ . . . ”

“ကောင်မစုတ်တွေ . . ညစ်တီးညစ်ပတ်နဲ့ . . သွား . . သွားကွာ . . ”

သူ့ဇာနည်နဲ့အေးအေးခိုင် ထပြေးပြီး ကားပေါ်ရောက် တော့ . . .

“အပျိုကြီးမမရေ . . သွားမယ်နော် . . ရုပ်ရှင်တွေထဲက လို . . ဧည့်ခန်းထဲမှာ စိတ်ကူးတွေယဉ်မနေနဲ့ဦး . . တော်ကြာ . . လမ်းမပေါ်ကနွားနို့ပို့တဲ့ ကုလားကြီးက သူပါဝင်ရောပြီး စိတ် ကူးယဉ်နေဦးမယ် . . အဟိ . . ခစ် ခစ် . . . ”

ပြောပြောဆိုဆို . . ကားစက်နှိုးလိုက်ရာ . . .

“ဂလပ် . . ဂလပ် . . ဝှီး . . ရှဲ့ . . . ”

“ကဲ . . တွေ့လား . . ညည်းတို့ ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေ ပြောလို့ . . ကားစောင့်နတ်က မကြိုက်ဘူးဆိုတာ လက်တွေ့ ပြတာပဲ . . . ”

သက်ပိုင်ဇော်က ခါးထောက်ရင်း ဟန်ပါပါပြောလိုက် သည်။ သူ့ဇာနည်က . . . အားကျမခံ . .

“ကားစောင့်နတ်ကြီးရှင့် . . ကျွန်မဟာ မကြာခင်ရက်ပိုင်း မှာ ကားပိုင်၊ လင်ပိုင်၊ တိုက်ပိုင်နဲ့နေရမှာဖြစ်သလို၊ ဟောဒီက ဒေါ်အေးအေးခိုင်သည်လည်း ကလေးနှစ်ယောက်အပိုင်၊ လင် တစ်ယောက်အပိုင်နဲ့နေကြပါတယ် . . သူများလို အပျိုကြီးဘဝနဲ့ အိမ်တွင်းပုန်းမလုပ်ဘဲ ရသမျှငွေကို မစုပါ။ ဤသစ္စာစကားမှန်ကန် ပါက စီးလာသောကား ချက်ချင်းနှိုး၍ ရပါစေသား . . ကဲ . . အေးအေးခိုင် . . နှိုးကြည့် . . . ”

“ဇူး . . ဇူး . . ”

တစ်ခါသုံးအိမ်ဗက်

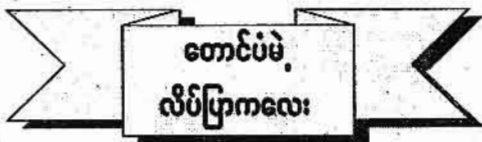
“ကဲ.. သစ္စာစကားတည်တယ်ဟေ့.. သွားပြီ အပျိုကြီး မမရေ ...”

သက်ပိုင်ဇော် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် .. ငေးကြည့်ရုံ မှလွဲ၍။

အမှန်မှာ ကားစက်နှိုး၍ ရသော်လည်း အပျိုကြီးသက်ပိုင် ဇော်ကို စချင်၍ တမင်ထွင်လိုက်သည်ကို အပျိုကြီးသက်ပိုင်ဇော် တစ်ယောက် မသိလိုက်ပါ။

အခန်းစဉ် (၄)

အစ်ကို . . ဘာများ သုံးဆောင်မလဲရှင် . . ”
ထိုင်နေသော အမျိုးသားက မတုန်မလှုပ် . . ဓာတ်ဘူးထဲ
ကို ရေနှေးထပ်ဖြည့်ရင်း မသိမသာလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ . .
စားပွဲအောက်ထဲက ဘာတွေကုန်းနှိုက်နေမှန်း မသိ။

“ဒီမယ်ရှင် . . အစ်ကိုကြီး . . ဘာစားမှာလဲလို့ . . . ”
“ဪ . . အင်း . . ပဲကြမ်းသုတ်တစ်ပွဲ . . ”

ဒါများ စောစောထဲကပြောလည်းရဲ့သားနဲ့ . . ကြက်
သွန်နီတစ်လုံးကို အခွံခွာ . . ရေဆေး၊ လှီးနေတုန်း စိတ်ထဲမှာ
တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သွားတယ် . . ကျောချမ်းတယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးလား
မသိပါဘူး . . ကမန်းကတန်း လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ . . .

“ဘုရား . . ဘုရား . . . ”

အဆီတွေပြန်နေတဲ့ မျက်နှာကြီးနဲ့ . . ခရောင်ရဲ့နောက်
ကျောကိုစိုက်ကြည့်နေတဲ့ အဲဒီလူရဲ့ မျက်လုံးကြီးတန်းတိုးဟော့
တာပဲ . . ဘယ်လိုမျက်လုံးကြီးမှန်းလဲ မသိဘူး . . ကြောက်

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

လိုက်တာ . . ကမန်းကတန်း မျက်လွှာချပြီး ကြက်သွန်လှီးတဲ့စား
ကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး . . .

“ကြက် . . ကြက်သွန်နီ ထည့်မှာလား . . .”

“ဗျာ . . ဪ . . အင်း . . ဟုတ်တယ်လေ . . ကြက်
သွန်နီနဲ့သုတ်ရတာ မဟုတ်ဘူးလား . . .”

ဟုတ်သားပဲ . . ကြက်သွန်နီနဲ့သုတ်ရမှာ . . ဘာတွေ
မေးမိမှန်း မသိဘူး . . အယောင်ယောင် အမှားမှားတွေ ဖြစ်ကုန်
ပြီ . . .။

“ဆံပင်ကြီးက ရှယ်ပဲနော် . . .”

“ဒါကြောင့်မို့ မင်းကို ဒီဆိုင်ခေါ်တာပေါ့ကွ . . .”

စကားသံအချို့ကြားလိုက်ရလို့ . . ထိုင်နေရာကထပြီး
ကြည့်လိုက်တော့ . . ဆိုင်ဖွင့်ကာစအချိန်ကနေ နေ့စဉ်နီးပါး လာ
လာနေတဲ့ ပိတုန်းသုံးကောင် . . .။

“အစ်မရေ . . လက်ဖက်သုတ် . . . လူကြီးသုတ်နော်”

မှာစရာရှိတာမှာပြီး ပလတ်စတစ်ခုံပုလေး လှမ်းယူထိုင်
ချလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ . . .

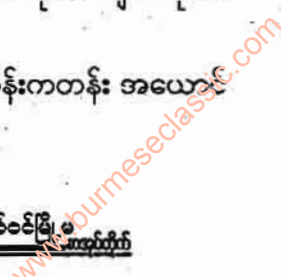
“ချလွင် . . ဝုန်း . . . အမလေးဗျာ . . .”

“ဟောတော့ . . .”

ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖင်ထိုင်လျက်လဲနေသော ချာတိတ်တစ်
ယောက်ကို ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်က . . .

“ဟား ဟား မှာတာက လက်ဖက်သုတ်၊ မျက်လုံးက
ထခြား၊ လူကထခြားဆိုတော့ ခံပေါ့ . . .”

ခရေဝင်း မလုံမလဲဖြစ်သွားပြီး ကမန်းကတန်း အယောင်
ယောင်အမှားမှား . . .

ကျွန်းတော်

၂၂

“ဟာ . . . အစ်မ . . . ကျွန်တော်တို့မှာတာ လက်ဖက်သုတ်
လေ . . . ဘယ်နှယ် ပဲကြမ်းသုတ်ကြီး လာချပေးတာလဲ . . .”

“ပေး ပေး . . . ပဲကြမ်းသုတ်က ကျွန်တော်မှာတာ . . .”

ပဲကြမ်းသုတ်ပန်းကန်ကို ပြန်ယူပြီး သူ့နားကို လှမ်းချပေး
လိုက်တော့ . . . ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဆီက အနံ့အသက်တစ်ခုရလိုက်တယ်။
ဟင်း . . . ဘာအနံ့လဲ သိတာပေါ့ . . . အဖေတုန်းကလည်း အဲဒီ
အနံ့အသက်နဲ့ ကွယ်လွန်ခဲ့ရတာ . . . စောစောစီးစီး . . . ညနေ
တောင် မစောင်းသေးဘူး . . .။

“ညီမရေး . . . ကြက် . . . ကြက်သွန်ဖြူနဲ့ ငရုတ်သီးစိမ်း
လေး . . .”

စကားတောင် မပီတော့ဘူး . . . ညီမရေးတဲ့ . . . ကြက်သွန်
ဖြူနဲ့ ငရုတ်သီးစိမ်းလေး ထည့်ထားသော ပန်းကန်လေးချပေးမယ်
အလုပ် . . . . .

“ဒီက သမီး . . . ခဏကွယ် . . . .’

လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အဖေအရွယ် လူကြီးသုံးယောက်
. . . အနားလည်းရောက်သွားရော . . .

“ဦးတို့က ဒီရပ်ကွက်ရဲ့ ရာအိမ်မှူး၊ ဆယ်အိမ်မှူးတွေပါ
. . . သမီးတို့ပြောင်းလာတာ မကြာသေးတော့ . . . ဘယ်လာသိပါ
မလဲ . . . မဟုတ်ဘူးလား . . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင် . . . ထိုင်ကြပါရှင် . . . ဘာသုံးဆောင်ကြ
မလဲ ဦးလေးတို့ . . . .”

ဆိုင်ဖွင့်စ တစ်ယောက်တည်းလာထိုင်နေတဲ့လူကို ခုနက
ဦးလေးသုံးယောက်ကတစ်ချက် ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“မထိုင်တော့ဘူးကွယ် . . . တစ်ခုသတိပေးချင်လို့ . . .”

တစ်ခါချစ်အိပ်မက်

ပြောသင့် မပြောသင့် ချိန်ဆနေဟန်ပြုပြီး ခရောင်းရဲ့ မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်ကာ . . .

“အားတော့နာတယ်ကွယ် . . . ဟို ကလေးမအရွယ်နဲ့ အဲဒါမျိုးတွေ မရောင်းသင့်ဘူး . . . ရောင်းလည်း ဦးတို့က ရောင်းခွင့်မပြုနိုင်ဘူး . . . ”

“ရှင် . . . ကျွန်မ . . . ကျွန်မ . . . ”

တပ်ထားသော မျက်မှန်အထူကြီးကို လက်ဖြင့်ပင့်တင်လိုက်ပြီး . . .

“လက်ဖက်သုပ်၊ ချင်းသုပ် ရောင်းတာတော့ ရောင်းပေါ့ . . . အရက်နဲ့တော့ တွဲမရောင်းပါနဲ့ကွယ် . . . ”

“ဟင် . . . . . ”

အရမ်းကို အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားတယ်။ အရက်ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရဟာ ကျွန်မတို့မိသားစုကို တော်တော်လေး ဒုက္ခပေးခဲ့တာပါ။ အဲဒီအရက်ကြောင့် ဖေဖေ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ကွယ်လွန်ခဲ့ရတယ် . . . မေမေစောစောစီးစီး မုဆိုးမဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီအရက်ကို ကျွန်မက ရောင်းရမှာလဲ။ ကျွန်မ အမုန်းဆုံး အခွံရှာဆုံးကို ကျွန်မဆိုင်မှာ ဘာလို့တင်ရောင်းရမှာလဲ . . . ။

“ကျွန်မ . . . ကျွန်မ . . . မ . . . ရောင်းပါဘူး ဦးလေးတို့ရယ် . . . ”

ဘယ်ကဘယ်လိုကျလာမှန်း မသိတဲ့မျက်ရည်တွေ၊ အသံတွေကလည်း တုန်လာပြီ။ အရေးဟယ်အကြောင်းဟယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုမှ ရပ်တည်လို့မရတဲ့ ဒူးခေါင်းတွေ ပျော့ခွေကျမတတ်ဖြစ်တာတယ်။ မနည်းကြီး အားယူရပ်နေရတယ် . . . နောက်လုပ်ရောက်လာတဲ့ ပီတုန်းလေးသုံးကောင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့

ကျွန်မ

၂၇

.. သူတို့လေးတွေရဲ့မျက်ဝန်းထဲမှာ အဓိပ္ပါယ်တစ်မျိုးစီ သက်ရောက်မှုတွေကို တွေ့လိုက်ရတော့ ပိုပြီး ငိုချင်လာတယ် . . . ။

“မလိမ်နဲ့လေ . . ကလေးမရဲ့ . . မင်းရဲ့ရုပ်ရည်လေးနဲ့ မုသားစကားတွေ မပြောရဘူးလေ . . . ”

ခပ်ပိန်ပိန်ပါးပါး ဦးလေးကြီးတစ်ယောက်က ဝင်ပြောပြီး ကျွန်မရဲ့မျက်နှာကို သေသေချာချာစိုက်ကြည့်တယ် . . ကျွန်မ . . ကျွန်မကို အထင်သေးတဲ့မျက်လုံးတွေ . . .

“ကျွန်မ . . မိကောင်းဖခင်သားသမီးပါ . . မလိမ်တတ်ပါဘူး . . ကျွန်မ . . ဘာ အရက်မှလည်း မရောင်းပါဘူး . . ”

ရှက်လိုက်တာ . . ရှက်ပါတယ်ဆိုမှ ရပ်ကွက်ထဲက စပ်စုချင်တဲ့ လူအချို့က မတ်တတ်လာရပ်ကြည့်နေကြသေးတယ်။ ကျွန်မ ဒူးတွေ ပျော့ခွေပြီး လဲမတတ်ဖြစ်နေပါပြီ။

“ဒါဆို . . ဟိုလူ့ခုံအောက်က အရက်ပုလင်းက . . . ”

“ရှင် . . . ”

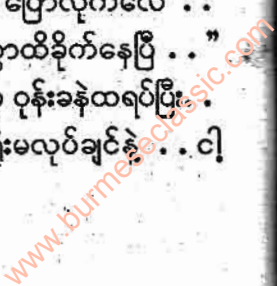
ကမန်းကတန်း လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ခုနကလူ ပုလင်းပြားလေးကို ဝှက်လိုက်တယ်။

“ဟာ . . အဲဒီအရက်က ဒီက အစ်မကြီးရောင်းတာ မဟုတ်ဘူး . . အဲဒီလူ သူဟာသူ ယူလာပြီးခိုးသောက်နေတာ . . သူလည်း မသိဘူး . . ကျွန်တော်တို့က အစောကြီးထဲက တွေ့နေတာ ဦးလေးရဲ့ . . . ”

“ဟုတ်တယ် ဦးလေး . . ဟေ့လူ ပြောလိုက်လေ . . ခင်ဗျားလုပ်တာနဲ့ တစ်ဖက်သား ဂုဏ်သိက္ခာထိခိုက်နေပြီ . . ”

ကိုရွှေအရက်သမားက ထိုင်နေရာမှ ဝုန်းခနဲထရပ်ပြီး . .

“မင်းတို့နဲ့မဆိုင်ဘူးလေ . . ဟီးရိုးမလုပ်ချင်နဲ့ . . ငါ

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

အရက်နဲ့ငါ . . ဘယ်ဆိုင်မှာဖြစ်ဖြစ် သောက်ခွင့်ရှိတယ် . . ဒီမှာ မသောက်ရရင် ဟောဟိုက ဓာတ်တိုင်အောက်မှာ သွားသောက်မယ် . . ဒါတော့ ခဏယူသွားမယ် . . . ”

ပဲကြမ်းသုတ်ပန်းကန်ကို လှမ်းယူချိန်မှာ . . .

“ဖုန်း . . ခွပ် . . ချလွင် . . လူပါးဝလို့ကွာ . . ကဲကွာ”

“ဟေ့ကောင်လေးတွေ . . တော် . . တော်လိုက်တော့ . . ပြောမရရင် ရဲခေါ်ကွာ . . ”

သုံးယောက်တစ်ယောက်ပွဲလေး ငြိမ်ကျသွားတယ်။

“လာ . . မင်းလိုက်ခဲ့ . . ကလေးမ ဦးတို့မှားသွားတာကို ခွင့်လွတ်ပါနော် . . . ”

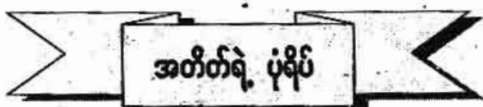
ကိုရွှေအရက်သမားကို ဆွဲခေါ် သွားတယ်။ ပြန်ကျနေတဲ့ ပန်းကန်အကွဲလေးတွေ ပိန်ချိုင့်သွားတဲ့ ရေနွေးကရား၊ ရေနွေးပန်းကန်လုံးအကွဲလေးတွေကို စိုက်ကြည့်ပြီး . . မပြည့်စုံတဲ့ဘဝ၊ အဖမဲ့တဲ့ဘဝ၊ ဆင်းရဲတဲ့ဘဝ၊ ဘဝ . . ဘဝတွေကို တွေးမိပြီး အားပါးတရ . . ကျွန်မ ငိုချလိုက်မိတော့တယ်။

လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ပျံသန်းချင်ပေမယ့် စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါတဲ . . တောင်ပံပြုတ်နေရတဲ့ ဘဝတစ်ခုရယ်ပါလား . . အဖေ . . ဘယ်ဘဝ ဘယ်နေရာကနေ သမီးကိုကြည့်နေလဲ . .

ဆူသံညံ့သံတွေကြောင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်က ဖျာစုတ်လေးပေါ်မှာ ပက်လက်လှန်နေတဲ့ မိခင်ဖြစ်သူက ကမန်းကတန်းကုန်းရုန်းထပြီး သမီးဖြစ်သူကို မျက်ရည်အဝဲသားနဲ့ လှမ်းကြည့်နေတဲ့ အမေရဲ့ မျက်နှာဟာ ကျွန်မဘဝရဲ့ တစ်သက်လုံး မျက်လုံးထဲက မထွက်တဲ့ ဒစ်ဂျစ်တယ်ဓာတ်ပုံတစ်ပုံပါပဲ . . ရှင် . .

အခန်းစဉ် (၅)

တိ...တိ...

ခြံရှေ့က ဘဲလ် အသံကြောင့် သက်ပိုင်ဇော် မပြေးရုံ တစ်မှယ် ပြေးထွက်လိုက်သည်။

“အစ်မ .. စာပါတယ် .. လက်မှတ်လေးထိုးယူပေးပါ”

“အေး အေး .. ခဏနော် .. ဘောလ်ပင်သွားယူလိုက် ဦးမယ် ...”

“မယူနဲ့တော့ အစ်မ .. ကျွန်တော့်မှာ ပါတယ် ..”

လက်ခံရရှိကြောင်းနေရာလေးမှာ လက်မှတ်ထိုးပေးပြီး စာအိတ်ကြည်ပြာရောင်ကိုင်ကာ အပျိုပေါက်စအရွယ်ပမာ ခုန် ပေါက်ပြေးလွှားပြီး ပြန်ဝင်သွားရာ စာပို့ချာတိတ်က ခပ်ပြုံးပြုံးလေး ကြည့်၍ ကျန်ခဲ့သည်။

ဧည့်ခန်းမှာ ဖတ်ရကောင်းမလား။ ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ဖတ် ရကောင်းမလား။ ခြံထဲက ဒန်းလေးပေါ်ဖတ်ရကောင်းမလား။ ဧည့်ခွဲ မရ စဉ်းစားမရဖြစ်နေတုန်း . . . . .

တစ်ခါချစ်အိမ်မက်

“ဟောတော့ . . . ဟင်းအိုး . . . ဟင်းအိုး တူးကုန်တော့ မယ် . . .”

ကမန်းကတန်း စာအိတ်လေးကိုင်ပြီး မီးဖိုခန်းထဲပြေးဝင် လိုက်သည်။ ဟင်းအိုးက တစ်ဖက်၊ စာကလည်း ဖတ်ချင်၊ အိမ်ဖော် တွေခေါ်ထားရင် စိတ်မချဘူး . . . မခေါ်ပါနဲ့ဟူသော မောင်လေး ဖြစ်သူ ထူးဇော်ရဲ့ ရာဇသံအမိန့်ကြောင့် မခေါ်ရ။

ဆွေမျိုးကလည်း စာနဲ့ချရေးပြစရာတောင်မရှိ။ မထူးပါ ဘူး . . . ဟင်းချက်ရင်းနဲ့ ဖတ်တာပဲကောင်းတယ်။ ကတ်ကြေးနဲ့ စာအိတ်ထိပ်ကလေးကို ဖြတ်လိုက်ပြီး အတွင်းက ကြည်ပြာရောင် နုရုစာရွက်ကလေး ဆွဲထုတ်ယူလိုက်ပြီး . . . .

သို့/

မမသက်

နေထိုင်ကောင်းရဲ့လား၊ ကျွန်တော်ကတော့ တောင်းပါတယ်၊ မာလွန်းလို့ ကျွန်တော့်ကို ရှုံးကလွှာတွေကတောင် ဆွယ်ရာမှာ နာမည်ပြောင်ခေါ်နေကြတယ်။ သံဈေးတဲရံ၊

မမာလို့လည်း မရဘူး မမသက်ရေ .. ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ထ နေထိုင်မကောင်းရင် စေးပိုးဝါးစ တော်တော်ကုန်တာ၊ လေး ငါးခြောက်လ စုထားတာလေးတွေ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်တည်းနဲ့ ပြောင်ရောပဲ ...။

ဒီတော့ ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက်ရတယ် .. နေမ တောင်းရင် ကိုယ့်ကိုပြုစုစေးတိုက်ဖို့ မိဘလည်းမရှိ၊ ညီအစ်ကို ခောင်နှမလည်း မရှိတော့ ဂရုစိုက်ရတာပေါ့ မမသက်ရယ်။

“ဟူး . . .”

သက်ပြင်းလေပူတွေ မှတ်ထုတ်လိုက်ပြီး မဆီမဆိုင် ဟင်း

ကျေးဇူး

အိုးဆီ ဖျတ်လုံးက ရောက်သွားတယ်။

သနားပါတယ် . . ငါ့မောင်လေး . . မိဘမဲ့ ဆွေထေး မျိုးဝေး သူများနိုင်ငံမှာ စီးပွားသွားရှာနေရတာ . . အဲဒါကြောင့် လည်း မမသက်က ဒီမှာ မသုံးမဖြုန်းတာပေါ့ . . ဟင်း ဒါကိုများ ဟိုမိန်းမတွေက ဒေါ်ကပ်တစ်ရာစေးတဲ့လေ . . အဲ . . စာဆက် ဖတ်ရဦးမှာပဲ . . . .။

မမသက်လည်း အရွယ်ရလာပြီဆိုတော့ စိတ်တိုင်းကျများ တွေ့ရင် အိမ်ထောင်ပြုချင်ပြုပါ .. ကျွန်တော့်ကို မငဲ့ပါနှင့် .. ခါမှ ကျွန်တော် တူတွေ တူမလေးတွေ ချီရမှာ ...

အံ့မယ် ခွေးကောင်လေး . . အစ်မကိုများ လင်ပေးစား နေသေးတယ် . . ဝေးသေးတယ် . . ငါ့မောင်ရေ . . ဒီတစ်သက် ဘယ်တူတွေ တူမတွေမှ မချီရဘူးမှတ် . . ဟင်း . . ဟင်း . . .

ဇာကယ်ပြောတာပါ မမသက် .. ပြောရဦးမယ် .. မမသက် ရဲ့ အဆက်ဟောင်းကြီး ကိုမောင်မောင်ဦးနဲ့တောင် တွေ့သေး တယ်၊ စိတ်တော့ ခိုင်ခိုင်ထားပါ .. မီးတွင်းထဲမှာ ကလေးမွေးပြီး ဆုံးသွားပြီတဲ့ ...

ဟင် . . မီးတွင်းထဲမှာ ကလေးမွေးပြီးဆုံးပြီဆိုတော့ ဘာ ကြီးလဲ . . မောင်က . . အဲလေ ကိုမောင်မောင်ဦးက ယောက်ျား ကြီးဥစ္စာ . . ဆက်ဖတ်လိုက်တော့ . . .

ဆောရီး မမသက်ရေ .. ကိုမောင်မောင်ဦးရဲ့ အမျိုးသမီး ကိုပြောတာ .. အခု .. သူ့က ဘာခေါ်မလဲ .. မှုဆိုးဖို့ခေါ်မလား .. တစ်ခုလပ်ယောက်ျားခေါ်မလား .. သူ့က ကျွန်တော့်ကိုပြောတယ် ... မင်းအစ်မ သက်သက် အိမ်ထောင်ကျပြီလားတဲ့ ... ကျွန်တော် ဘာပြန်ဖြေလိုက်လဲ .. မမသက် သိချင်မှာပေါ့ ....

တစ်ခါချိုး အိပ်မက်

ခွေးကောင်လေး . . . သိချင်တာပေါ့ဟဲ့ . . .

တစ်ဦးတည်း အသံထွက်ရေရွတ်လိုက်မိတယ်။ ပြီးမှ သတိ
ချိုး ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ဘယ်သူမှမရှိ . .
တော်ပါသေးရဲ့ . . . ။

ဟုတ်တယ် ကိုမောင်မောင်ဦးခေရ ..ကျွန်တော်အစ်မ မမ
ဆက်အိမ်ထောင်ကျနေပြီ ...ကလေးတွေမှ အရွယ်စုံ၊ ဆိုဖ်စုံ၊
ဘောလုံးတစ်သင်းစာလို့လည်း ပြောလိုက်ရော ..ဈာနဲလှည့်ထွက်
သွားပါလေရောဈာ ....

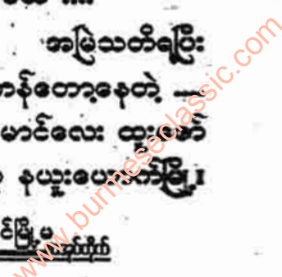
အမလေး . . လေး . . ကြားစရာမရှိ . . ကြံဖန်ပြီးများ
ကြားရတယ်လို့ . . ဟိုက တကယ်ထင်သွားရင်တော့ . . သွားပါ
ပြီ . . ဒီတစ်သက် . . ဘယ်တော့မှ လင်ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။

မမသက်ချစ်သူဟောင်းကြီး ကိုမောင်မောင်ဦးရဲ့ကလေး
လေးက ချစ်စရာလေး ..ကြံ့ရင် ဓာတ်ပုံတောင်းပြီး ပို့လိုက်ရမလား
..ဟင် ...ကြည့်မနေပါနဲ့တော့ မမသက်ရယ် ...အဟောင်းတွေက
အသစ်ပြန်ဖြစ်လာပါဦးမယ် ....

ဟောတော့ . . . သူကပဲ ဖွင့် . . သူကပဲ ပိတ်လုပ်နေပြန်
ပြီ . . မကြည့်ဘူးဟေ့ . . မကြည့်ဘူး . . ငါ့မှာ ငါချစ်တဲ့မောင်လေး
ထူးဇော်ရှိပြီးသား . . . ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်နိုင်ဘူး . . .

မမသက်လို့အပ်တာရှိရင် ပုန်းဆက်ပေါ့ ..ပုန်းလှိုင်းမရရင်
စာရေးမှာပေါ့ ...နောက်တစ်ပတ် ကျောက်မြောင်းက သော်ဇော်နဲ့
ဆူဖြူ ဓဇ္ဇရော၊ ပစ္စည်းတွေပါ ပို့ပေးလိုက်ပါ့မယ် ....

အမြဲသတိချိုး
အိပ်ရာဝင်တိုင်း ကန်တော့နေတဲ့ —
မောင်လေး ထူးဇော်
ဓဇ္ဇာ နယူးပေးကံကြွ၊
တော်ဝင်မြို့မ
အိပ်မက်

ကျော်လွင်

စာဆုံးသွားတော့ ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး . . အတိတ်က အရိပ်လေး ဖျတ်ခနဲပေါ်လာတယ် . . . ။

“ဪ . . မောင်ရယ် . . သူက ကလေးတောင် ရနေပြီ ဝဲ . . စိတ်မကောင်းပါဘူးရှင်ရယ် . . ရှင်အိမ်ထောင်ရေး . . ကံမကောင်းတာ . . ပွဲဦးထွက် . . ကျွန်မနဲ့လွဲကတည်းက ရှင်သိဖို့ ကောင်း . . ကောင်း . . ဟင် . . ဘာအနံ့လဲ . . . ဟယ် . . သွားပြီ . . သွားပြီ . . . ”

တူးခါးနေသော ငါးမြစ်ချင်းများက အပျိုကြီးသက်ပိုင်ဇော် ကို မှတ်ပြီလား . . အပျိုကြီး စိတ်ကူးယဉ်ဦးလေ . . လို့ ပြောနေ သယောင်ယောင် . . . . ။

အခန်းစဉ် (၆)

အရင်းပြုတ်သွားသော
ကိုယ်ကျင့်တရားများ

“ပိုက်ဆံ”

အရင်းပြုတ်သွားတာ ပြန်ရှာလို့ရပါတယ် မေမေရယ် . . . ခုဟာက သမီးရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား ပြုတ်သွားတာ . . .”

ဘုရားစင်ရှေ့မျက်နှာမူထားတဲ့မေမေက ဖြည်းညင်းစွာနဲ့ တွန့်မဘက်ကို လှည့်လာပြီး . . .

“ဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ . . . သမီးရယ် . . ကိုယ်က မဟုတ်တာလုပ်စားတာမှ မဟုတ်ပဲ . . ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ်လုပ်စားတဲ့ ဥစ္စာ . . သမီး ပထမလုပ်တဲ့ ဟိုတယ်သန့်ရှင်းရေး အလုပ်ထက်စာရင် ဒီဆိုင်လေးဖွင့်တာက ပိုသန့်ရှင်းပါတယ် . . .”

ကျွန်မရဲ့ ရှည်လျားတဲ့ဆံပင်လေးတွေကို ဖြည်းဖြည်းချင်း သပ်ချပေးနေတဲ့ မေမေရဲ့ မျက်နှာကို ခေါင်းငုံ့နေရာမှ မောကြည့်လိုက်တော့ တစ်ခါဖူးမှ မမြင်ရတဲ့ အင်အားတွေကို အမေ့ရဲ့ ချက်ဝန်းထဲမှာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

“အမေ . . မုဆိုးမဘဝရောက်ခဲ့တဲ့ အချိန်ဟာ အရွယ်

ကျေးဇူး

ကောင်းလေးပါ . . . ဒါပေမယ့် အမေ့ရဲ့မေတ္တာတရားတွေဟာ သမီးလေးကလွဲရင် ဘယ်သူ့ဘယ်သူကိုမှ ခွဲဝေမပေးနိုင်ဘူး . . အထင်သေး၊ အမြင်သေး ပေါ်ချောင်ကောင်းတွေနဲ့ တွေ့ကြုံ ရင် ဆိုင်ခဲ့ရပေမယ့် သမီးလေးအပေါ်မှာထားတဲ့ သစ္စာတရားက ခိုင် မြဲပါတယ် . . အနေအထိုင်၊ အပြောအဆိုတတ်ခဲ့လို့ မဲ့တစ်ပေါက် မှ မစွန်းထင်းခဲ့ရသလို နာမည်လည်း မပျက်ခဲ့ပါဘူး . . အမေ့ရဲ့ အမည်းစက်က သမီးလေးအပေါ်မှာ မကျရောက်ခဲ့ပါဘူး . . အဲဒါဟာ ကိုယ်ကျင့်တရားပဲ သမီး . . . ”

မေမေ့ရဲ့ အရိုးငေါငေါထွက်နေတဲ့ ခါးလေးကို ဖြည်းညင်း စွာ ဖက်တွယ်ရင်း . . .

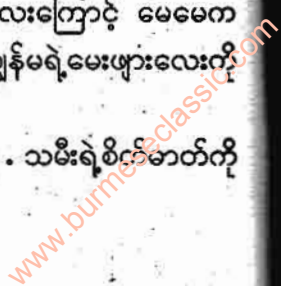
“စိတ်ချပါ မေမေ . . မေမေ့သမီးပါ . . မေမေ့လိုစိတ် ဓာတ်မျိုးပါပဲ . . ဒါပေမယ့် တစ်ခုပဲ တောင်းဆိုခွင့်ပြုပါ . . . ”

မေမေက ကျွန်မရဲ့မျက်နှာလေးကို တစ်မိမိမိမိကြည့်ပြီး ဘာပြောမလဲ ဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုးလေးနဲ့ ခပ်ငေးငေးလေး ကြည့်နေ တယ် . . ။

“သမီး . . ဒီလက်ဖက်သုတ်ဆိုင်လေးကို သံယောဇဉ်ရှိ ပါတယ် . . ဒါပေမယ့် ပြန်မဖွင့်ချင်တော့ဘူး . . လူတွေကိုရှင်းပြ နေရတဲ့ အလုပ်လည်း သမီး မလုပ်ချင်တော့ဘူး . . သမီးတခြား မှာ အလုပ်ထပ်ရှာပါ့မယ် . . သမီး ကျန်းမာရေးကောင်းနေသရွေ့ မေမေ . . . ”

တိမ်ဝင်သွားတဲ့ ကျွန်မရဲ့အသံလေးကြောင့် မေမေက အားပေးနေသော အပြုံးမျက်နှာလေးနဲ့ ကျွန်မရဲ့မေးဖျားလေးကို ဆွဲယူမော့လိုက်ပြီး . . .

“သမီးကို မေမေ ယုံကြည်တယ် . . သမီးရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို

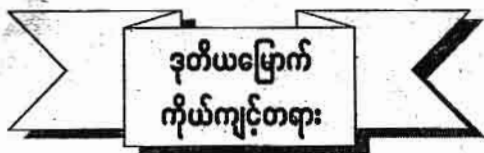
တစ်ခါချုံးအိမ်မက်

မေမေ ချီးကျူးတယ် . . . ဂုဏ်ယူတယ် . . . မေမေ့သမီး ကြံတိုင်း
အောင်ပြီး ဆောင်တိုင်းမြောက်ပါစေကွယ် . . . ”

ကျလုလုမျက်ရည်ကို မျက်တောင်နဲ့ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ်
လုပ်လိုက်ရသည်က ခရောင်းရဲ့တစ်ဦးတည်းသော မေမေရယ်ပါ။
ဪ . . . ဒါတောင် သမီးလေးရဲ့ ပခုံးပေါ် တစ်စက်လောက်
ကျလိုက်ရသေးတယ် . . . ။

အခန်းစဉ် (၇)

“ရှင် . . . ဪ . . . ခရောင်း ပြောလေ . . . ဘာပြောမလို့

ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်တွေကြည့်လိုက်တော့ လူသူသိပ်

“ဟိုလေ . . . မငယ်လေးမှာ တခြားအလုပ်တွေများ အဆက်အသွယ်ရှိလားလို့ . . . ဟို . . . ဟို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်”
မငယ်လေးက ကမန်းကတန်း လက်ဝါးကာပြရင်း . . .

“ခရောင်း . . . ညီမလေးရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို မငယ်လေး သိသလို . . . မငယ်လေး စိတ်ကိုလည်း ခရောင်း သိရဲ့သားနဲ့ . . . ကဲ ပြော . . . ဘာဖြစ်ချင်လဲ . . . ဒီမှာ ဘာအဆင်မပြေလဲ . . . လခနည်းလို့လား . . . ပြန်ရတာ မိုးချုပ်လို့လား . . . ”

“မဟုတ် . . . မဟုတ်ပါဘူး မငယ်လေးရယ် . . . မငယ်လေး ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်မ ဒီဆိုင်မှာ အလုပ်ရတာပါ . . . တစ်

တစ်ခါလုံး အိမ်မက်

သက်ကျေးဇူးမမေ့ပါဘူး . . အားလုံး အဆင်ပြေပါတယ် . . ဒါပေမယ့် . . . ”

“ကဲပါ ခရောင်းရယ် . . ညီအစ်မ အရင်းတွေလို သဘောထား . . ဘာအခက်အခဲရှိလဲ ပြော . . . ”

ပြောမည့်ဟန် အပြင် . . .

“ကဲ . . . ဒီက လူသစ်ဆံ့ရှည်ညီမလေးရေ . . . ဒီနေ့ဆိုင်မှာ ပရိုမိုးရှင်းရှိတယ် . . အိမ်ပြန် ခါတိုင်းထက် နည်းနည်းလေး နောက်ကျမယ်နော် . . . ”

မန်နေဂျာ ကိုဝေနိုင်က ပြောလည်းပြော ခရောင်းရဲ့ တစ်တိုယ်လုံးကိုလည်း သိမ်းကျုံးပြီး အကဲခတ်ကြည့်ရင်း ထွက်သွားတော့သည်။ မငယ်လေးက မန်နေဂျာကို အကဲခတ်လိုက်ပြီး . .

“ကဲ . . ငါ့ညီမ ခရောင်းရေ . . မငယ် အားလုံးသဘောပေါက်တယ် . . မနေ့တည်းက ခရောင်း ပန်းကန်ဆေးတဲ့နေရာမှာ ဒီမန်နေဂျာအစုတ်ပလုတ်ကောင် ရစ်ဝဲနေထဲက သတိထားလိုက်မိတယ် . . ဒီဆိုင်မှာ မငယ်လုပ်သက်အရ အားလုံးသိတယ် . . ဒီတော့ ညနေစောစောပြန် . . ကျန်တဲ့ကိစ္စ မငယ်တာဝန်ထား . . ဟုတ်ပြီလား . . သန်ဘက်ခါကို အိမ်လာပြီး အလုပ်အသစ် တစ်ခုအတွက် လာပြောမယ် . . ဟုတ်ပြီနော် . . . ”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ မငယ်ရယ် . . ကျွန်မ . . ကျွန်မ . . သူ့ကို အရမ်းကြောက်လို့ပါနော် . . အလုပ်မလုပ်ချင်လို့ . . ချေးဇူးတင်တာ မဟုတ်ပါဘူး . . ”

ပန်းကန်ဆေးရလွန်းသဖြင့် ဖယောင်းလေးလို သွယ်သွယ် လျှလျ ဖြူဖြူဖွေးဖွေးဖြစ်နေတဲ့ ခရောင်းရဲ့လက်ကလေးများဟာ ဝဲကြေးခွံတွန့်နေပြီး အသားဖတ်ကလေးတွေ ဟိုကကွာ . . ဒီက

ပေါ့ပူ

၃၆

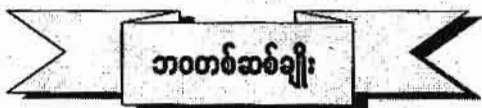
တွာ . . ပြီးတော့ ဝဲစားစပြုနေသည်ကို မငယ်လေး သတိပြုမိ သွားသည်။ သက်ပြင်းကို ညင်သာစွာချရင်း . . . . .

“စိတ်ချ ခရောင်း . . ငါ့ညီမကို . . . ညီမလေး အရင်း တစ်ယောက်လိုချစ်တယ် . . သူများရဲ့ မယားငယ်၊ အငယ် အနှောင်း ဘဝကို မရောက်စေရဘူး . . ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်း တဲ့ ငါ့ညီမကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးမယ် . . . မငိုနဲ့တော့ . . ငိုတယ်ဆိုတဲ့အလုပ်ဟာ . . ဘဝကို အရှုံးပေး လက်မြှောက်ခြင်းပဲ . . ဟုတ်ပြီလား . . ကဲ . . လာ . . ”

မငယ်လေး ကမ်းပေးသောလက်ဝါးကြမ်းကြီးကို နုနယ် သော၊ ကြမ်းစပြုလာသော လက်လေးများဖြင့် အားကိုးတကြီး ဆွဲယူရင်းဖြင့် . . . . .

အခန်းစဉ် (၈)

ကားတစ်စီးဖြင့် နေရာအနှံ့ လိုက်ပို့ရသော အလုပ်ကို မငယ်လေး ကျေးဇူးကြောင့် ခရေဝင်း ရရှိသွားတော့ သည်။

ဘယ်လောက်ပဲ ပင်ပန်း ပင်ပန်း မိမိဒီအလုပ်ကိုရသည့် အတွက် အပျော်ကြီးပျော်နေမိသည်။ တီရှပ်လက်တို အဝါရောင်၊ အောက်က ဂျင်းကြည်ပြာရောင်လေးနဲ့ မုန့်ပန်းတွေကို ကား နောက်ခန်းက သယ်ယူပြီး စတိုးဆိုင်တွေ၊ မုန့်ဆိုင်တွေ၊ လက်ဖက် နည်ဆိုင်တွေကို လှည့်ပတ်သယ်ပို့နေသည်မှာ တစ်မျိုးပင် ကြည့် တောင်းနေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကုမ္ပဏီမှပေးသော ယူနီဖောင်းလေးနဲ့ ခုန် ဆိတ်ပြေးလွှားပြီး မုန့်တွေသယ်ယူနေပုံလေးဟာလည်း လေထဲ နှာ လွင့်မျောနေတဲ့ သူမရဲ့ရှည်လျားပြီး ထူအမ်းနေတဲ့ ဆံပင်များ ကြောင့် တစ်မျိုးလေးမှ တစ်မျိုးလေးလှလို့နေပြန်ရော . . .

ဖြတ်သွား ဖြတ်လာ ပုရိသတွေက နှစ်ခါပြန်ကြည့်ရသော

ကျော်လွင်

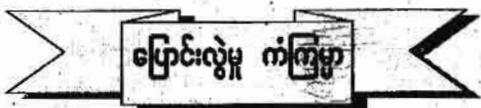
၃၈

သူ့ဆံပင်၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစားလေးဟာ ကိုရိုးယားမင်းသမီး
လေးအွန်စောသဏ္ဍာန် ဖြူဖွေးလွန်းတဲ့ သူ့အသားအရေဟာ နေပူ
စပ်ခါးထဲ သွားလာရလွန်းသဖြင့် နီစပ်စပ်လေးတောင် ဖြစ်လို့နေ
သည်။ ကျောက်မဲ သီပေါနယ်ဘက်က ရှမ်းမလေးများ ပါးအို့လေး
တွေ ရဲသလိုမျိုး ရဲတွတ်နေသေးသည်။

ဘာပဲပြောပြော ဘဝမျိုးစုံ အလုပ်မျိုးစုံနဲ့ ကျင်လည်ခဲ့ရ
သော ခရောင်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေးဟာဖြင့် သူ့ဘဝ၊ သူ့အလုပ်လေး
ကို တန်ဖိုးထားပြီး မုဆိုးမမိခင်အိုကြီးနဲ့ကျော်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားနေ
လေရဲ့ . . . .။

အခန်းစဉ် (၉)

“... ဟုတ်ကဲ့ . . ကြာပြီလား ဟင် . . ”

“ . . . . . ”

“ဝိုင်းပြီး ကူညီပေးကြပါဦးဗျာ . . . ”

“ . . . . . ”

“ဗြနန်းစားကြီးဆိုတော့ ကျွန်တော်မရှိရင်လည်း ဒီမှာက မဖြစ်ဘူး . . ဖြစ်နေလို့ပါ . . . ”

“ . . . . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ရအောင် ကြိုးစားရမှာပေါ့ . . . ”

“ . . . . . ”

“အခုလို ပြောပေးတာ . . ကျေးဇူးပါပဲဗျာ . . ”

“ . . . . . ”

“ဟို . . ဟို . . အချိန်တော့မိပါသေးတယ်နော် . . ”

“ . . . . . ”

www.burmeseclassic.com

ကျော်လွင်

“ဟုတ် . . . ကဲ့ . . . လကုန် . . . ပိုင်းလောက် . . . ပေါ့”
ဖုန်းချလိုက်ပြီး ထူးဇော် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို လေပူနဲ့
မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

ပြေးကြည့်မှ ဒီမောင်နှမနှစ်ယောက်တည်း ဘဝကိုတည်
ဆောက်နေရသည့်ကြားထဲ မမသက်က . . . မမသက်က မိန်းမ
ရောဂါတဲ့လားဗျာ . . . ။

မကုသဘဲ ပေတေနေသည်။ ထူးဇော်ကိုလည်း လုံးဝ
အသိမပေး။ စိတ်မချမ်းသာမှာစိုးလို့ . . . တဲ့။

မမသက်ရယ် . . . ထူးဇော်သိတော့ရော ဘာဖြစ်လဲ . . .
လူ့အသက်ထက် ဘာမှတန်ဖိုးမရှိပါဘူးဗျာ . . . တော်ပါသေးရဲ့
. . . မမသက်ရဲ့သူငယ်ချင်း သူ့ဇာနည်နဲ့အေးအေးခိုင်တို့လင်မယား
အသိပေးလို့သာပေါ့ . . . ။

မိတ်ဆွေကောင်း ပီသကြပါတယ် . . . မောင်နှမနှစ်
ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ဖဲ့ထွက်သွားမှာကိုတော့ ထူးဇော် လုံး
ဝလက်မခံနိုင်ဘူး . . .

အဲယားကွန်းကြောင့် အခန်းတစ်ခုလုံး အေးစက်နေပေ
မယ့် ထူးဇော်ရဲ့နဖူးမှာရော၊ ရင်ဘတ်တွေမှာပါ ချွေးတွေ ရွှဲနစ်
လို့နေသည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မမသက်ရဲ့ အသက်ကိုတော့ ရအောင်
ကယ်ရမှာပဲ . . . အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူး . . . ”

အခုချိန်မှာ ထူးဇော်ရဲ့ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ ရေနွေးအိုးတင်
ထားမယ်ဆိုရင်တောင် စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ပွက်ပွက်ဆူသွားနိုင်
တယ်။ လောကရဲ့သောကအပူတွေ၊ အပူတွေ၊ ရပ်ဝေးမြေခြားနေ
သော်လည်းပဲ အပူက အပူပါပဲလား . . .

တစ်ခါချစ်အိမ်ဗက်

တောင်စဉ်ရေမရ တွေးရင်း အမှတ်မထင် အလုပ်စားပွဲ ပေါ်က မမသက်နဲ့ထူးဇော်တို့မောင်နှမ တွဲရိုက်ထားတဲ့ဓာတ်ပုံ လေးဆီ မျက်လုံးကရောက်သွားတယ်။

“ဟဲ့ . . . ဟဲ့ . . . ဟိုကလေးတော့ သေတော့မှာပဲ . . . ရထားရပ်ချိန်တောင် မစောင့်နိုင်ဘူးလား . . . ”

ဘူတာရုံပလက်ဖောင်းနဲ့ ရထားခြေနင်းခုံနှစ်ခုကြား ပွတ်တိုက်မိလို့ ခြေထောက်တစ်ခုလုံး သွေးရဲရဲနီသွားတယ်။ သားရေဖိနပ်လေးတစ်ဖက်ကတော့ စုတ်ပြတ်သပ်သွားလေရဲ့။ မော့ကြည့်လိုက်တော့ ထူးဇော်ရဲ့ချိုင်းအောက်က လက်တစ်ဖက်။

မမသက်ရဲ့လက်ကလေး တုန်လို့နေတယ် . . . မောင်လေး ဖြစ်သူကို အသာတွဲခေါ်လာပြီး လွတ်နေတဲ့ခုံတစ်ခုမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး နီးစပ်ရာ ရေခဲရေသည်ဆီပြေးကာ ရေခဲတုံးနဲ့ရေခဲရေတစ်ခွက်ကိုင်ပြီး မပြေးရုံတစ်မယ်။ ထူးဇော်ထံပြန်လာရင်း စုတ်ပြုသွားသောဒဏ်ရာပေါ် ရေခဲတုံးကို မမသက်ရဲ့လက်ကိုင်ပဝါလေးအုပ်တင်ပေးပြီး ကျန်တဲ့လက်တစ်ဖက်ထဲက ရေခဲရေကို . .

“မောင်လေး သောက်လိုက် . . . ဘာမှမကြောက်နဲ့နော် . . . မမသက် မေမေနဲ့မတိုင်ပါဘူး . . . ”

ပြောရင်း ပြောရင်းနဲ့ မမသက် ပါးပြင်ပေါ် မျက်ရည်တွေ လိမ့်ဆင်းလာတယ်။

“မောင်လေးရယ် . . . ဖေဖေတုန်းကလည်း ဒီလိုပဲ . . . ရထားပေါ်က . . . . . ”

အသံတိမ်ဝင်သွားတယ် . . . တအစ်အစ်နဲ့ မမသက် ငိုနေတယ် . . . ဟုတ်သား . . . ထူးဇော် ရထားအကြိတ်ခံရတဲ့ ဖေဖေကြီး ပေါ်လာတယ် . . . အပျော်သဘောမျိုးနဲ့ခုန်ချမယ်လုပ်တာက

ပျော်လှူ

ထူးဇော် . . အိမ်ကိုအချိန်မမီမှာစိုးလို့ ခုန်ချရင်းနဲ့ ရထားသံလမ်းပေါ် စတေးလိုက်ရတာက ဖေဖေ . . . ဓာတ်ပုံလေးကိုကိုင်ရင်း ထူးဇော်ငယ်ငယ်က ကျောင်းအပြန်ရထားပေါ်မှာ အပျော်သဘောမျိုးနဲ့ခုန်ချရန်အလုပ် မမသက်ကောင်းမှုကြောင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်ခဲ့ပုံကို ပြန်မြင်ယောင်လာသည်။

“မမသက် . . မမသက်ရယ် . . ထူးဇော် ဘာလုပ်ရမလဲ . . အချိန်တော့ မိခိုင်ကောင်းပါတယ် . . . ဘုရား ဘုရား . မမသက် ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့ . . ဦး . . .”

တွေးရင်းလျှောက်လိုက်တော့ လှေကားတစ်ထစ်ကျော် ဆင်းလိုက်မိသဖြင့် . . .

“ဟာ . . ခုံး . . ခုံး . . ခုံး . . ခုံး . . ခုံး . . ခုံး . .”

တော်ပါသေးရဲ့ . . ဘေးကလက်တန်းတစ်ခုကို ဆွဲလိုက်မိတယ် . . . ။

“ဟင် . . . ဘာလဲဟာ . .”

ကိုယ့်မျက်စိတောင် ကိုယ်မယုံတော့ဘူး . . သူဇာနွယ်၊ အေးအေးခိုင်တို့ လင်မယား နောက်ပြောင်တာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

“ဘာလဲ ထူးဇော် . . သိပ်အံ့ဩသွားလား . .”

“ဟင်း . . ဟင်း . . တမင်သက်သက် ငါ့မောင် . . မမသက်အပေါ် ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုတာ သိရအောင် စိတ်ကလေးကို စမ်းကြည့်လိုက်တာပါ . . .”

“မ . . မ . . သက် လိုက်လာတယ် . . ဟို . . ကျွန်တော့် ဆီ ဖုန်းဆက် . .”

“ပြောပြီးပြီလေ . . ထူးဇော်ရဲ့ . . တို့မောင်နှမတွေ ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုတာ . . သူတို့ သိသွားအောင် တမင်ဖန်တီး

တစ်ခါချိုးအိပ်မက်

လိုက်တာပါ . . မမသက် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး . . . ”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ . . မမ . . သက်ရယ် . . ”

“မထနဲ့လေ . . ထလို့မရဘူး . . ဆရာဇော် . . ခဏလေး ပြန်မှေးနေလိုက်ပါ . . . ”

အသံတွေ အစုံကြားလိုက်ရသည်။ မျက်လုံးကို အစွမ်း တုန် ဖွင့်ပြီးကြည့်လိုက်သည်။

“ငါ့ ရုံးခန်းလည်း မဟုတ်ပါဘူး . . ဟင် . . ဒါနဲ့ မမသက် ဘယ်ရောက်သွားလဲ . . . ”

"Are you better, Mr Htoo Zaw?"

“သက်သာရဲ့လား ဦးထူးဇော် . . . ”

"Yes, I am much better, thank you doctor."

“ဟုတ်ကဲ့ . . တော်တော်သက်သာပါတယ် . . ကျေးဇူး တင်ပါတယ် . . . ”

"You don't look very well."

“မင်းကြည့်ရတာ သိပ်နေကောင်းပုံ မရဘူး . . ”

"Is something wrong with you?"

“မင်း တစ်ခုခုဖြစ်လို့လား . . . ”

"No, I am fine."

“မဖြစ်ပါဘူး . . ကောင်းပါတယ် . . ”

"It is a good thing that you went to bed."

“မင်းအိပ်လိုက်တာ ကောင်းပါတယ် . . . ”

"I hope you will soon be better."

“မကြာခင် မင်းနေကောင်းလာလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါ တယ် . . . . ”

ကျေးဇူး

"Thank you, I hope so too."

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် . . . ကျွန်တော်လည်းဒီလိုပဲ မျှော်လင့်ပါတယ် . . ."

"I shall never forget your kindness."

"မင်းရဲ့ကြင်နာမှုကို ငါဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး . . ."

အားလုံး ထူးဇော်၏ အနားကထွက်သွားတော့မှ ခေါင်းက ဆစ်ဆစ်၊ ဆစ်ဆစ်နဲ့ကိုက်လာတယ်။

"ဪ . . . ငါ ဆေးရုံရောက်နေတာကိုး . . . ဒါဆို . . . ခုနက မ . . . မ . . . သက်က . . ."

ဝုန်းဆို ထမယ်အလုပ် . . .

"ဆရာဇော် . . . ခဏလောက်မှေးနေလိုက်ပါ . . . ဘာမှ မတွေးပါနဲ့တဲ့ ဒေါက်တာက ပြောသွားတယ် . . ."

"ငါ့ခေါင်းက . . ."

"လှေကားနဲ့ဆောင့်မိလို့ ရှစ်ချက်ချုပ်ထားတာပါ . . . ကျွန်တော် အိမ်မပြန်တော့ဘူး ဆရာဇော် . . . ဒီမှာပဲ စောင့်အိပ် ပါရစေ . . ."

"နေပါစေကွာ . . . ရပါတယ် . . . ပြန် . . . ပြန် . . ."

"မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာဇော်ရယ် . . . မြန်မာပြည်က ဗမာဆိုလို့ ဆရာဇော်နဲ့ ကျွန်တော်ပဲရှိတာ . . . ပြီးတော့ ဆရာဇော်က ကျွန်တော်ကို အလုပ်သွင်းပေးထားတာပါ . . . ဆရာဇော်ကျေးဇူးတွေ ကျွန်တော်မှာ ရှိပါတယ် . . ."

ဪ . . . လောကကြီးမှာ လူပီသပြီး လူစိတ်ရှိတဲ့လူတွေ . . . မိတ်ဆွေပီသတဲ့လူတွေလည်း ရှိနေပါသေးလားရယ်လို့ ထူးဇော်တွေးလိုက်မိတယ် . . . ။

တစ်ခါချစ်အိမ်မက်

ဒုက္ခပါပဲ . . ဒီဒဏ်ရာကျက်ဖို့ . . ချုပ်ရိုးဖြေဖို့ . . ဘယ်
နှုတ်လောက် ဒုက္ခခံရဦးမလဲ . . . .။

“လှသူ . .”

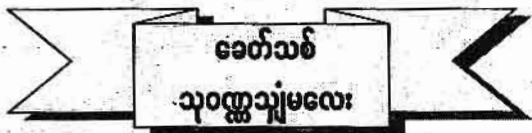
“ဗျာ . . ဆရာဇော် . .”

“ငါ့အိမ်က ဖုန်းဝင်လာရင်ကြည့်ပြောထားနော် . . ဒီကိစ္စ
တွေ ထည့်မပြောမိစေနဲ့ . . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . .”

အခန်းစဉ် (၁၀)

ကျန်းမာရေး အရေးပေါ်အခြေအနေကြောင့် ခရောင်း ရက်တိုကနေ ရက်ရှည်အလုပ်ကခွင့်ယူလိုက်ရတယ်။

ဌာနဆိုင်ရာရုံးဆိုရင်တော့ သက်ဆိုင်ရာလူကြီးတွေကို ပြောပြ အကူအညီတောင်းလို့ရကောင်းရနိုင်ပေမယ့် ပုဂ္ဂလိကကျ တော့ မလွယ်ရေးချမလွယ် . . ဒီတော့ လူစားဝင်သွားပြီလေ။

ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိတော့ဘူး . . နက်ဖြန် အမေ့ဓာတ်စာဖိုးနဲ့ဆေးဖိုးအတွက် ခရောင်းရဲ့တစ်ခုတည်းသာ ကျန်တော့တဲ့ ဆွဲကြိုးလေးကလွဲရင် ဘာမှအားကိုးစရာမရှိတော့ ဘူး . . . .။

တော်ပါသေးရဲ့ . . အိမ်လေးက ကိုယ်ပိုင်မို့လို့ . . ဒါက လည်း ကွယ်လွန်သွားတဲ့ ဖေဖေရဲ့ကျေးဇူးတွေကြောင့်ပါ . . ။

ဆန်အိုးထဲက ဆန်ချင်နေရင်းနဲ့ နက်ဖြန် . . နက်ဖြန် တွေထပ်နေပြီ . . စဉ်းစားရလွန်းလို့ . . ခေါင်းမပြီးနိုင် . . သနပ်ခါး မလိမ်းနိုင် . . မသိတဲ့လူတွေကတော့ . . အပျိုစစ်စစ်က လင် ပူမိတယ်ထင်မလားပဲ . . . .။

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

“ခရောင်းရေ . . .”

ရင်းနှီးသောအသံတစ်ခု။

“ခရောင်း . . .”

“သမီးရေ . . . နေ့သည် . . . အဟွတ် . . . ဟွတ်”

ကမန်းကတန်း ဆံပင်ကို တစ်ပတ်လျှိုထုံးလိုက်ပြီး အိမ်ရှေ့ကို မပြေးရုံတစ်မယ် ထွက်လိုက်တော့ . . .

“ဟယ် . . .”

နိုင်ငံခြားရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယိုတွေထဲကလို အရမ်းဒုက္ခရောက်ချိန် လူဆိုးတွေလက်ထဲက လွတ်အောင်ကြိုးစားရုန်းကန်နေချိန်မှာ မြန်းစားကြီး ရောက်လာတဲ့ ဗန်ဒိန်းတို့၊ အာနိုးတို့၊ ငျက်တီချန်းတို့လိုပေါ့ . . . ကယ်တင်ရှင်ကြီး . . .

“မငယ်လေး . . . ဝမ်းသာလိုက်တာ . . . ဘယ်ကဘယ်လိုစပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး . . . တကယ် . . .”

“ထိုင် မငယ်လေး . . . ဟိုလေ . . . ခရောင်း . . .”

မငယ်လေးက ပြုံးပြုံးလေး . . . လက်ဝါးကာပြလိုက်တယ်။

“ဆက်မပြောနဲ့တော့ . . . ခရောင်း . . . အစ်မ အားလုံး သိပြီးသား . . . ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ . . . အမေ့ ကျန်းမာရေးက အရေးကြီးတာ . . .”

ကျွန်မ ဘာမှမပြောနိုင်ဘူး . . . မျက်ရည်ကလွဲရင် ဘာမှ အားကိုးစရာမရှိတာ အမှန်ပါ . . . ညီမအရင်းနဲ့မခြား အစစအရာရာ ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးလာတဲ့ မငယ်လေးမျက်နှာကို ငေးမောကြည့်လိုက်မိတယ်။

“ကံကြမ္မာဆိုတာ ဒီလိုပါပဲ ခရောင်းရယ် . . . ဟိုသိချီးလိုပေါ့ . . . ချိုတစ်လှည့် . . . ခါးတစ်လှည့်ပေါ့နော် . . . ဘာမှ

ကျွန်မ

၄၀

အားမငယ်နဲ့ . . ဒါနဲ့ အဒေါ်ရော . . ဘယ်နှယ်နေသေးလဲ”

“သက် . . သက်သာ . . သွားပါပြီ . . .”

မငယ်လေးက ကျွန်မရဲ့ပခုံးလေးကို ညင်သာစွာဖက်ရင်း

နဲ့ . . .

“ဒါဆို အတော်ပဲ . . ခရောင်းအတွက် အလုပ်တစ်ခု ပြောထားတယ် . . .”

“ရှင် . . တ . . တ . . တကယ် . . အဟုတ် . . .”

“ဘယ်တုန်းက မငယ်လေး မဟုတ်တာပြော၊ မဟုတ်တာ လုပ်ပေးဖူးလို့လဲ . . ခရောင်း ငါ့ညီမရယ် . . .”

“ဟုတ် . . ဟုတ်ပါတယ် . . ဝမ်း . . ဝမ်းသာလို့ . . .”

လက်က မသိမသာ ရင်ဘတ်က ဆွဲကြိုးလေးဆီရောက် သွားတယ်။ ဝမ်းသာလိုက်တာမှ ရင်တွေ တလှုပ်လှုပ်နဲ့တုန်လာ တယ်။

“ရော . . . ဒီမှာ . . .”

“ဟင် . . .”

တစ်ထောင်တန်တွေနဲ့ ငါးရာတန်တွေ . . .

“ဒီငွေတွေက မငယ်လေး . . ခရောင်းအတွက် အလုပ် တွက်ပေါ့လေ . . တစ်လစာကြိုထုတ်လာတာ . . အဒေါ်အတွက် လိုအပ်မယ်ထင်လို့ . . ပထမတော့ အဒေါ်နေမကောင်းဘူးဆိုရင် ခဏသုံးထားလို့ရအောင် အလုပ်ရှင်ဆီက အကျိုးအကြောင်း ပြော ပြီးထုတ်လာတာ . . . ခုတော့ အဒေါ်လည်း သက်သာသွားနေပြီ ဆိုတော့ ဒီလကုန် စဆင်းပေးတော့ . . .”

ကျွန်မ . . ကျွန်မရဲ့ရှေ့က ငွေတွေတောင် မမြင်တော့ပါ။

ဘူး . . မျက်ရည်တွေ မှန်ဝါးဝါးနဲ့ . . .

တစ်ခါချစ်အိပ်မက်

“အလုပ်ရှင်မိန်းကလေးက အရမ်းသဘောကောင်းတာ
.. ဘာတဲ့ .. အင်း .. အင်္ဂလိပ်လိုတော့ မပြောတတ်ပါဘူး
ဟယ် .. အလှပြုပြင်ရေးဆိုင် .. ခရောင်းက သူ့ရဲ့အလုပ်သမား
မိန်းကလေးတွေကို ထမင်းချက်ကျွေးရမယ် .. ပြီးတော့ .. ဆိုင်
ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေ တတ်နိုင်သလောက် ဝိုင်းလုပ်ပေးပေါ့ ..”

မငယ်လေးရဲ့လက်ကို ကျွန်မ ဖမ်းဆုပ်ပြီး သူ့ရှေ့တည့်
တည့်မှာ ပုဆစ်တုပ်ထိုင်လိုက်တော့ . . .

“ဘာလဲ .. မငယ်လေးကို ကန်တော့ဦးမယ် .. လက်
ဖက်ရည်ဖိုးလေး ယူသွားပါဦး .. ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ပါလို့ ပြော
ဦး၊ ငိုဦးမလို့လား . . . မလုပ်ပါနဲ့ ငါ့ညီမရယ် .. ဒုက္ခရောက်သူ
အချင်းချင်းကို ထမင်းရည်တစ်ဇွန်း ကူမသောက်ပါရစေနဲ့ ..
ဒီဘဝ ငါတို့ဆင်းရဲနေတာ .. အတိတ်က ကံတရားကြောင့်ပါ
.. ဒါကြောင့် သန့်သန့်ရှင်းရှင်းလေးနဲ့ ကုသိုလ်ယူပြီး ကူညီတာ
ပါအေ . . .”

“ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ် မငယ်လေးရယ် .. ဒါပေမယ့်
မငယ်လေးကူညီတာတွေများနေပြီလေ .. ဒီတစ်ခါတော့ ကျေးဇူး
ဆပ်ပါရစေနော် ..”

မငယ်လေးက ခေါင်းခါခါ .. လည်ခါခါနဲ့ . . .

“မလိုပါဘူးအေ .. အမြီးကျက် အမြီးစား၊ ခေါင်းကျက်
ခေါင်းစားတွေဟာ တာရှည်မခံပါဘူး .. ဒီဘဝမှာ ကောင်းတာ
လုပ်မှ နောင်ဘဝအတွက် စိတ်ချရမှာအေ .. ညည်းက အပျို
မိဘကိုလုပ်ကျွေးနေတာ .. မငယ်လေးက . . . .”

မျက်ရည်တွေ တပေါက်ပေါက်နဲ့ကျလာပြီး တိမ်ဝင်သွား
တဲ့ မငယ်လေးအသံတွေဟာ တုန်ခါလို့နေပါတယ် . . .

ကျော်ဇွန်

“လင်အရက်သမားနဲ့ . . . ကလေးသုံးယောက်ကို လုပ်
ကျွေးနေရတာ . . . ဝင်ကြွေးချင်း မတူပါဘူးအေး . . .”

မျက်ရည်တွေကို လက်ဖမိုးနဲ့သုတ်ရင်း . . .

“ကဲ . . . မငယ်လေး သွားတော့မယ် . . . ဪ . . . ဒီမှာ
အဲဒီဆိုင်ရဲ့ လိပ်စာကဒ်ပြား . . . ဘာတဲ့ . . . ပုလဲကွန်ဒိုဆိုလား
. . . ဆိုင်နာမည်က . . . အဲ . . . နေပါဦး . . .”

“ . . . . . ပါ မငယ်လေးရဲ့ . . . . .”

လိပ်စာကဒ်လေး ကျွန်မကြည့်ရင်း ပြောလိုက်တယ်။

“သိပါဘူးအေး . . . သူတို့က အင်္ဂလိပ်လိုရေးထားတော့
မဖတ်တတ်ဘူး . . . ပိုင်ရှင်နာမည်က မဥမ္မာတဲ့ . . . အရမ်းသ
ဘောကောင်းတာ . . . အဲ . . . ခရေဝင်းရဲ့အောက်ဆိုက်က ဘီယာ
ပုလင်းအခွံ၊ ပြီးတော့ ရေသန့်ဗူးအခွံ၊ ညနေပိုင်း သူတို့ပိုတဲ့ ထမင်း
ဟင်းတွေပေါ့ . . . . .”

ထွက်မယ်လုပ်ပြီးမှ . . . . .

“ဟိုမှာအိပ်လည်းရတယ်တဲ့ . . . ပြန်ချင်လည်း ရတယ်
တဲ့ . . . ကဲ . . . ကလေးတွေ ကျောင်းအမိ ပြေးလိုက်ဦးမယ် ညီမ
ရေ . . .”

ကျောပေးပြီး ထွက်သွားတဲ့ မငယ်လေးရဲ့ကျောပြင်ကို
ကြည့်ပြီး ကျွန်မရင်ထဲက စကားလေးတစ်ခွန်းကတော့ . . . . .

“မိဘအပေါ်ထားတဲ့ မေတ္တာတရားဟာ ချက်ချင်းလက်
ငင်းအကျိုးပေးပါလားရယ် . . . လို့ . . . . .”

အခန်းစဉ် (၁၁)

ပုလင်းအခွံက အလုံး ခြောက်ဆယ် .. ရေသန့် ဗူးအခွံက နှစ်ရာ ... ”

“ဟုတ်တယ်နော် .. အစ်မလေး ... ”

ဆိုင်က ကောင်မလေးတွေ ဝိုင်းအုံလာပြီး ...

“မခရေ .. သမီးတို့ကို မုန့်ဝယ်ကျွေးရမယ်နော် .. ”

“ကျွေးမှာပေါ့ .. ကဲ .. ပြော .. ဘာစားချင်ကြလဲ”

“ဘူဖေး .. ”

“ဟယ် .. ငါမကြိုက်ဘူး .. ဟမ်ဘာဂါ .. ”

“တို့ကတော့ ရေခဲမုန့် ... ”

“ဒိန်ချဉ် ... ”

“ဟာ .. ဒီလောက် အဲယားကွန်းထဲမှာ တစ်နေ့တုန့် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ကြားထဲ ရေခဲမုန့်ဝယ်ကျွေးခိုင်းနေသေးတယ်”

“ဒါဆို ... ရှမ်းခေါက်ဆွဲ .. လမ်းထိပ်မှာ ဝယ်ကျွေး”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နဲ့ လိုင်းဘတ်စ် ကားပေါ်ရောက်

သွားတယ်။

ကျေးဇူး

“ကဲ . . . ကဲ . . . ခရောင်းပြောမယ် . . . ဒီဆိုင်ကို ခရောင်းရောက်တာ သုံးလကျော်သွားပြီ . . . ဒီတော့ သုံးလပြည့်အထိမ်းအမှတ်နဲ့ . . . ညနေ ခရောင်းကိုယ်တိုင် ဘူဖေးကျွေးမယ် ဟုတ်ပြီလား . . . ”

“ဟေး . . . ဒါမှ ဆံ့ရှည်မမကွ . . . ”

“မခရေ . . . ရည်းစားချောချောလေး ရပါစေ . . . ”

“ဆိုင်ကိုလာ၊ လှူနေတဲ့ ဖက်တီးပုပ်အောင်ဇော်မင်းနဲ့ ညားပါစေ . . . ”

“အောင်ဇော်မင်းနဲ့တော့ မယူပါရစေနဲ့ဟယ် . . . သူက အရမ်းသောက်တာ . . . ”

ခရောင်းရဲ့ ခါးသေးသေးလေးကို ဝိုင်းဖက်ပြီး . . .

“ဒါဆို . . . ခပ်ချောချောလေး . . . ရဲမွန် . . . အမလေး . . . ဟယ် . . . ငါတို့အစ်မကိုများ စားဖို့များကိုရဲမွန်နဲ့ . . . ဘုရား . . . ဘုရား . . . ”

“ဟဲ့ . . . ဟဲ့ . . . အဲဒီရဲမွန်ကိုပြောတာမဟုတ်ဘူး . . . ကားပွဲစားရဲမွန်ကိုပြောတာ . . . ”

“ဘယ်က ကားပွဲစားရမှာလဲ . . . ပွဲစားတန်းမှာ ကားရေဆေးတာ မသိရင်ငါ့မေး . . . ”

လဲ့လဲ့က ခါးထောက်ပြီး . . .

“ဒါဆို . . . ညည်းကရေဆေး . . . အဲလေ . . . ကိုယ်တိုင်တွေ့ခဲ့တယ်မေါ့ . . . ”

အေးဖောင်က ကမန်းကတန်း . . .

“ဖြတ်သွားဖြတ်လာရင်းနဲ့ တွေ့မိတာပါဟယ် . . . ”

နို့နီက ခရောင်းရဲ့ မေးစေ့လေးကို လက်ဖြင့်အသာအယာ

တစ်ခါသုံးအိပ်ဗက်

တိုင်မော့ပြီး . . .

“ဒါဆို တစ်ပတ်တစ်ခါ မျက်နှာပေါင်းလာလာတင်တဲ့
တိုလွမ်းဝေနိုင် . . . အဖေတစ်ခု သားတစ်ခု ဆိုရင်ကော . . .”

“ဟဲ့ . . . နိနီ . . . သူက မယားသုံးယောက်နဲ့ဟဲ့ . . . တစ်
ယောက်ဆီသွားခါနီးတိုင်း . . . တစ်ယောက်ဆီက အနံ့အသက်
တွေပါသွားမှာစိုးလို့ သူ့ပေါင်ချိန်မျက်နှာကြီး လာလာဆေးကြော
ဆုတ်သင်၊ ကာလာချိန်းနေတာဟေ့ . . . သိပြီလား . . .”

ခရေဝင်းနဲ့ ဆိုင်ရှင်မဂ္ဂမ္မာကတော့ ဘာမှဝင်မပြောဘဲ
ပြုံးပြီး ကြည့်နေလိုက်သည်။ ဖက်တီးမအေးဖောင်က တစ်ချက်
ငြင်းစားပြီး . . .

“ပေါ်ပြူလာဂျာနယ်က သျှီသူ့အောင်နဲ့ဆိုရင် . . .”

မခိုင်ခိုင်က ခေါင်းခါခါ လည်ခါခါဖြင့် . . .

“တော်စမ်းပါအေ . . . တစ်နှစ်နေမှ တစ်ခေါက်လောက်
ဆိုင်လာတာ . . . သူက ကပ်စေးနဲ့ . . . အနှိပ်ခန်းကျမှ ပိုက်ဆံထွက်
တာ . . . အကြည်တော်ဆို တော်သေး . . .”

“ပိုဆိုးသေး . . . ပြောတော့ စာရေးဆရာတဲ့ . . . ရုပ်က
အပြုရုပ် . . . ရေးတော့ ဟာသ . . . ငါက စာရေးဆရာဆိုတော့
ဒီနိပ်နိပ်သွယ်သွယ်လေးမှတ်တာ . . .”

လဲ့လဲ့က ကမန်းကတန်း . . .

“ဟဲ့ . . . ဟဲ့ . . . ဘယ်လိုပုံပေါက်နေလို့လဲ . . .”

“ဘယ်လိုပုံပေါက်ရမှာလဲ . . . ကမ်းနားတု ဆိပ်တမ်း
တုန်တင်ကုန်ချအလုပ်သမားတောင် သူ့လောက် ဗလမတောင့်

ဖက်တီးပုပ်အေးဖောင်က တုန်တုန်ရင်ရင်နဲ့ အိုက်လင်

ပျော်လှူ

သုတ်ပြန်...

“အမင်း... ရင်တွေတုန်လိုက်တာ... ကျောင်းဆရာကြီး... ဟား ဟား... ဟား ဟား... ခစ် ခစ်...”

ခရောင်းလည်း မနေသာတော့ဘူး...။

“ကဲပါ... ငါ့ညီမ၊ ငါ့အစ်မတို့ရယ်... ကြိုက်သလိုသာ ရွေးပေး... အိမ်က အမေနဲ့အဆင်ပြေရင် တော်ပြီ...”

အေးသိတာက ရှုံ့မဲ့ပြီး...။

“ဟာ... မဟုတ်သေးဘူးလေ... ခုဟာက မခရောင်း အတွက် အဖော်ရှာပေးနေတာ... အစ်မရဲ့အမေအတွက် မဟုတ်ဘူးလေ...”

တဟားဟားနဲ့ ရယ်ကြပြန်ရော... ခရောင်းကတော့ သူ့ထုံးစံအတိုင်း ပြုံးရုံလေးပြုံးပြီး နောက်ဘက်အခန်းဝင်မယ်အလုပ်။

“ညီမ ခရောင်း ခဏ...။”

ဆိုင်ရှင်ရဲ့အသံကြောင့် ပြန်လှည့်ပြီး ကောင်တာဘေးတွင် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

“ထိုင်ပါ ညီမရဲ့... ပြောစရာလေးရှိလို့...”

“ဟုတ်ကဲ့... ဟို ညနေစာအတွက်လားဟင်...”

“မဟုတ်ပါဘူး... တခြားကိစ္စတစ်ခုပါ...”

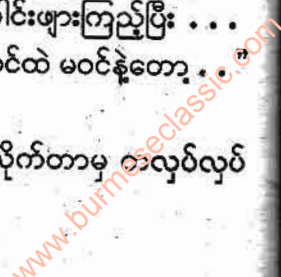
ခုနက အော်ဟစ်ဆူညံစွာရယ်မောနေသောအုပ်စု ငြိမ်ကျသွားပြီး စူးစမ်းသောမျက်လုံး၊ နားများဖြင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

ဆိုင်ရှင်မဥမ္မာက ခရောင်းကို ခြေဆုံးခေါင်းဖျားကြည့်ပြီး...

“နောက်လကစပြီး ညီမ မီးဖိုချောင်ထဲ မဝင်နဲ့တော့...”

“ရှင်...”

တုန်လိုက်တာ... ရင်တွေတုန်လိုက်တာမှ တလှုပ်လှုပ်

မာဏ်ခါချုံးအိပ်မက်

နဲ့ . . ဘာများမှားနေလို့လဲ . . . .

“ဟို . . ဟို . . ကျွန်မ . . ကျွန်မ . . ချက်ကျွေးတာ”

“ထမင်းဟင်းနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး ညီမရဲ့ . . ဒီလိုညီမရေ . . ခရောင်းရဲ့ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်၊ ခရောင်းရဲ့ဆံပင် အသားအရေ နဲ့ ထမင်းချက်တဲ့အလုပ် မလိုက်ပါဘူး . . ဒီတော့ ဒီလကစပြီး ရတဲ့အချိန်လေးတွေမှာ လျှော်၊ ကောက်၊ ဖြောင့်၊ ညှပ်၊ ပညာသင် ပေတော့ . . တတ်သွားရင် လခတိုးပေးမယ် . . ဟုတ်ပြီလား”

တုန်ပြန်ပြီ . . ရင်တွေတုန်ပြန်ပြီ . . . . ။

ဘုရား . . . . ဘုရား . . နားကြားများလွဲနေပြီလား . . မနေ့က ဘုရားမှာ သစ်သီးဆွမ်းတွေကပ်၊ အမေ့ကိုလိမ္မော်သီး ဝယ်ကျွေးလို့များလား . . . . ။

ဖျတ်ခနဲ အမေ့ရဲ့ပါးရေတွန့်နေတဲ့ကြားက မရမကပြုံးနေ တဲ့ မျက်နှာလေးကို ပြေးမြင်ယောင်လိုက်မိသေးတယ်။

ဖက်တီးမ အေးဖောင်က ဝုန်းခနဲထရပ်လိုက်ပြီး ရဲဘော် တွေ အလေးပြုသလိုမျိုးလုပ်ပြီး . . . .

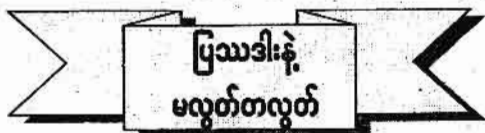
“ရဲမေတို့ သင်တန်းသူအသစ် ခရောင်းကို ဂုဏ်ပြု . . ဝေး . . . . ဟေး . . . . ”

ဆူညံစွာအော်ဟစ်ပြီး ခရောင်းရဲ့ပါးနှစ်ဖက်ကို ဘယ်ပြန် ညာပြန် ဝိုင်းနမ်းလိုက်သည်။

အလှပြုပြင်ရေးဆိုင်လေးရဲ့ နံနက်ခင်းလေးက သာယာ လှပလို့သွားပါတော့သည်။

အခန်းစဉ် (၁၂)

ဆိုင်ရဲ့ ကံဇာတာပဲ တက်လာလို့လား ခရောင်းဆိုတဲ့ ဆိပ်အရှည်ကြီးနဲ့ သနပ်ခါး ပါးကွက်ကြား မြဲလိမ်းတဲ့ ကောင်မလေးကြောင့်ပဲလားတော့ မသိဘူး . . . ချိန်တိုတိုလေးအတွင်းမှာ ချာတိတ်မ၊ ချာတိတ်ကလေးတွေရဲ့ စပ်ဖျားမှာ ဒီဆိုင်မှ ဒီဆိုင်ကိုဖြစ်နေတယ်။

ဆိုင်ထဲကိုရောက်လာတဲ့ အရွယ်စုံ၊ ဆိုဒ်စုံ၊ အသက်စုံတွေ ခရောင်းနဲ့ပဲ ခေါင်းလျော်မယ်၊ ခရောင်းနဲ့ပဲ ခေါင်းညှပ်မယ်။ ခရောင်းနဲ့ပဲ မျက်နှာချေးချွတ်မယ်တဲ့။

ဆိုင်ရဲ့ဝင်ငွေ သိသိသာသာကြီးတိုးလာသလို၊ ခရောင်း တွက် ဘောက်ဆူး၊ ပါဆင်းနစ်တွေကလည်း ပါဝါတိုးတိုးလာ ယ်။ ပထမပိုင်း ခရောင်းကိုချစ်ကြတဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် တိတ်မလေးတွေ . . .

သူတို့မိတ်နဲ့သူတို့ဖောက်သည်တွေအားလုံးဟာ ခရောင်း ကို အလိုအလျောက်ရောက်ကုန်တော့ . . . သူတို့လေးတွေရဲ့

တစ်ခါလုံး အိမ်ဗက်

စိတ်တွေဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အရောင်ဆိုးစပြုလာကုန်ပြီ။

“မခရေ . . . ဧည့်သည် . . . .”

“ဪ . . . ဟုတ်ကဲ့ . . . ခဏစောင့်နော် . . .”

“ရတယ် ခရေ . . . ဘယ်လောက်စောင့်ရ . . . စောင့်ရ”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင့် . . . ဒီမှာ လက်စမသတ်သေးလို့ပါနော်”

ကျန်တဲ့လူတွေရဲ့မျက်နှာတွေက စူပုပ်နေတော့ . . . ခရေ
ဝင်းခမျာ မနေတတ် မထိုင်တတ်ဖြစ်ပြီး . . .

“အစ်ကို . . . အေးဖောင်နဲ့ လျှော်လိုက်ပါလား . . .”

“ဟာ . . . မလုပ်ပါနဲ့ . . . စောင့်ဆိုစောင့်နေပါမယ် . . .”

အေးဖောင်က မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် . . .

“ကျွန်မရဲ့လက်တွေ မနူနေပါဘူးနော် . . . .”

ဧည့်သည်က မကြားဟန်ဆောင်ပြီး ခုံပေါ်တင်ထားတဲ့
မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကို ယူဖတ်ရင်း အချိန်ဖြုန်းနေလိုက်သည်။

“အာရေး . . . အီးမား . . . ဘာရောင်းဖို့ရှိသေးလဲ . . .”

ခါတိုင်း ပုလင်းခွံ၊ ရေသန့်ဗူးခွံတွေ ဝယ်နေကျကုလား
လေးရောက်လာတော့ လဲ့လဲ့က မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် ရုပ်ရှင်သရုပ်
ဆောင်မျိုးမျိုးခိုင် ပုံစံမျိုးနဲ့ . . .

“ဘာမှရောင်းစရာမရှိဘူးဟေ့ . . . လူပဲရှိတယ် . . . ခါတိုင်း
ရောင်းနေတဲ့လူက နင့်ရောင်းတဲ့ပုလင်းခွံတွေထက်သာတဲ့အလုပ်၊
ဝင်ငွေကောင်းတဲ့အလုပ် လုပ်နေပြီ . . . ပြန်တော့ . . .”

ဟယ် . . . အံ့ဩစရာကြီးပါလား . . . ဘုရား . . . ဘုရား
. . . လူတွေရဲ့စိတ်တွေ . . . ကြောက်စရာကောင်းလှချည်လား . . .
လို့ ခရေဝင်းတွေ့လိုက်မိတယ် . . . ဗေဆင်မှာလက်ကိုရေဆေးပြီး
ဧည့်သည်ဆီသွားမယ်အလုပ် . . .

ကျော်လွင်

“ခရောင်း . . . ညီမ ထမင်းစားလိုက်ဦးလေ . . . ဧည့်သည်ကို အစ်မ ကြည့်ပြောထားလိုက်မယ် . . . .”

ဆိုင်ရှင်မဥမ္မာရဲ့အသံ . . . ကျန်တဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်အချို့ စိတ်ထားပြောင်းကုန်ပေမယ့် ပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ မဥမ္မာကတော့ အရင်အတိုင်း . . . .

“ရပါတယ် မဥမ္မာ . . . ဒီတစ်ယောက်ပြီးမှပဲ စားတော့မယ် . . . ဧည့်သည်တွေကို အားနာပါတယ် . . . သူပြီးရင် လူလည်း ရှင်းနေတဲ့ဥစ္စာ . . . .”

မဥမ္မာက ခရောင်းရဲ့မျက်နှာလေးကို ငေးမောကြည့်ပြီး ခေါင်းခါလိုက်တယ် . . . ။

“ခုနေတော့ လူရှင်းနေတာပဲလေ . . . တော်ကြာ . . . ခရောင်း သူ့ကိုလျှော်ပေးနေတုန်း . . . ဧည့်သည်ထပ်ရောက်လာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ . . . .”

ခရောင်းနဲ့မဥမ္မာတို့ရဲ့ ပြောစကားတွေကိုကြားနေရတဲ့ ဧည့်သည်က နောက်ထပ်မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်လှမ်းယူလိုက်ပြီး . . .

“ရတယ် မခရေ . . . ရေ . . . စားစရာရှိတာသာ စား . . . တော်ကြာ . . . အစာအိမ်တွေ . . . ဘာတွေထိခိုက်ကုန်ပါ့မယ် . . .”

နောက်ဘက် မီးဖိုချောင်ဘက်ဆီက စကားသံတချို့ တိုးညှင်းစွာထွက်ပေါ်လာတယ်။

“ကျန်တဲ့လူတွေက အစာအိမ်မရှိဘူး . . . အစာတိုက်ပဲ ရှိတယ် . . . စိုးရိမ်နေလိုက်ကြတာ . . . အံ့ဩပ . . . ခစ်ခစ် . . . ဟီဟီ . . .”

“အဲဒါကြောင့် နင့်ကိုပြောတာပေါ့ . . . ဆံပင်ကိုအရှည်ကြီးထားပါလို့ . . . ခဏ ခဏ ဖြတ်ရောင်းနေတော့ . . . နိုင်ထူးရဲ့

တစ်ခါချိုးအိပ်မက်

အဝေးဆုံးဖြစ်ပြီ . . . ”

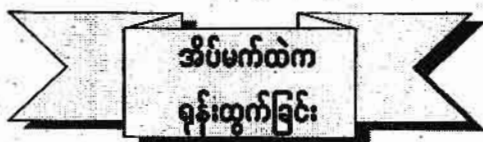
“ဟဲ့ . . . ငါက ဒီအလုပ်ကို ဆံပင်အားကိုးနဲ့လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး . . . ရုပ်ကလေးပန်းပြပြီး သနားစရာမျက်နှာမျိုးနဲ့ လုပ်စားတာ မဟုတ်ဘူး . . . တကယ်တတ်လို့ . . . တကယ်လုပ်စားတာ . . . ”

မီးဖိုချောင်ဘက် . . . ထမင်းစားဖို့ ဝင်မယ်လုပ်နေတဲ့ ခရေဝင်းရဲ့ ခြေလှမ်းတွေဟာ . . . စကားသံအချို့ကြောင့် ဘက်ဂီယာချိန်းပြီး နောက်ကို ပြန်ဆုတ်လို့နေပါတော့တယ် . . . ။

ဪ . . . ဒီနေ့ . . . ပြဿဒါးမလွတ် တလွတ်ပါလား ရယ်လို့ . . .

အခန်းစဉ် (၁၃)

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလေဆိပ်မှာ သူ့ဇာနည် တို့ဇနီးမောင်နှံအသစ်ကျပ်ချွတ်နဲ့ လက်ဟောင်းအေးအေးခိုင်တို့ ဇနီးမောင်နှံတွေ နာရီတကြည့်ကြည့်နဲ့ .. သိပ်တော့ မကြာလိုက်။

“ကိုကို လေယာဉ်ဝင်လာပြီ ..”

သူ့ဇာနည်ရဲ့အမျိုးသားက ...

“နွယ် .. ကိုထူးဇော်ကို .. ကိုယ်မသိဘူးနော် ..”

အေးအေးခိုင်က ...

“ဟဲ့ .. မိနွယ် .. သက်ပိုင်ဇော်အကြောင်း လုံးဝ လုံးဝ နော် ...”

“အေးပါ .. နင့်ပါးစပ်ပဲ အရေးကြီးတယ် .. တော်ကြာ .. ကရားထဲက ရေလွတ်သလို လွတ်ခနဲ မပြောမိစေနဲ့ ...”

အေးအေးခိုင် အမျိုးသားကိုငွေးကတော့ ပြုံးရုံလေးဖြင့် နေတယ် .. သူငယ်ချင်းတွေအခေါ်ကတော့ ကိုရေခဲတုံးဟဲ့။

“ဟဲ့ .. ဟဲ့ .. ဟိုမှာ .. ဟိုမှာ .. ထူးဇော် .. ထူးဇော်”

တစ်ချင်းအိမ်မက်

ချာခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်ပုံများ ကိုရိုးယားမင်းသား အဖွဲ့
ပေးလောက်ပါရဲ့ . . မနည်းကြီးမှတ်မိအောင်ကြီးစားရတယ်။ ဖွေး
ဖွေးဆွတ်တဲ့ အသားရောင်လေးနဲ့ နီညိုရောင် မကျတကျ ဥရောပ
ဝတ်စုံလေး လိုက်ဖက်ညီလိုက်တာလို့ မနွယ်စိတ်ထဲက ကောက်
ချက်ချမိတယ် . . . ။

“ဟဲ့ . . . ထူးဇော် . . ငါ . . မနွယ်လေ . . ဒါက ငါ
အမျိုးသား . . ထွန်းထွန်းပဲ . . ”

“ဪ . . တလောတုန်းက လက်ထပ်မယ်ဆိုတာ . .
ဟုတ်ကဲ့ . . တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ် . . ”

“ထူးဇော် . . သူက အေးအေးခိုင်ရဲ့အမျိုးသားလေ . . ”
ထူးဇော်က လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီး . . .

“ကိုဌေးမဟုတ်လား . . ကျွန်တော် မသွားခင်လေးမှာ
. . လက်ထပ်ပွဲလုပ်လို့ ကျွန်တော်တောင် သတို့သားအရံလုပ်ပေး
ခဲ့ရသေးတယ်လေ . . ခု သားသမီးတွေ ဘာတွေရနေပြီလား . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . နှစ်ယောက်တည်းပါ . . ”
ထူးဇော်က အေးအေးခိုင်ကို တစ်ချက်အကဲခတ်လိုက်
ပြီး . . .

“ဒါနဲ့ မမသက်ရော . . မပါလာဘူးလား . . ”
မနွယ်က ကမန်းကတန်း . . .

“နင့် မမသက်က သူ့မောင်ကို သွားကြိုပေးပါတဲ့ . . သူက
သူ့မောင်ပြန်လာရင် စားဖို့သောက်ဖို့ အစွမ်းကုန်လက်စွမ်းပြမယ်
ဆိုပြီး ချက်ပြုတ်နေပါသတဲ့တော် . . . ”

သည်တော့မှ ထူးဇော်မျက်နှာ . . ကာလာပြောင်းသွား
တော့တယ် . . . ။

ကျော်လှ

၆၂

“ကဲ . . . ပစ္စည်းတွေစုံရင် သွားကြရအောင် . . .”

အေးအေးခိုင်က . . .

“နင့်အစ်မ . . . မမသက်ကတော့ ကျိန်းသေဇိုမှာပဲ . . .”

“ဗျာ . . . ဘာ . . . ဘာဖြစ်လို့ . . .”

ပါးစပ်ဘရိတ်ပေါက်သွားသော အေးအေးခိုင်ကို မနွယ်က မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်ပြီး . . .

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ . . . နင်နဲ့နှစ်ပေါင်းများစွာ . . . ခွဲခွာနေရတော့ ပျော်လို့ . . . ဝမ်းသာလို့ပေါ့ဟဲ့ . . .”

ထူးဇော်က အားပါးတရကြီးပြုံးပြီး . . .

“ဟုတ်တယ်နော် . . . မမသက် အရမ်းဝမ်းသာနေမှာ . . .”

ကဲ . . . သွားကြမယ်လေ . . .”

ကားပါကင်ထားသောနေရာသို့ ထူးဇော်က ဦးဆောင်ထွက်သွားတယ် . . . မနွယ်က အေးအေးခိုင်ကို တံတောင်နဲ့တွတ်လိုက်ပြီး နှစ်ကိုယ်ကြားလေသံနဲ့ . . .

“နင့်ပါးစပ်ဘရိတ်ရှူးကို သေသေချာချာပြန်ပြင်ဦး . . .”

“ငါလည်း ထိန်းထားတာပဲ . . . လွတ်ခနဲဖြစ်သွားလို့ပါတယ် . . .”

ပြောနေရင်းနဲ့ အေးအေးခိုင်အသံက နည်းနည်းကျယ်သွားတယ်။ ရှေ့က သွားနေတဲ့ ထူးဇော်က ဖျတ်ခနဲလှည့်ပြီး . . .

“ဘာ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ . . . ဟင် . . . မနွယ် . . .”

ပြန်းစားကြီးဆိုတော့ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ၊ ကြောင်အမ်းအမ်းကြီးဖြစ်ပြီး မျက်လုံးတွေက ရှိရင်းစွဲထက် ပိုပြူးထွက်သွားတယ် . . .။

“ဟို . . . ဟိုလေ . . . အေး . . . အေး . . . ခိုင်ပေါ့ . . . ကား

တစ်ခါချုံးအိပ်မက်

.. ကားဘရိတ်ပေါက်တာ ပြင်ပြီး .. ပြီလားလို့ မေး .. မေးနေတာ ... ”

“ဒါဖြင့် .. ခုရော .. ”

ထူးဇော်က အေးအေးခိုင်ကိုကြည့်ပြီး မေးလိုက်ရာ တစ်ခါဘူးမှ မသွက်လက်သော စကားနည်းသော အေးအေးခိုင်အမျိုးသား ကိုငွေးက ...

“အားလုံး အိုကေပါ .. စိတ်လုံးဝချ .. ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဝပ်ရှော့မှာ .. လုပ်ခဲ့ပြီးသား .. ”

“တော်ပါသေးရဲ့ .. တော်ကြာ .. နိုင်ငံခြားမှာ ကားအက်စီးဒင့်မဖြစ်ဘဲ .. ဒီရောက်မှဖြစ်တယ်ဆိုရင် ပျော်စရာတွေလေထဲ လွင့်မျောကုန်မယ် ... ”

“ဟား .. ဟား .. ဟား ... ဟား .. ”

ထူးဇော်က သူ့ဘာသာသူပြောပြီး သူ့ဘာသာသူ သဘောကျနေလေရဲ့ ... ။

အခန်းစဉ် (၁၄)

ငှက်လွတ်ပေးခြင်း

ကိစ္စတွေကတစ်ဖက်၊ မမသက်ရဲ့ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးခန်းပြေး ဆေးဝယ်ရနဲ့ နှစ်ပတ်နီးပါး ထူးဇော် ခြေတုန်လက်ပန်းကျသွားသည်။ မမသက်ကလည်း တွေ့စကနဲ့မတူမောင်လေးဖြစ်သူ အနားမှာပဲရှိနေလို့ပဲလား မသိ။ အသားအရေတွေ လတ်ဆတ်ပြီး အပျိုဖျန်းကလေးသဖွယ် မြူးတူးလှုပ်ရှားတက်ကြွနေသည်။

ဒီနေ့တော့ ဘာအလုပ်မှမယ်မယ်ရရမရှိ။ မမသက်အတွက် သောက်ဆေးက တစ်ပတ်စာရထားပြီးပြီမို့ ခြံထဲမှာ အညောင်းပြေ၊ အညာပြေ၊ ကျန်းမာရေးလှုပ်ရှားမှုလုပ်ပြီး ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်နေရင်း စဉ်းစားခန်းဝင်နေလိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် လိုက်အောင်တစ်စီး ခြံထဲချိုးဝင်လာကာ . . .

“ဟေး . . . ထူးဇော် . . . ”

“ဟေ့ကောင်ကြီး . . . နိုင်ခြံကားပြန်ကြီး . . . ”

တစ်ခါမျိုး အိပ်ဗက်

ခြံဝင်းတစ်ခုလုံး ဆူညံပွက်လောရိုက်သွားသည်။

“ဪ . . သက်နေ . . နေထူးနိုင်တို့အုပ်စုပဲ . . ”

ထိုင်နေရာသို့ ပိုင်းအုံလာပြီး . . .

“ဘာလဲ . . နိုင်ငံခြားပြန်ဆိုပြီး ဘဝင်ကိုင်နေတာလား . . မလုပ်ရဘူးလေ . . ငယ်သူငယ်ချင်းတွေနော် . . ”

ထူးဇော် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး . . .

“နိုင်ငံခြားဆိုတာလည်း တိုင်းပြည်တစ်ခု၊ မြန်မာနိုင်ငံဆိုတာလည်း တိုင်းပြည်တစ်ခုပါ . . အဲဒီလိုပဲ ထူးဇော်ဆိုတဲ့ ကောင်ဟာလည်း လူထဲက လူပါပဲကွာ . . မိဘ၊ ဆွေမျိုး၊ သူငယ်ချင်း . . ဘယ်သူ့ကိုမှ မမေ့ပါဘူး . . အရင်အတိုင်းပဲ . . . ”

သက်နေက လက်ဖျစ်တစ်ချက်တီးလိုက်ပြီး . . .

“အဲဒါကို လိုချင်တာ . . အဲဒါ ထူးဇော်အစစ် . . ”

နေထူးနိုင်က နောက်က သိုင်းဖက်လိုက်ပြီး . . . .

“ဟုတ်ပြီ . . ထူးဇော်စစ်မစစ် စမ်းသပ်မယ် . . . ဘယ်လို စမ်းသပ်မလဲ ငါ့တူ . . တဲ့ . . ဟုတ်ကဲ့ . . ဗိုက်ခွဲမလား၊ ဓာတ်မှန်ရိုက်မလား . . အပ်ထရာဆောင်း ရိုက်မလား . . ”

ထူးဇော်က အတင်းရုန်းကန်လိုက်ပြီး . . .

“ဘာကွ . . ဗိုက်ခွဲလို့ရမလား . . . ”

“ဟုတ်တယ်လေ . . ဟိုပုံပြင်ထဲကလို . . ဗိုက်ခွဲပြီး ဟိုဥထုတ်ရမယ် . . ”

“ဘာ . . ဘာလဲ . . . ”

“တစ်နေ့တစ်လုံး မှန်မှန်သောက်တဲ့ . . အဲလေ . . မှန်မှန်ဥတဲ့ . . ရွှေဥ . . . ”

“ဟား ဟား . . ဟား . . . ”

ပျော်လှူ

ထူးဇော်က မြက်ခင်းပေါ်ထိုင်ချရင်း . . .

“ကဲ . . . ပြော . . မင်းတို့ဘာလုပ်ချင်လဲ . . ငါ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ . . .”

သက်နေက နေထူးနိုင်ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး . .

“ဘာမှလုပ်ပေးစရာမလိုဘူး . . ငါတို့နဲ့ အပြင်ကိုခဏလိုက်ခဲ့ . . .”

ထူးဇော် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး . . .

“ဘီယာဆိုင် မသွားဘူးနော် . . အပျော့တွေ၊ အပြင်းတွေ ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ဘူး . . . .”

နေထူးနိုင်က ထူးဇော်ရှေ့ ခါးထောက်ရပ်လိုက်ပြီး . .

“ဒီမယ် ထူးဇော် . . မင်းနဲ့ငါတို့ ပေါင်းလာတာကြာပြီ . . ငါတို့အရက်သေစာ မသောက်စားဘူးဆိုတာ မင်းအသိ . . မင်းလည်း လူပျို . . ငါတို့အားလုံးလည်း လူပျို . . အရာရာတိုင်းဟာ အရင်ကအတိုင်းပဲ . . ဘာမှ မပြောင်းလဲဘူးဆိုတာ ယုံ . . .”

ထူးဇော်က အားကျမခံ . . .

“ဟ . . ဒါတော့ ဘယ်ပြောလို့ရမလဲ . . . မင်းတို့က ပြောင်းလဲချင် ပြောင်းလဲနေမှာ . . . .”

သက်နေကလည်း အားကျမခံ . . .

“အရက်မသောက်ဘူး . . ဘီယာမသောက်ဘူး . . မူးယစ်ဆေးဝါး မသုံးစွဲဘူး . . မိဘပစ္စည်းမခိုးဘူး . . ဖဲလည်း မရိုက်ဘူး . . ပြီးတော့ . . ဟေ့ကောင် နေထူး . . ဘာကျန်သေးလဲ . . . .”

“ရည်းစားမရှိသေးဘူး . . မိန်းမ မရသေးဘူး . . ဟေ့ကောင်တွေ . . ဝေးသေး . . ဝေးသေး . . .”

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

သက်နေနဲ့ နေထူးနိုင်က မသိမသာနှစ်ဖက်ညှပ်ကပ်လိုက်
ပြီး လေသံတိုးတိုးနဲ့ . . .

“မင်း ရှာစရာမလိုပါဘူး . . ထူးဇော်ရာ . . ငါတို့ဘာသာ
ရှာပြီးပါပြီ . . လှမလှဆိုတာလေးသာ လိုက်အကဲခတ်ပေးစမ်းပါ”

“ကဲ . . သွား . . သွား . . အဝတ်အစား မြန်မြန်လဲ
လိုက် . . ”

ဟု တွန်းထုတ်ရင်းပြောလိုက်သည်။

“ငါ . . ငါ . . မိန်းကလေးတွေနဲ့ စကားမပြောတတ်ဘူး
လေ . . မင်းတို့လည်း အသိပဲဥစ္စာ . . ”

“သိပါတယ် . . ဒါကြောင့်မို့ . . တစ်ဗွေတည်း ဥတစ်လုံး
တစ်ကောင်ကြွက်ဖြစ်နေတာ . . . ငါတို့က မျိုးဆက်သစ်ရှာပေး
မလို့ဟေ့ . . သိပြီလား . . ဟား ဟား ဟား . . ”

အခန်းစဉ် (၁၆)

“မခရေ . . . ဒါ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်း ထူးဇော် တဲ့ . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင့် . . .”

“ထူးဇော် . . . ဒါက ခရောင်းတဲ့ . . . ဒီဆိုင်ကပေါ့ . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ . . .”

လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်တတ်တဲ့အကျင့်ကို တော်တော်လေး သတိထားနေလိုက်ရသည်။

“ထူးဇော် . . . မျက်နှာချေးချွတ်ရအောင် . . . ဘယ်နှယ်လဲ”

“မ . . . မ . . . လုပ်ချင်ပါဘူး . . .”

“ဒါဆို . . . ခေါင်းလျှော်မယ်လေ . . .”

“မ . . . မသက် ပြောထားတယ် . . . ဒီနေ့ ခေါင်းလျှော်ရက် မဟုတ်ဘူးတဲ့ . . .”

“ဘာ . . . ဟား ဟား ဟား . . .”

တစ်ခါသုံးအိပ်ဗက်

ဆိုင်ထဲက ကောင်မလေးတချို့က . . .

“ခွီး . . . ခွီး . . . ခပ် . . . ခပ် လူထွက်တော့လူထွက်ပဲ . . .

ဘာလူထွက်မှန်း မသိဘူးနော် . . . ”

ထူးဇော် ထိုင်ရမလို ထရမလိုနဲ့ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရ မှန်းမသိ . . . စိတ်ထဲမှာတော့ သက်နေတို့ကို ကျိန်ဆဲနေမိသည်။
နီးစပ်ရာ ဆက်တီခုံတစ်ခုပေါ် ထိုင်ချလိုက်သည်။

“အစ်ကို . . . ဘာသုံးဆောင်မလဲ ဟင် . . . ”

ချာတိတ်မတစ်ယောက် အနားကပ်ပြီးလာမေးရာ . . .

“ရတီမဂ္ဂဇင်းပေးပါ . . . ”

“ရှင် . . . ”

ဘာမှားသွားလဲ . . . ငါဘာမှားလို့လဲ . . . ။

“ဟိုလေ . . . အအေးသောက်မလား . . . ဘီယာသောက် မလား . . . ကော်ဖီသောက်မလား . . . လို့မေးတာပါရှင် . . . ”

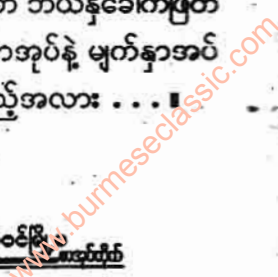
“ဪ . . . ဟိုလေ . . . သောက်ရေအေးအေးလေးပဲ ပေးပါ . . . ”

အနားကထွက်သွားတော့ မကြားတကြားလေး ပြောသွား သေးသည်။

“မီးလွတ်နဲ့တူပါတယ် . . . ”

တောက် . . . ဟိုနှစ်ကောင်ကတော့ ခေါင်းလျှော် မျက် နှာဆေးနဲ့ အပျော်ကြီးပျော်နေလိုက်တာ . . . ပါးစပ်ကလည်း . . . မခရေ . . . မခရေနဲ့ . . . ဘယ်သူတွေ အရှေ့က ဘယ်နှခေါက်ဖြတ် သွားဖြတ်လာ လုပ်နေသည်မသိ။ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်နဲ့ မျက်နှာအပ် ထားပြီး တစ်ရွက်ချင်းအလွတ်ကျက်နေသည့်အလား . . . ။

“အား . . . ”

ကျော်လွင်

“ဆောရီးနော် အစ်ကို . . .”

ချိတ်ထားသော ခြေထောက်ရဲ့အစွန်းဖျား . . . ခြေသန်းလေးကို ဖြတ်လျှောက်သွားတဲ့ ချာတိတ်မတစ်ယောက်ရဲ့လက်ထဲက ဘီးတစ်ချောင်းနဲ့ ဖြတ်ရိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်။ အနေအထိုင်ဆင်ခြင်မှ . . . ဆောင့်ကြောင့်ပြန်ပြင်ထိုင်လိုက်သည်။ မဖြစ်သေးပါဘူးလေ . . . နောက်တစ်မျိုး ပြောင်းထိုင်သည်။ ပုံစံအမျိုးမျိုး ပြောင်းထိုင်နေသော ထူးဇော်ကို သက်နေနှင့်နေထူးနိုင်တို့က ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ထဲမှတစ်ဆင့် မြင်တွေ့နေရသည်။

မိန်းမကြောက်တဲ့ကောင်၊ မိန်းမ မမြင်ဖူးတဲ့ကောင်ကိုမှ မိန်းကလေးပေါသော ဆိုင်ကိုခေါ်လာပြီး တစ်ဆင့်ချင်း Lesson ပေးနေသည်။

“ဟယ် . . . မာမီကင်း . . .”

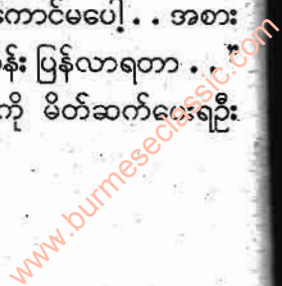
“ပြောပါဦး . . . ဘယ်တုန်းက မန္တလေးကရောက်လဲ ဆိုတာ . . .”

“တော်စမ်းပါအေ . . . ညည်းတို့ တောင်ပြုံးလာတုန်းက ငါ့ဆိုင် ဝင်လည်ပါဆို . . . ဘာဖြစ်လို့ မဝင်တာလဲ . . . ဘာလဲ ငါ့ဆိုင်က ဒီလောက် မသားနားလို့လား . . .”

ဘယ်လိုအသံမျိုးကြီးပါလိမ့် . . . ယောက်ျားတစ်ယောက် ရဲ့လျှာခင်တိုနေတဲ့အသံလား . . . ဝမ်းချုပ်လို့ အသံဝင်နေတဲ့ အသံလား . . . ။

“ဝင်မလို့ပါပဲ မာမီကင်းရယ် . . . ဒီကောင်မပေါ့ . . . အစားမှားပြီး ဝမ်းတွေသွားနေလို့ . . . ကမန်းကတန်း ပြန်လာရတာ . . .”

“ကဲပါ . . . လာ . . . မာမီကင်းကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ် . . .”

မာမိကင်းအိပ်မက်

ထူးဇော်ရှေ့တည့်တည့်မှာ သခွားရောင်ကာလာတစ်ခု ရောက်လာတယ်။

“ကိုထူးဇော် . . ဒါက . . မာမိကင်းတဲ့ . . .”

မော့ကြည့်လိုက်တော့ . . .

“ဟိုက် . . . ဘာကြီးလဲဟ . . .”

အရပ်ကြီးက အရည်ကြီး၊ ပိန်လိုက်တာမှ ဝါးခြမ်းပြားတို့ ကျွဲရိုးတို့ကို ထဘီနဲ့အင်္ကျီပတ်ပေးထားသလိုပဲ . . မျက်နှာတစ်ခု လုံးလည်း ပန်းချီရေးတဲ့ဆေးခွက်ထဲ မှောက်လျက်လဲထားသလား ထင်ရတယ်။

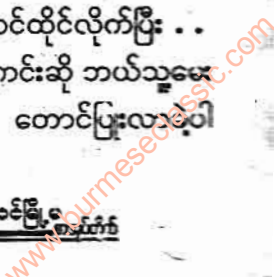
“ဟိုလေ ရုပ်ရှင်တို့ ဗီဒီယိုကားတွေထဲမှာ ပါ၊ပါနေတဲ့ ဟာသသရုပ်ဆောင် ကိုကင်းကောင်နဲ့ ချွတ်စွပ်တူလို့ သူ့ကို သမီး တို့အားလုံးက မာမိကင်းလို့ တင်ဖုံးထားတာ . . . .”

မာမိကင်းက မျက်လုံးလေး ထောင့်ကပ်လိုက်တော့ မျက် တောင်ကော့ထားတဲ့ မက်စ်ကာရာအရည်တွေ ပျော်ကျလာပြီး ပါးပေါ်ကို အရည်မည်းတွေ စီးကျလာတယ်။ ကမန်းကတန်း သူ့ လက်ဖဝါးနဲ့ သုတ်ပစ်လိုက်တော့ ပါးတစ်ခြမ်းက မည်းနေတဲ့မျက် နှာကြီးနဲ့ . . . .

“အဟင်း . . ဟင်း . . ဟင်း . . အဆင်လေး . . တော့ အသားလေးကလည်း ဖြူလိုက်တာ . . ဖြူလိုက်တာ . . နောက် တွေ့လည်း ခေါ် နော် . . သူက မခေါ်လည်း မာမိကင်းကတော့ ရအောင်ကိုခေါ်မှာ သိလား . . . .”

ပြောပြောဆိုဆို . . ထူးဇော်ဘေး ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး . .

“မန္တလေးရောက်ရင် မိတ်ကပ်မာမိကင်းဆို ဘယ်သူ့ဇေ မေး ရတယ် . . လာခဲ့နော် . . နောက်နှစ် တောင်ပြူးလာပေါ့

ကျေးဇူး

ဦး . . သွားစရိတ်၊ လာစရိတ်၊ စားစရိတ်အားလုံး . . အားလုံး . . တို့ တာဝန်ယူပေးမယ်လေ . . . အဓိကကတော့ စားစရိတ် ပဲ . . ကျွေးဦးမှာ . . လုံးဝကို အပီကျွေးမှာ . . . ”

စိတ်လုံးဝညစ်သွားပြီ . . ဘာလုပ်ရမလဲ . . အားကိုးအားထားအနေနဲ့ ဟိုကောင်တွေလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ . . ခန်းဆီးပဝါလေးကိုဖယ်ပြီး သူ့အဖြစ်ကို လှမ်းကြည့်နေတဲ့ သူတို့ပြောတဲ့ ခရေဝင်းနဲ့ ဖျတ်ခနဲမျက်လုံးချင်း ခလုတ်တိုက်လိုက်မိတယ်။ ထူးဇော်က ကြောင်ပြီးကြည့်နေပေမယ့် ခရေဝင်းကတော့ မျက်လွှာချပြီး အထဲကိုပြန်ဝင်သွားတယ် . . . ။

“ကဲ . . . သွားကြရအောင် . . . ”

ဘယ်အချိန်က အနားရောက်လာမှန်းမသိတဲ့ ဟိုကောင်နှစ်ကောင် မာမိကင်းမှတ်လို့ လန့်သွားမိတယ် . . စိတ်ထဲမှာတော့ လုပ်ထားကြဦးပေါ့ကွာ . . ဘယ်နှယ်ဟာကြီးနဲ့ လွတ်ပေးထားမှန်း မသိဘူး . . . ။

ကမန်းကတန်း ပြန်ချင်တဲ့ဇောနဲ့ထရပ်လိုက်တော့ . .

“ဒုန်း . . အမလေးဗျာ . . . ”

ပါးစပ်ကယောင်ပြီး ထွက်သွားတယ် . . ဒူးလည်း တော်တော်နာသွားတယ် . . ရှေ့က ခုံစောင်းနဲ့ဆော်ထည့်လိုက်တာ ဘာပြောကောင်းမလဲ . .

ကောင်မလေးက . . . .

“မာမိကင်းရေ . . လမ်းကြောင်းလေးဘာလေး ရှင်းပေးလိုက်ပါဦး . . ဒူးကောင်းမှ တောင်ပြီးလာနိုင်မှာပေါ့ . . . ”

မာမိကင်းက ထိုင်ရာမှဖြုန်းစားကြီး ထရပ်ပြီးပြေးလာမယ် အလုပ် . . .

တစ်ခါချုံးအိပ်မက်

“အဟဲ . . . ဟဲ . . . ရ . . . ရပါတယ် . . . ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး . . . ဟေ့ကောင်တွေ . . . သွား . . . သွားမယ်လေ . . .”

ပြောလည်းပြော . . . ရှေ့ကထွက်လည်း ထွက် . . . ဒါတောင် တံခါးဝက မှန်ချပ်နဲ့တိုက်ဖြစ်အောင် ထပ်တိုက်လိုက်သေးတယ် . . . ။

“တောက် . . . . .”

ရှက်ပါတယ်ဆိုမှ . . . ကားပေါ်ရောက်မှ ဆိုင်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ တံခါးဝမှာ မာမီကင်းနဲ့ ကောင်မလေးတစ်အုပ်လက်ပြနေလေရဲ့ . . .

ခရေဝင်းဆိုတဲ့ ကောင်မလေးတော့ မတွေ့ရဘူး . . . .
ဟင်း . . . ဆိုင်တွင်းပုန်းကုလားမ . . . ။

အခန်းစဉ် (၁၇)

မြင်းမိုရ်တောင်ဦး

သစ်သီး

ကိုးမျိုးပြည့်ရန် နောက်ဆုံးဝယ်လာသော ကျွဲ
ကောသီးအား ရေဆေးပြီး ပန်းကန်ပြားထဲထည့်၍ မိခင်ကြီးရှေ့
ချကာ ပုဆစ်တုပ်ထိုင်လိုက်ပြီး . . .

“မေမေ . . . ဒီနေ့ဆိုင်က လခထုတ်လာလို့ . . . ဒီသစ်သီး
တွေနဲ့ ကန်တော့တာပါ . . . ”

“သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု . . . မိဘအပေါ် သိတတ်
နားလည်ချစ်ခင်ရိုသေတဲ့ သားသမီးများ လူချစ်လူခင်ပေါ့ပြီ . . . ”

ဆိုတဲ့ စကားကြောင့် ခရေဝင်း မိမိတို့ဆိုင်က လုပ်ဖော်
တိုင်ဖက်တွေရဲ့မျက်နှာတွေကို ပြေးမြင်ယောင်လိုက်မိတယ်။

“စိတ်ဇာချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ကျန်းမာခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံပြီး
သကာလ ကိုယ့်အပေါ် အနွံအတာခံပြီး သည်းခံခွင့်လွှတ်ခြင်း
မေတ္တာတရားတွေနဲ့ပြည့်စုံသော ချစ်သူနဲ့တွေ့ပြီး ရာသက်ပန်
ပေါင်းသင်းရပါစေလို့ . . . . ”

‘ချစ်သူ’ ချစ်သူမှမရှိသေးတာ . . . ချစ်ရတဲ့သူဆိုလို့

www.burmeseclassic.com

တစ်ခါချစ်အိမ်မက်

လောကမှာ မေမေတစ်ယောက်တည်းရှိတာ . . မေမေ ဘာတွေ ဆုပေးနေပါလိမ့် . . . ။

“မေမေ . . သမီးမှာ ချစ်ရမယ့်သူ မရှိသေးပါဘူး . . .”

“ခု မရှိလည်း တစ်ချိန်တော့ရှိလာမှာပါ သမီးရယ် . . အရာရာ . . မေမေ့ကို မငဲ့ကွက်နဲ့ . . မေမေရှိစဉ်ကာလမှာ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စဉ်းစားပါ သမီးရယ် . . မေမေ မရှိတော့တဲ့နောက်ပိုင်းကျမှဆိုရင် . . သမီးလေးအတွက် ပြောပေး ဆိုပေးမယ့်လူ မရှိမှာစိုးလို့ပါ . . .”

မေမေ့ရဲ့ စကားလုံးတွေဟာ ခရေဝင်းရဲ့ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိပါဘူး . . ငိုချင်သလိုလို၊ ဝမ်းနည်းချင်သလိုလိုနဲ့ . . .

“ဒါနဲ့သမီး . . . ဆိုင်မှာရော အဆင်ပြေရဲ့လား . . .”

“ပြေပါတယ် . . မေမေ . . ဆိုင်ရှင်အစ်မကြီးက အရမ်းသဘောကောင်းတာ . . နောက်လဆိုရင် လခ ထပ်တိုးပေးမယ်လို့တောင် ပြောသေးတယ် . . .”

“အေး . . အေး . . သမီးလေးက လိမ္မာရေးခြားရှိပါတယ် . . သမီးလေးအတွက် အရာရာ . . မေမေ စိတ်ချပါတယ် . . ကဲ . . သမီး ကန်တော့ထားတဲ့ သစ်သီးတွေ ဘုရားစင်ပေါ်တင်လိုက်လေ . . . .”

“မေမေ . . သမီးလေးကိုယ်စား . . ထပ်ပြီး ကပ်လှူပေးမယ် . . သမီးလေးလည်း ထပ်ကပ်လိုက်ပေါ့ . . .”

ဟုတ်ကဲ့ . . မေမေ . . . .”

ဘုရားပန်းတွေ ဝေဝေဆာဆာ၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တွေနဲ့ . . . အပြီး ကျက်သရေရှိနေသော ဂေါတမမြတ်စွာ

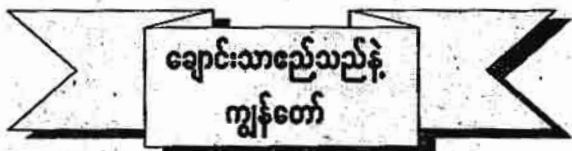
ကျော်လွင်

၄၆

ဘုရားရှင်ရဲ့ မျက်နှာတော်ရှေ့တည့်တည့်၌ သစ်သီး(၉)မျိုးကို ထည့်ထားသော ငွေလင်ဗန်းလေးကို တင်လိုက်ပြီး ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးရဲ့ မျက်နှာတော်ကို သေသေချာချာကြည့်ပြီး ဦးချကြည်ညို လိုက်ပါတယ် . . . . ။

အခန်းစဉ် (၁၈)

တံခါးဖွင့်ပေးရင်း . . .

“အတော်ပဲ . . မောင်လေးရေ . . ချောင်းသာက ဧည့်သည်တွေလည်း ရောက်နေတယ် . . ”

ချောင်းသာတဲ့ . . ချောင်းသာဆိုသော စကားလုံးကြောင့် ထူးဇော် ခြေလှမ်းတွေ နည်းနည်းတော့ နှေးကွေးသွားသည်။ ဖိနပ်ချွတ်ရင်း . . . .

“မန်နေဂျာ သားအဖပဲ မဟုတ်လား မမသက်ရဲ့ . . ”

“ဟုတ်တယ်လေ . . သူ့သမီးလေးကတောင် မေးနေသေးတယ် . . ကိုထူးဇော် . . သူ့ကို မှတ်တောင်မှတ်မိပါ့မလား . . မသိဘူးတဲ့ . . . . ”

မမသက်က ထူးဇော်လက်မောင်းလေးကို တယုတယဆွဲပြီး ဧည့်ခန်းဆီကို ဆွဲယူခေါ်သွားပါတယ် . . . .

“ဟာ . . ဟေ့ . . မောင်ထူးဇော် . . နေကောင်းတယ်နော် . . . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ . . . . ”

ကျေးဇူး

၄၀

“ဟင် . . ကိုထူးဇော်က နိုင်ငံခြားနဲ့တည့်လို့လား မသိဘူး . . အသားအရေတွေတောင် ပြောင်းလဲသွားတယ် . . .”

“ချူချာ . . အဲလေ . . ခြူးခြူးအတွက် ဘာတွေဝယ်လာသေးလဲ . . ?”

ဝယ်စရာလား . . ဝယ်ရအောင် . . သူက ကိုယ့်ဇနီးမယားလည်း မဟုတ် . . ချစ်သူလည်း မဟုတ်နဲ့ . . လာတာတောင် လွန်လှပြီ အဟုတ် . . ငယ်ငယ်လေးထဲက ခဏ ခဏ နေမကောင်းဖြစ်လို့ . . အရွဲ့တိုက်ပြီး ခြူးခြူးလို့ မခေါ်ဘဲ . . ချူချာလို့နာမည်ပြောင်ခေါ်လာတာ . . . . .။

“ပြောလေ . . ဘာတွေ ဝယ်လာလဲလို့ . . .”

“ဘာမှဝယ်ချိန်မရပါဘူးဟာ . . မမသက် နေမကောင်းဘူးဆိုတာနဲ့ ကမန်းကတန်း ပြေးလာရတာ . . .”

“မပြေးလာရပါဘူး . . လေယာဉ်နဲ့ပါ . . .”

‘တောက် . . . . .’ ခုချိန်ထိ ငယ်ငယ်ကအကျင့်မပျောက်ဘူး . . ကပ်တီးကပ်ဖဲ့ ပြောတတ်တုန်း . . .

“ဟား ဟား . . အဲဒါသာကြည့်တော့ မသက်ပိုင်ဇော်ရေ . . ကျောင်းကဖြင့် ပြီးနေပြီ . . ချောင်းသာက ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဟိုတယ်မှာ ကျွန်တော်နဲ့တွဲဖက်မန်နေဂျာလည်း လုပ်နေရပြီ . . ကလေးစိတ်က ခုချိန်ထိ မကုန်သေးဘူး . . .”

‘ကလေးစိတ်ကုန်စေချင်ရင် မြန်မြန်လင်ပေးစားလိုက်ပါလား . . ’ လို့ ရင်ထဲက ပြောလိုက်မိတယ် . . .။

“ဒီမှာပဲ တည်းမှာလား . . .”

မမသက်က မေးလိုက်တော့ . . . . .

“မတည်းတော့ဘူး . . ကျွန်တော်တို့ သားအဖ ညနေပြန်

တစ်ခါချုံးအိမ်ဗက်

မှာပါ . . . စာရင်းတွေအပ်ရင်း မောင်ထူးဇော် ရောက်နေတယ် သတင်းကြားလို့ . . သမီးကလည်း တွေ့ချင်တယ်ပြောတာနဲ့ သူ့ ကိုပါ တစ်ခါတည်း ခေါ်လာခဲ့တာ . . . ”

ဘုရား . . . ဘုရား . . . တော်ပါသေးရဲ့ . . မြန်မြန်ပြန် ပါစေ . . ဒါမှ ထူးဇော် ပင်ပန်းသမျှတွေ အတိုးချပြီး အနားယူ ရမှာ . . နို့မို့ဆို ဟိုလိုက်ပို့ပေးရ . . ဒီလိုက်ပို့ပေးရနဲ့ ဒဗ္ဗင်ဘာဆဝ က လွတ်မှာမဟုတ်ဘူး . . ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်တွေးပြီး သက်ပြင်း တွေချနေတုန်း . . .

“မောင်လေး . . . ”

“ဗျာ . . . . ”

“အမလေး . . လန့်လိုက်တာ . . . ဘာဖြစ်လို့ အကျယ် ကြီးထူးတာတုံး . . . ”

ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ်ဆိုတော့ လန့်သွားတာပေါ့ . . . ကမန်းကတန်း အိုက်တင်ကို ပြင်လိုက်တယ် . . ။

“ဘာ . . ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး . . ဟိုမှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ အလုပ် ကိစ္စတွေ . . တွေးနေတုန်း မမသက်က ခေါ်လိုက်လို့ . . အဲ . . ဒါ . . . ”

မမသက်က နင်ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ဆိုတာ ငါသိပါ တယ်ဆိုတဲ့ပုံစံနဲ့ န်နေဂျာလက်သစ်မလေးကို တစ်ချက်ကြည့် လိုက်ပြီး . . . .

“ကဲ . . ရေမိုးချိုး . . အဝတ်အစားလဲ . . ပြီးရင် သူတို့ သားအဖကို အဝေးပြေးကားဂိတ်ဆီ လိုက်ပို့ပေးလိုက် . . . ”

“ဟုတ် . . . ကဲ . . . ”

အခန်းစဉ် (၁၉)

ဘဲတစ်ကောင်၏ ရာလင်

ညွှန်ခန်း

ထဲမှ ဖုန်းမြည်သံကြောင့် ရေချိုးပြီးကာစ ဆံပင်
တွေကို မျက်နှာသုတ်ပဝါနဲ့ သုတ်နေရင်း သက်ပိုင်ဇော် အပြေး
လေးလာကိုင်လိုက်သည်။

“ဟဲလို . . ပြောပါရှင် . . . ကျွန်မ သက်ပိုင်ဇော်ပါ”

“ဟာ . . မမသက် . . ကျွန်တော်တို့ပါ . . သက်နေနဲ့
နေထူးနိုင်ပါ . . .”

“ကဲ . . ပြော . . နေနှစ်နေရေ . . ဘာကိစ္စ . . .”

သက်နေက ဘယ်လိုလဲ . . ဆက်ပြောရမှာလားဟူသော
မျက်နှာပေးနဲ့ နေထူးနိုင်ကို မျက်ရိပ်မျက်ကဲပြလိုက်သည်။ နေထူး
နိုင်က အသာခေါင်းဆတ်ပြလိုက်သဖြင့် . . .

“အဟော် . . ဒီလိုပါ . . မမသက် . . ကျွန်တော်တို့ သူ
ငယ်ချင်းတွေ မဆုံရတာလည်း ကြာပြီလေ . . .”

မမသက်က ပါးတွန့်ရုံလေး ပြုံးလိုက်ပြီး . . .

“ဟုတ်တာပေါ့ . . မနေ့တစ်နေ့ကပဲ ခြံထဲက နေထူးထုတ်

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

သွားပြီးပြီလေ . . . မတွေ့ရတာ အတော်တောင် ကြာနေပြီပဲ”
သက်နေ ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိဖြစ်သွားသည်။
အကင်းပါးသော နေထူးနိုင်က သက်နေလက်ထဲက ဖုန်းကိုဆွဲယူ
လိုက်ပြီး . . .

“တစ်ကြိမ်ပဲရှိသေးတယ်လေ . . မမသက်ရဲ့ . . အဲဒါ”

“ဘာလဲ . . ဟိုကြော်ငြာထဲကလို . . မနက်တစ်ကြိမ် . .
နေ့ခင်းတစ်ကြိမ် . . ညတစ်ကြိမ် . . တစ်နေ့သုံးကြိမ် ဆိုသလို
လား . . . ”

ဖုန်းနားကပ်၍ နားထောင်နေသော သက်နေက ဘယ်
နှယ့်ရှိစဟူသော ပုံစံနဲ့ပခုံးတွန့်ပြလိုက်သည်။

“တစ်နေ့သုံးကြိမ်ရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး . . မမသက်
ရယ် . . ထူးဇော်က နိုင်ငံခြားသွားနေတာ ကြာပြီလေ . . ပြီးတော့
သူက . . ဘယ်တော့ပြန်ထွက်မှန်းမှ မသိတာ . . တွေ့တုန်းလေး
ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတွေ ဆုံချင်တာပါ . . လုပ်ပါ . . . မမ
သက်ရယ် . . ခွင့်ပြုပါနော် . . . ”

တစ်ဖက် အသံတိတ်သွားသည်။ သက်နေနှင့်နေထူးနိုင်
တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်သည်။

သက်ပိုင်ဇော် စဉ်းစားလိုက်သည်။ ဟုတ်တော့လည်း
ဟုတ်သည်။ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ။ သူတို့ခမျာ မတွေ့ရတာ နှစ်နဲ့ချီ
နေပြီ . . ပြီးတော့ သူတို့လေးတွေက အရက်မသောက်၊ ဘီယာ
မသောက်၊ ဖဲမရိုက်၊ လောင်းကစားမလုပ် . . မူးယစ်ဆေးဝါးမလုပ်
ဆိုတော့ . . .

“အင်း . . နည်းနည်းတော့ လျော့ပေးလိုက်ဦးမှ . . ”

“ဟဲလို . . ဟဲလို . . မမသက် . . ဖုန်းချလိုက်ပြီလား”

ကျွန်းတော်

“ချေးသေးပါဘူးဟယ် . . ဒီမှာ စဉ်းစား . . အဲလေ . . ဆံဝင်လျှော်ထားတာ . . မခြောက်သေးလို့ သုတ်နေတာ . . ”

“ခေါင်းလျှော်တာများ . . မမသက်ရယ် . . ကျွန်တော်တို့ ပြောရောပေါ့ . . . . .”

“ဘာပြောတယ် . . . . .”

သက်နေက ဇက်ပိုး ဖြတ်အုပ်ထည့်လိုက်သည်။

“ဪ . . . ဒီလိုပါ . . ကျွန်တော်တို့သုံးတဲ့ Sham-poo နာမည်ပြောမလို့ပါ . . မမသက် ခေါင်းလျှော်ရည်က အန်းတိတ် . . ခေတ်မရှိတော့ဘူး . . ဘယ်နှယ် IT ခေတ်ကြီးမှာ တရော်ကင်ပွန်းနဲ့ လျှော်ရတယ်လို့ . . . . .”

“ကဲပါ . . ပုံမှန်အတိုင်းဆက်ဆံ . . . . . ထူးဇော် . . မောင်လေး . . . . .”

နေထူးနိုင် . . အောင်နိုင်သူအပြုံးနဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“ကြားတယ် . . မမသက်ရေ . . ဒီကောင်တွေပဲဆိုတာ တပ်အပ်သိပြီးသား . . . . .”

တစ်ဖက်ကအသံ အတိုင်းသားကြားလိုက်ရသည်။

“ကဲ ပြော . . ကိုသက် ကိုနေနဲ့ ကိုနေ ကိုထူးနိုင်”

“ဟဲ့ ဟဲ့ ဟဲ့ . . မမသက်ဆီက ဗီဇာရထားပြီးပါပြီကွ . . နောက်နာရီဝက်အတွင်း . . မင်းထွက်ခဲ့ . . . . .”

ထူးဇော်က မမသက်ဆီလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူ့အခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။

“နေစမ်းပါဦး . . မင်းတို့ပြောတိုင်းထွက်ရအောင် . . ငါက မင်းတို့အဖေမို့လား . . . . .”

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

“အေး . . ဟုတ်တယ် . . ဟာ မဟုတ်ပါဘူး . . ကိစ္စရှိလို့ပါကွာ . . ထုံးစံအတိုင်း ဆရာစံလမ်းက ရွှေပန်ဆိုင်းမှာ စောင့်နေမယ် . . ဘယ်သူ့အရင်ရောက်ရောက် . . စောင့်နေပါ . . ”

ထူးဇော်က . . .

“နေဦးလေ . . ဘယ်အချိန်လာရမှာမို့ . . ဘယ်သူက ကြိုစောင့်နေရမှာလဲ . . ”

“ဪ . . အေး . . ဟုတ်သား . . မင်း ခုနာရီကြည့်လိုက်ကွာ . . . ”

“(၁၂)နာရီခွဲဖို့ . . အင်း . . သုံးမိနစ် . . . ”

“ဒါဆို (၁)နာရီခွဲ အရောက်ကွာ . . ဟုတ်ပြီလား . . ”

နေထူးနိုင် ဖုန်းချမည်အလုပ် . . . .

“ဟ . . ဟ . . . . နေဦး . . ငါ တစ်ခုပြောစရာရှိတယ် . . မင်းတို့ . . . . ဟိုးတစ်ခေါက် သွားတုန်းကဆိုင်တော့မဟုတ်ပါဘူးနော် . . ”

လေသံတိုးသွားသဖြင့် . . . သူ့လေသံအတိုင်း . .

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ . . တစ်နေရာမှာ အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ချင်လို့ပါ . . . . ”

သက်ပိုင်ဇော်က Dryer ဆွဲရန် အခန်းတံခါးဖွင့်၍ အထွက် ထူးဇော်က ဖုန်းကို တိုးတိုးလေးပြောနေသဖြင့် မသင်္ကာတော့ဘဲ . . .

“မောင်လေး . . ဖုန်းပြောနေတာ . . ဘယ်လိုပုံစံလဲ”

“ဗျာ . . . . ”

လူခိုးမိသလိုဖြစ်သွားသည်။ ကမန်းကတန်း . . .

“ဟိုကောင် သက်နေလေ . . အသံဝင်နေလို့တဲ့ . . သူ့

www.burmeseclassic.com

ကျော်လွင်

အသံအတိုင်း ပြန်ပြောနေရတာ . . . ”

အပျိုကြီး သက်ပိုင်ဇော် တစ်ချက်တွေဝေသွားသည်။ ခုနက ဒီကောင်လေးတွေ ဖုန်းဆက်တုန်းက အသံမဝင်ပါဘူး . . ဘယ့်နှယ် . . ဘယ့်နှယ် . . ဆတ်ခနဲ ထူးဇော်လက်ထဲက ဖုန်းကို ယူ၍ . . .

“ကဲ . . ပြော . . ဘာအကြံအစည်တွေရှိနေလဲ? ဟိုနှစ်ကောင်ချက်ချင်းကို အသံဝင်သွားတော့တာပဲ . . . ”

သက်နေက ခေသူမဟုတ် . . .

“မမသက် . . မနေ့က ဘဲသားဟင်းစားလိုက်လို့ . . . အသံဝင်သွားတာပါ . . . ”

“ဟဲ့ . . ဘဲသားစားတာနဲ့ အသံဝင်ရောလား . . . ”

“ဘဲက ရိုးရိုးဘဲမဟုတ်ဘူး . . ရေနစ်သေလို့ ရောင်းတဲ့ ဘဲ . . တဲ့ . . . ”

“ဘုရား . . ဘုရား . . ဒုက္ခပါပဲ . . ကြက်၊ ငှက်တုပ်ကွေးတွေများ ဖြစ်လာမလားပဲ . . ဟဲ့ . . အဲဒါဆို ချက်ချင်း ဆေးခန်းပြုလေ . . . ”

“ဆေးခန်းပြဖို့ ထူးဇော်ကို လှမ်းခေါ်တာပါ . . . ”

သက်ပိုင်ဇော် အရမ်းတုန်လှုပ်သွားသည်။ ကမန်းကတန်း ထူးဇော်ကို ဖုန်းလှမ်းပေးရင်း . . .

“မောင်လေး . . အချိန်မီ . . သူတို့ကို ဆေးခန်းသွားပြပေးလိုက်နော် . . . သွား . . သွား . . မြန်မြန် . . သူငယ်ချင်းကောင်း ပီသပါစေကွယ် . . သွားလေ . . မြန်မြန်လုပ် . . . ”

ထူးဇော် ဖုန်းကိုင်ရင်း ဘာဆက်လုပ်ရမည်မသိ။ ဟိုကောင်တွေ ဘာတွေပြောလိုက်သည်ကိုလည်း မသိရ။ ကြောင်

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

တောင်တောင်ဖြစ်နေသည်။

“ဪ . . . ဖုန်းချလိုက်တော့လေ . . . အဝတ်အစား
မြန်မြန်သွားလဲ . . . တော်ကြာ . . . တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သွားရင် မ
ကောင်းဘူး . . . ”

“ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့ . . . ”

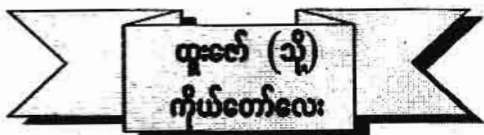
ဘာလဲဟ . . . ဘယ်လိုကြီးလဲ . . . မလွတ်ချင်တော့လည်း
မမသက် . . . လွတ်ချင်တော့လည်း မမသက် . . . ဘယ်လိုနားလည်
ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး . . .

မမသက် တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်ကျန်ခဲ့သည်က . . .

“ကြက်၊ ငှက် တုပ်ကွေးက မြန်တယ်တဲ့ . . . မဖြစ်ပါစေ
နဲ့ . . . မဖြစ်ပါစေနဲ့ . . . ”

အခန်းစဉ် (၂၀)

မှာရှိနေသော ချာတိတ်မအချို့ဟာ ငယ်ရွယ် သူဖြစ်တာကတစ်ကြောင်း၊ အလုပ်သဘောအရ တစ်ကြောင်း၊ ပျော်ပျော်နေတတ်သူများဖြစ်တာက တစ်ကြောင်း၊ အကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့်လား မသိပါဘူး . .

တစ်ဆိုင်လုံးမှာ ကြက်တူရွေး၊ သာလိကာ၊ ဆက်ရက် စသည်ဖြင့်ပေါ့လေ . . အားလုံး စုပေါင်းထားသလိုဖြစ်ပြီး ပွက်လောကို ရိုက်နေတာပါပဲ . . အဲဒီအထဲမှာမှ သစ်တောက်ငှက်ကလေးတစ်ကောင်ရော ပါဝင်နေတယ် . . . ။

သူက ဘာပြောပြော . . ခေါင်းညိတ်၊ ခေါင်းခါ၊ ပြုံးပြ . . သူ့ရဲ့ရှည်လျားတဲ့ ဆံနွယ်ကြီးက အုံကြီးတော့ ဆီအရွဲသားနဲ့ အိပြီး . . သူလှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း စည်းချက်ညီညီ ဘယ်ညာယိမ်းလို့ တော်တော်လေး ကြည့်ကောင်းပါတယ်။ စကားကလည်း နည်းလိုက်တာ . . ပါးစပ်မှ ပါရဲ့လားမသိဘူး . . . ။

ကိုလွမ်းမိုးရဲ့ သီချင်းထဲကလို 'ခေါင်းလေးတွေ' နည်း

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

နည်းဖြစ်ဖြစ် လွဲကာနေပါ' ဆိုသလို . . ထူးဇော်က ခေါင်းတွဲရ လွန်းလို့ ဇက်ညောင်းပြီး အုံးလွဲမှာတောင် ကြောက်နေရတယ်။

“ဟယ် . . အမလေး . . ကွာပ . . ကွာပ . . တို့များရဲ့ ကနွားနဲ့တော့ ကွာပါအေ . . .”

ဘယ်လိုအသံမျိုးကြီးပါလိမ့် . . ဟိုတစ်ခါတုန်းက မာမီ ကင်းရဲ့ အသံမဟုတ်တာတော့ သေချာတယ် . . မဂ္ဂဇင်းကို တတ် နိုင်သမျှ မျက်နှာနဲ့ကပ်ထားလိုက်တယ်။

“ခရေ . . အမလေး သမီးရယ် . . ကြီးစားလှချည်လား . . ဟင်း ဟင်း . . ဥမ္မာတို့က ဝိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ . . သမီး အစစ်လေးကို ရထားတော့ မော်ကြွားနိုင်တာပေါ့အေ . . .”

‘ဟဲ့ . . မိလဲ့ . . ထိုင်ကနွားပေးမယ်ဆို . . ဘယ်တော့ လုပ်မှာလဲ . . ညည်း . . လင်ရပြီး ကလေးတစ်ဖက်နဲ့ကျမှတော့ မလုပ်နဲ့နော် . .’

မသိမသာလေး . . စာအုပ်အပေါ်က ကျော်ပြီးကြည့် လိုက်တော့ . . အလာ လား . . ဘယ်လိုဟာကြီးပါလိမ့် . . ။

နိုင်ငံခြား ကပ္ပလီမကြီးကျနေတာပဲ . . အသားကမည်း မည်း၊ လူကဝဝ၊ နှုတ်ခမ်းတလည်း မားရှုထားသလို၊ ဆိုးထားလိုက် တဲ့အရောင်က ပန်းရောင်ရင့်ရင့် . . အကျီက ဇာပါးပါးအဖြူ . . ကျွဲမ၊ ဝက်မကြီးကို ဇာခြင်ထောင်ချထားပေးထားသလိုပဲ . . . ပိုက်ဆံပါ၊ မပါတော့ မသိဘူး . . တစ်တောင်ကျော်ကျော်လောက် ရှိတဲ့ အပေါစား၊ သားရေအိတ်ကြီးကို ချိုင်းကြားမှာညှပ်လို့ ဆွဲ ထားလိုက်တဲ့ ဆွဲကြီး . . ဝတ်ထားတဲ့လက်ကောက်တွေများ၊ နိုင်ငံ ခြားသင်္ဘော ကျောက်ဆူးကြီးကမှ သေးဦးမယ် . .

“ဒီက အစ်ကို . . ခေါင်းလျှော်မယ်ဆို . .”

ပြောပြ

၈၈

အသံလေးက တစ်မျိုးလေးဗျံ့ . . . ဘယ်လိုရေးပြ . . . ပြောပြရမှန်းတောင် မသိဘူး . . . မော့ကြည့်လိုက်တော့ . . .

“ဪ . . . မခရေဝင်း . . . ကျွန်တော် . . . မ . . . မလျှော်ပါဘူး . . . အဖော် . . . အဖော်အနေနဲ့ လိုက်လာပေးတာပါ . . .”

“ဪ . . . ဟုတ်ကဲ့ . . .”

ဟောဗျာ . . . စကားလုံးကလည်း တုံးတံ့ . . . ဒါလေးပဲ ပြောပြီး လှည့်ထွက်သွားသည်။ ဒါ . . . ဟိုကောင်တွေ . . . စနက်ပဲ . . . ချွန်လွတ်လိုက်တာ . . . ဘေးက ဆက်တီဆိုဖာကြီး အိခနဲ ဖြစ်သွားပြီး လှုပ်ခါသွားတယ် . . . ။

“အမလေး . . . မြေပြိုပြီ . . .”

ပါးစပ်က ယောင်ပြီး ထွက်သွားတယ် . . . ။

“ကဲ . . . ပြော . . . ဒီက မောင်လေးက ဘယ်သူနဲ့ခေါင်းလျှော်မှာလဲ? မျက်နှာကြေးချွတ်မှာလား? ဖြောင့်မှာလား? ကောက်မှာလား? ဆိုးမှာလား? သူတို့တွေမအားလည်း . . . စိန်မမဥ ရှိတယ် . . . အားမနာနဲ့နော် . . . မမဥက ဧည့်သည်မဟုတ်ဘူး . . . ဒီဆိုင်နဲ့ အဝင်အထွက် အမြဲရှိတယ် . . . အံမယ် . . . ခုမှ သေသေ ချာချာကြည့်မိတယ် . . . ကိုယ်တော်လေး ငယ်ငယ်ကရုပ်အတိုင်းပဲ . . . အံ့ဩပ . . .”

ဘုရား . . . ဘုရား . . . အင်ဒိုး သာတီဆဲဗင်း . . . အောက်ဒိုး . . . သာတီဆဲဗင်း . . . ဘော်ဒီဂတ် သာတီဆဲဗင်း ကယ်ပါ . . . ဒုက္ခပါပဲ . . . ဘယ်က ကိုယ်တော်လေးပါလာပြန်ပြီလဲ . . . မသိပါဘူး . . .”

“ဘုရား . . . ဘုရား . . . ဟူးတောင်းပြည့်ပြီ . . . အိပ်မက်ထဲက အတိုင်းပါပဲလား . . .”

တစ်ခါလုံး အိမ်မက်

ထူးဇော်ကို မနမ်းမိရုံတစ်မယ် . . သေသေချာချာ အနီးကပ်ကြည့်ပြီး . . .

“ခွင့်လွှတ်ပါ . . ကိုယ်တော်လေးရယ် . . ဟောဒီက မိဥ . . အမှားရှိရင် ထပ်ခါ ထပ်ခါ တောင်းပန်ပါတယ် . . ကိုယ်တော်ကြီးကို လက်ထပ်တာ မိဥ သဘောမပါ၊ပါဘူး . . လူကြီးတွေ စီမံကြလို့ပါ . . .”

ထူးဇော်အနေရ အထိုင်ရ ကျပ်လာသည်ကို အဝေးမှ ခရောင်းတစ်ယောက် လှမ်းမြင်နေရသည်။ လာနေကျ သက်နေတို့၊ နေထူးနိုင်တို့အဖို့ကတော့ ရိုးနေပြီ။ တစ်ခါမှ မလာဖူးသော ဧည့်သည်အသစ် စိတ်ညစ်သွားမှာကို မလိုလား။ ဒီတော့ မဥမှာ ကို တိုးတိုးလေး အကျိုးအကြောင်းပြောပြသည်ကို ထူးဇော်က တွေ့ဖြစ်အောင် တွေ့သွားသေးသည်။

“ကဲ . . မမဥ . . ခဏလာစမ်းပါဦး . . ဥမ္မာရဲ့ဆိုင်ကိစ္စလေးတွေ နည်းနည်းပါးပါး . . မေးပါရစေဦး . . .”

မမဥရဲ့မျက်လုံးတွေက ထူးဇော်ထံမှ မလွဲသွား . . စူးစူးစိုက်စိုက်ကြီးကြည့်နေရင်း . . .

“အိုအေ . . နောက်တစ်ခေါက်မှ မေးပါ . . ဒီမှာက ကိုယ်တော်လေးနဲ့တွေ့နေလို့ . . .”

မဥမှာက အားနာသောမျက်နှာနဲ့ ထူးဇော်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“ဘယ်က ကိုယ်တော်လေးရမှာလဲ . . သူက ဒီနယ်မြေတာဝန်ခံ . . တာဝန်နဲ့လာတဲ့လူကို မနှောင့်ယှက်နဲ့လေ မမဥရဲ့ . . တဝဂူထဲရောက်သွားတဲ့ စောင်းသမားလေးဘဝကို ရောဘိသွားချင်လို့လား . . .”

ဇော်လှိုင်

၉၀

“အမ် . . . အမ် . . . မလေး . . .”

မထင်မှတ်ထားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဆတ်ခနဲ ထရပ်
လိုက်တယ် . . . မမဥက ရဲကျတော့ ကြောက်သား . . . ။

“ဒီက ခွင့်လွှတ်နော် . . . တို့ရဲ့ ကိုယ်တော်လေးနဲ့ ချွတ်စွပ်
တူနေလို့ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . သွားဦးမယ် . . . .”

သွားမှပဲ . . . သူ မသွားရင် ထူးဇော်ထသွားတော့မှာ . . .
ဘယ်နှယ် . . . ဒီဆိုင်ကိုမှ ဟိုကောင်တွေကလည်း ခေါ်ခေါ်လာ
မှန်း မသိဘူး . . . ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကြောင်စရာရှိတာ ကြောင်ပေါ့။

ဟောဗျာ . . . ပြဿနာပဲ . . . မမသက်ကို ဘုရားသွား
မယ်လို့ ပြောခဲ့တာ . . . ဒုက္ခတော့ အစိမ်းလတ်လတ်ကြီး ရောက်
ပြီ . . . မအေးအေးခိုင်နဲ့သူဇာနွယ် . . . ဒီဘက်ကိုလာနေပါလား
. . . ကမန်းကတန်း ရှေ့က ရှိုးကော်စ်ရှေ့ ငုတ်တုတ်ထိုင်လိုက်ပြီး
အတွင်းမှ ထူးဇော်နားမလည်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ထိုင်ကြည့်နေ
လိုက်သည်။

“ညီမလေးရေ . . . မင်းတို့အစ်မ ဥမ္မာရှိလား . . . .”

ချာတိတ်မတစ်ယောက် ထွက်လာပြီး . . .

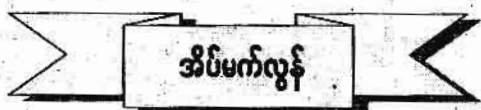
“မမ . . . ဘုရားခန်းမှာ ဧည့်သည်တစ်ယောက်နဲ့ စကား
ပြောနေပါတယ် . . . ဝင်တွေ့ချင်တွေ့လို့ရပါတယ် . . . အစ်မ . . .”

သူတို့နှစ်ယောက်လည်း အထဲဝင်ရော . . . ထူးဇော်ပဲ . . .
ဘယ်ရမလဲ . . . ဆိုင်ထဲက ခုန်ထွက်လိုက်ရော . . . စူပါမင်း ရှိုး
သွားမယ် . . . နေခဲ့တော့ . . . သူငယ်ချင်းတို့ရေ . . . တာတာ . . .
ကိုယ်တော်လေး . . . ကြွသွားပြီလို့မှတ် . . . . ။

အခန်းစဉ် (၂၁)

နိုင်ငံခြားပြန်ထွက်ရန်အတွက် မမသက်ရဲ့ ဓာတ်စာ၊ ဆေးဝါးလိုအပ်တာလေးတွေ လိုက်လုပ်နေရသဖြင့် သက်နေတို့အုပ်စုနဲ့ မတွေ့ဖြစ်တာ တစ်ပတ်နီးပါးကြာသွားသည်။

သံရုံးက ဗီဇအတွက်ပြောဆိုအပြီး ပြန်ထွက်လာရာ ပန်းဆိုးတန်းမှကမ်းနားလမ်းအတိုင်း ကျွတ်ကျွတ်အိတ်အထုပ်လေး တွေ ကိုင်ပြီး လမ်းလျှောက်လာတဲ့ ခရောင်းကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ ပထမတော့ ဘာရယ်မဟုတ် လမ်းကြုံခေါ်တင်ပြီး သူ့ဆိုင်ကို လိုက် ပို့ပေးလိုက်မည်ဟု စဉ်းစားပြီး ကားရပ်ပေးမည်အလုပ် . . .

“ငါက ခု့ကိုခေါ်တာ ဟုတ်ပါပြီ . . သူက လူအများနဲ့ ဆက်ဆံရတာ . . မသိပါဘူးလို့ပြောလိုက်ရင် . . ဟင်း . . ရှက် စရာကြီး . . .”

ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်တွေးမိလိုက်ပြီး ခရောင်းကိုကျော် လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ကားနောက်ဘက်ကြည့်မှန်ထဲကတစ်ဖန် ခရောင်းရဲ့ သွယ်လျှပြီး ရှည်လျားသောဆံပင်ကြီးနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်

ကျေးဇူး

အလှလေးကို တွေ့လိုက်ရတော့ ဟဲ့ . . . ဘာခေါ်မလဲ . . . လူပျို
ရင်ခုန် လက်တုန်ပေါ့ . . . ။

“ကျွဲ . . .”

ဘရိတ်ကို အလိုလိုနင်းပြီးသားဖြစ်သွားသည်။ ဘက်
ဂီယာချိန်းလိုက်ပြီး နောက်ပြန်ဆုတ် ခရောင်းရဲ့မျက်နှာလေး တည့်
တည့်တွေ့လိုက်ရတော့ ပို၍ ပို၍ ရင်ခုန်ရပြန်သည်။ အသားလေး
က နုနုထွတ်ထွတ် . . . ဖြူဖြူဖွေးဖွေး . . . ပါးကွက်လေးအောက်
က အကြောလေးတွေက စိမ်းလို့ . . . သွေးမျှင်တန်း . . . အနီရောင်
လေးလား၊ အစိမ်းရောင်လေးလား . . . မခွဲခြားတတ် . . . မြင်နေရ
သည်။ ခရောင်းကို ကျော်သွားပြီး . . .

“ကျွဲ . . .”

ဒုတိယအကြိမ် ဘရိတ်နင်းလိုက်တဲ့အချိန်မှာပဲ . . .

“ရွှီ . . .”

ဝိစီခရာသံလေး ကြားလိုက်ရသည်။ ပြီးနောက် . . .

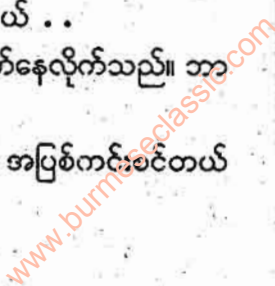
“အစ်ကို . . . လိုင်စင်လေး ခဏ . . . ဝှီးတက်ပါပေးပါ”

ခရောင်းရဲ့အလှ၊ ခရောင်းရဲ့ ဆံပင်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့လိုင်
စင်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ဝှီးတက်၊ ယာဉ်ထိန်းရဲ့ရဲ့၊ ဘောက်ချာနဲ့လဲယူလိုက်
ရပါတော့တယ် . . .

အင်း . . . ဟိုကောင်တွေသာ မြင်သွားလို့ကတော့ . . .
မာမိကင်း၊ မမဥတို့ထက် ဆိုးမယ် . . . အပြောခံလိုက်ရမယ့် ဖြစ်
ခြင်း . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ . . . တန်ပါတယ် . . .

ကိုယ့်ဟာကိုယ်တစ်ဦးတည်း ရေရွတ်နေလိုက်သည်။ ဘာ
ကိုတန်မှန်းမသိ . . .

ခရောင်းရဲ့ မျက်နှာလေးက လုံးဝ အပြစ်ကင်းစင်တယ်

အစ်မချစ်အိပ်မက်

.. ချစ်စရာလေး .. ငါတော့ ဖြူဖြူကျော်သိန်း ဖြစ်နေပြီ .. City FM ကို ဖွင့်လိုက်တော့ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခု၊ ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုတွေထဲ ကလို ...

“ငါတော့ မေ့လို့မရတော့ဘူး .. ငါတော့ မေ့လို့မရတော့ဘူး ..”

ဖြူဖြူကျော်သိန်းရဲ့ အသံလေး ...

ဝူး .. ဖူး .. သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ဟုတ်တယ် ခရေဝင်းရေ .. ငါတော့ မေ့လို့မရတော့ဘူး .. လိုင်စင်ရော၊ ဝိုးတက်ပါ ပါသွားပြီ .. အဲဒါ ခရေဝင်းဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကြောင့် .. သိလား ...။

“အစ်ကို .. ဒီနေရာမှာ ကားရပ်လို့ မရဘူး ..”

ချာတိတ်တစ်ယောက်ရဲ့ အသံကြောင့် အတွေးစများ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ...

“ညော် .. အေး .. အေး .. ကျေးဇူးပဲ ...”

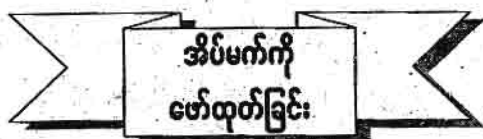
နောက်ထပ်ပေးစရာ လိုင်စင်နဲ့ဝိုးတက် မရှိတော့ဘူး ...

ဒိုးမှ ...

“ဝေါ .. ကျွီ ... ကျွီ ...”

အခန်းစဉ် (၂၂)

လဲ့လဲ့ရေ . . ထီထိုးဟေ့ . . . .”

“ဘာလဲ . . ထီသည် လာလို့လား . . နင့်ဘာသာ နင် ထိုး . . . .”

“တစ်ယောက်တည်းလား . . . .”

“ဟုတ် . . ဟုတ်ကဲ့ . . ဟိုလေ . . ဟိုကောင်တွေများ လာသေးလားလို့ . . . .”

“ဪ . . ဘယ်သူများလဲလို့ . . အထဲဝင်လေ . .”

အေးဖောင်က ဝင်ပြီး လမ်းကြောင်းပေးလိုက်သည်။ အား လုံးရဲ့မျက်နှာတွေက အဓိပ္ပါယ်တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ . . ။

“ကိုထူးဇော်ကလည်း ဖုန်းပါနေရဲ့သားနဲ့ ဖုန်းလှမ်းဆက် မေးလိုက်လဲ ရတဲ့ဥစ္စာ . . . .”

“ဪ . . ဟုတ်သားပဲနော် . . . .”

ဖုန်းကိုဖွင့်လိုက်ပြီး ဆက်မယ်အလုပ် . . တစ်စုံတစ်ခုကို

တစ်ခါချစ်အိမ်မက်

သတိရသွားသည်။ ဘယ်ဆက်လို့ ဖြစ်မလဲ . . ဒီကောင်တွေ သေ
အောင် တစ်ယောက်တည်း လာတဲ့ဥစ္စာ . . .။

“ခေါ်လို့မရဘူးလား . . ကျွန်မတို့ဆိုင်က ဖုန်းနဲ့ဆက်လေ”

“ဟား . . ရတယ် . . ရတယ် . . မလုပ်ပါနဲ့ . .”

ပြောလည်းပြော . . ခရောင်းကိုလည်း မသိမသာ ရှာ
ဖွေကြည့်လိုက်သေးတယ်။

“လိုင်းမမိဘူး . . အပြင်ခဏထွက်ဆက်လိုက်ဦးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို တံခါးဖွင့်ပြီး အပြင်ထွက်မယ်အလုပ် . .
ထမင်းချိုင့်လေးဆွဲပြီး လျှောက်လာသော ခရောင်းကို မြင်လိုက်
ရသည်။

ဪ . . ဒါကြောင့် ရှာမတွေ့တာကိုး . . ဘာဆက်
လုပ်ရပဲ . . .။

“ကိုထူးဇော် . . တစ်ယောက်တည်းလား . . .”

“ဗျာ . . အဲ . . အင်း . . ဟုတ် . . ဟုတ် . . ကဲ့ . .”

ဒါလောက်ပါပဲ ခရောင်း အထဲဝင်သွားသည်။ တောက်
တကယ်ဆို အထဲကို ဝင်ပါဦး . . ကျွန်မ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ။ ဘာ
ဖြစ်တယ်၊ ညာဖြစ်တယ်ပေါ့ . . ခုတော့ ‘ကိုထူးဇော် တစ်ယောက်
တည်းလား’ တဲ့။ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ . . ဒုက္ခပါပဲ။

တစ်စုံတစ်ခုအကြောင်းပြုလို့ကလည်း မရ။ ကားဘေးရန်
ပြီး စဉ်းစားလိုက်၊ ဆိုင်ဘက်လှမ်းကြည့်လိုက်နဲ့ . . .

“ဟောဗျာ . . .”

ထူးဇော်ကို လိုက်ကာ အပြာစလေး ဟပြီးချောင်းကြည့်
နေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့တန်းတိုးရော . . ကမန်းကတန်း ဖုန်းလတ်
ချင်ဟန်ဆောင်လိုက်တယ်။

ကျေးဇူး

“တီ . . . တီ . . . တီ . . . တီ . . .”

ကားဟွန်းသံ မတိုးမကျယ်လေးကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်
တော့ . . .

“ဟင် . . . မာ . . . မာမိကင်း . . .”

ခြေထောက်တွေ၊ လက်တွေက ဘယ်ဆရာက သင်လိုက်
တယ်မသိပါဘူး . . . စက်နှိုး ဂီယာထိုး . . .

ဝေါခနဲမောင်းထွက်သွားလေရဲ့ . . . ခရောင်း ဖန်ခွက်
လေးကို ကိုင်ပြီး စားပွဲပေါ်ချလိုက်တော့ . . .

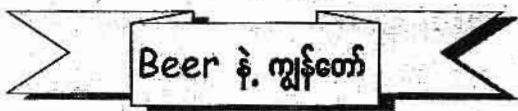
“ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲ သောက်လိုက်တော့ ဒေါ်ခရောင်း
ရေ . . . ပြန်သွားပြီ . . . ညည်းလူကြီးက . . .”

အေးဖောင်ရဲ့ မပီကလာ . . . ပီကလာ အသံ . . .

“ဘာရယ် . . . ညည်းလူကြီး . . . ဘယ်လို . . . ဘယ်လို
. . . လာသမျှညှော်သည်အားလုံးဟာလည်း ခရောင်းရဲ့လူ . . .
ခုလည်း အားလုံးထဲက . . . မှ . . . ညည်းလူကြီးတဲ့လား . . . ဘာ
မှန်းလဲ မသိဘူး . . .”

အခန်းစဉ် (၂၃)

... ကိုထူးဇော်ရယ် ... ကျွန်မတို့ကမှ ကား မပြင်တတ်တာ ... ”

ပါးစပ်ထဲရှိတာပြောလိုက်ခြင်းဟာ နောင်တတစ်မျိုး ထပ် တိုးသွားသည်။ ကိုင်ထားတဲ့ အအေးပုလင်း လှုပ်ခါနေသည်။ လဲ့လဲ့ က ထူးဇော်ရဲ့တုန်နေတဲ့လက်ကိုကြည့်ပြီး မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ အသာအယာ အေးဖောင်ကို လက်တို့ပြီး ...

“ဟဲ့ . . . အရက်သမားလား မသိဘူး . . . လက်တွေ့တုန် နေတယ် . . . တွေ့လား . . . ”

“အေးနော် . . . ပြောလိုက်ရင် ရှက်သွားဦးမယ် . . . ဒီလို လုပ် . . . ”

ခရောင်းကို တီးတို တီးတိုးနဲ့ ဘာတွေသွားပြောနေသည် မသိ . . . ခရောင်းက လှည့်ကြည့် လှည့်ကြည့်နဲ့ . . . ခဏနေတော့ လက်ဆေးပြီး နောက်ဘက်ဝင်သွားသည်။

အေးဖောင်က ဧည့်သည်ကို ခေါင်းဆက်လျှော်ပေးရင်း

ကျော်လွင်

၉၀

ဘာတွေပြောနေကြသည်မသိ။ တခစ်ခစ်နဲ့ရယ်လိုက်၊ ပြောလိုက်နဲ့ . . စိတ်ရော လက်ပါ တည်ငြိမ်အောင် တော်တော်ကြိုးစားပြီး ခေါင်းငုံ့စဉ်းစားနေလိုက်သည်။ ရှေ့ဆက်ရမယ့် ခရီးစဉ် . . .

“ကိုထူးဇော် . . .”

အသံလွင်လွင်လေးကြောင့် ကမန်းကတန်း ခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်တော့ . . .

“မရှက်ပါနဲ့ . . သောက်ပါ . . ဒါ ခရောင်းတိုက်တာပါ”

“ဗျာ . . .”

ထူးဇော်ရှေ့ လင်ပန်းလေးထဲ၌ ဘီယာတစ်လုံးနဲ့ ဖန်ခွက်တစ်လုံး . . . ပြီးတော့ အာလူးကြော်တစ်ပွဲ . . .

“ကျွန် . . ကျွန်တော် . . မ . . မသောက်တတ်ပါဘူး”

“ကျွန်မ အဖေတုန်းကလည်း ဒီလိုပါပဲ . . အားမနာပါနဲ့ . . ကျွန်မ ဧည့်ခံတာပါ . . အလုပ်နဲ့ မပတ်သက်ပါဘူး . . ကိုထူးဇော် . . .”

ဒုက္ခပါပဲ . . ကားပျက်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ပြောလိုက်လို့ ရှေ့ဆက်ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ . . စဉ်းစားရင်း ကြောက်လို့ ခူးတွေ လက်တွေတုန်နေရတဲ့ကြားထဲ ဘီယာလာတိုက်နေသေးတယ် . . ။

“တကယ် . . တကယ်ပါဗျာ . . ကျွန်တော် ဆေးလိပ်လည်း မသောက်တတ်ပါဘူး . . ”

“ဒါဆို . . .”

အေးဖောင်ဘက်ကို ခရောင်းလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ခြေဟန်လက်ဟန်နဲ့ လုပ်ပြနေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဘာလဲဟ . . တစ်ခုခုတော့ လွဲနေပြီ . . . ခရောင်းက ပြောသင့် မပြောသင့်ချိန်ပြီး . . .

တစ်ခါချုံး အိပ်မက်

“ဟို . . . ဟိုလေ . . . ဒါဆို . . . ဘာ . . . ဘာ . . .”

မျက်နှာကို မရဲတရဲ ကြည့်လိုက်မိတယ် . . . ပြီးမှ . . .

“လက် . . . လက်တွေတုန်နေလို့ပဲ . . . အဲဒါ . . . အဲဒါ အေးဖောင်က . . .”

“ဟာဗျာ . . .”

ရှက်လိုက်တာ . . . ကိုယ့်လက်တွေကို ယောင်ပြီး ပြန်စမ်း ကြည့်လိုက်တော့ ချွေးစေးတွေထွက်ပြီး တုန်ခါနေတယ် . . . ။

ငါ . . . ငါ . . . ဘာဖြစ်တာလဲ . . . ဒီလိုမျိုး တစ်ခါမှ မဖြစ် ဖူးပါဘူး . . . သွားပြီ . . . ရည်းစားစကားတောင် မပြောရသေးဘူး . . . အရက်သမားလို့ ထင်သွားပြီ . . . ။

ထုံးစံအတိုင်း ဘယ်လို ဘယ်လို . . . ကားပေါ်ရောက် သွားတယ် မသိပါဘူး . . . ဝေါခနဲ မောင်းထွက်သွားတယ် . . . ဆိုင် က ချာတိတ်မတွေက . . .

“ကိုယ်တော်လေး . . . ကိုယ်တော်လေး . . .”

“ဟောတော့ . . . ခုနကပြောတော့ . . . ကားပျက်နေလို့ တဲ့ . . .”

ခရောင်းကတော့ အံ့သြခြင်း၊ တွေဝေခြင်းတွေ စုစည်းပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့လေရဲ့ . . . .

အခန်းစဉ် (၂၄)

စွန့်စားမှုတစ်ခု

“ချာတိတ် . . . ချာတိတ် . . .”

ကျော်ပိုးအိတ်လွယ်ထားသော ကလေးငယ်က လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“သားမှာ ခဲတံချွန်တဲ့ ဓားပါလား . . .”

ကလေးငယ်က သူ့ကျောပိုးအိတ်ထဲက ခဲတံချွန်စက်လေး ထုတ်ပြလိုက်သည်။

“ဪ . . . အေး . . . အေး . . . မပါလည်းရပါတယ်ကွာ”

တောင်ကြည့် မြောက်ကြည့်နဲ့ မျက်လုံးကစားလိုက်သည်။ ဟော တွေ့ပြီ . . . ခုံပုလေးတစ်လုံးဆွဲယူပြီး . . . ထိုင်ချလိုက်တော့ ထူးဇော်ကို . . . ဝက်သားတုတ်ထိုးသည်က ပြုံးပြီး . . .

“အူမလား . . . အသည်းလား . . . အစ်ကို . . .”

“ကျွန်တော် ဝက်သား မစားပါဘူး . . .”

ထူးဇော် စကားကြောင့် ဝက်သားတုတ်ထိုးသည် မျက်လုံးပြုံးပြီး မျက်မှောင်ကုတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ . . . ထူးဇော်

အိမ်ချစ်သူ အိမ်မက်

ရဲ့ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို အကဲခတ်လိုက်ပြီး . . .

လူမယ့်လူတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး . . . ဪ . . . ဟုတ်ပြီ။

“ပါဆယ် . . . ပါဆယ် ဝယ်မယ်ပေါ့ . . . ဘယ်လောက်ဖိုးလဲ အစ်ကို . . . ”

ထူးဇော် ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။ ဈေးသည်က မူလပထမထက်ပိုပြီး အမူအရာပျက်သွားသည်။ သားသားနားနားဝတ်ပြီး ဓားနဲ့ထောက်၊ ဆွဲကြိုးဖြတ်၊ ကားလု၊ ပိုက်ဆံအိတ်လု၊ ရွှေဆိုင်ထဲဝင်၊ ပစ္စည်းတွေလုပြေးနေသော လူတွေအကြောင်း . . . မှုခင်းတွေထဲ ဖတ်ဖူးသည်ကို ပြေး၍ သတိရလိုက်သည်။

ဘေးဘီဝဲယာကို ထူးဇော်ကကြည့်သလို ဝက်သားတုတ်ထိုးသည်ကလည်း လိုက်ကြည့်သည်။

“အစ် . . . အစ်ကို . . . ကျွန် . . . ကျွန်တော် ဈေးဦးတောင်မ . . . မပေါက်သေး . . . ပါဘူး . . . ဗျာ . . . ပြီး . . . ပြီးတော့ . . . ရွှေ . . . ရွှေ . . . ပြည်သာမှာ . . . ကလေး . . . ကလေး . . . ငါးယောက်နဲ့ . . . ယောက် . . . ယောက် . . . က . . . က . . . ”

“ဟေ့လူ . . . ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ . . . ”

“တ . . . တ . . . ကယ် . . . ကယ်ပါ အစ် . . . အစ်ကိုရယ် . . . သူတို့တွေ . . . ကြောင့် . . . ကျွန်တော် . . . အ . . . အ . . . အရက်တောင် . . . ဖြတ် . . . ဖြတ် . . . ”

ထူးဇော် နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ ခရောင်း အိမ်ကထွက်ချိန် . . . ဘာမှပြောနေတော့ . . . ဓားကိုင်ထားတဲ့ ဝက်သားတုတ်ထိုးသည်ရဲ့လက်ကို ဆတ်ခနဲကိုင်လိုက်ပြီး . . .

“မ . . . မ . . . လုပ်ပါ . . . နဲ့ . . . အစ် . . . အစ်ကို . . . ရုပ်ဝက်သားတုတ်ထိုးသည်ကလည်း ရုန်း ထူးဇော်ကလည်း

ကျော့

မလွတ် . . .

“ဒီမယ် . . ခင်ဗျားရဲ့ ဓားကိုရောင်းမလား . . .”

“ဗျာ . . .”

“မဗျာနဲ့ . . ဒီဓားမရှိရင် . . ခင်ဗျား . . ဈေးရောင်းလို့ ဖြစ်မလား . . ဖြစ်ရင် . . . ရောင်းပါ . . .”

ဘယ်လိုလူမျိုးနဲ့ လာတွေ့နေပါလိမ့် . . ဝက်သားတုတ် ထိုးလည်း မစား၊ ဝယ်လည်း မဝယ်ဘဲ . . ဓားကိုမှလာရွေးဝယ် နေတယ် . . . ။

“ကဲ ပြောဗျာ . . ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ . . မြန်မြန် ပြောဗျာ . . .”

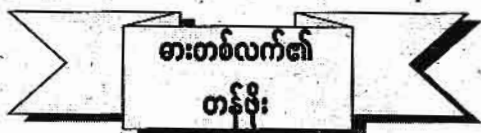
“ဟို . . ဟို . . အစ်ကိုပဲ ကြည့်ပေးပါ . . .”

ထူးဇော် ငါးရာတန်လေး ငါးရွက်ထုတ်ပေးပြီး ဓားကိုယူ လိုက်ကာ . . ကားဆီသို့ ထပြေးသွားသည်။ ဝက်သားတုတ်ထိုး သည်ကတော့ တစ်ခါဖူးမှမကြုံဖူးသော လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကျော့ ပြင်ကို အဓိပ္ပါယ်မျိုးစုံနဲ့ ငေးကြည့်နေရမှာတော့ မလွဲဧကန်ပါ . . ။

“ဘုရား . . ဘုရား . . လူသတ်ဖို့ ငါ့ဓားများလာဝယ်နေ လား မသိပါဘူး . . ဈေးရောင်းမကောင်းရတဲ့ကြားထဲ . . လူသတ် မှုအဆစ်ပါနေဦးတော့မယ် . . ပြေးမှ . . .”

အခန်းစဉ် (၂၅)

ကို .. ကိုထူးဇော် .. ဟုတ် .. ပါတယ်နော်”
 “ဟုတ် .. ကဲ့ .. ”
 မထင်မှတ်တဲ့အချိန် .. မထင်မှတ်တဲ့နေရာ ...
 “ပလက်ဖောင်းကြီးပေါ်မှာ ဘာဖြစ်လို့ ငုတ်တုတ်ကြီး ထိုင်
 နေတာလဲ ဟင် .. ”
 ထူးဇော်က ခေါင်းမဖော်ဘဲ သူ့ခြေထောက်ကို လက်ညှိုး
 ထိုးပြလိုက်သည်။
 “ဟင် .. လမ်းမလျှောက်နိုင်ဘူးလား .. ကျွန်မ ...
 ကျွန်မ ... ဘာကူညီပေးရမလဲ ... ”
 ထူးဇော် ရှိရှိသမျှသော သတ္တိတွေစုစည်းလိုက်ပြီး မတ်
 တတ်ရပ်ကာ ...
 “ကျွန်တော့်မှာ အဖေ၊ အမေလည်း မရှိတော့ပါဘူး ..
 အစ်မတစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ် .. ပြီးတော့ .. ”
 ဘာဆက်ပြောရမည်ကို တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး ..

ကျော်လွင်

“ဟိုလေ . . အင်္ကျီအဝတ်အစားကအစ မမသက်ကပဲ
ဝယ်ဝယ်ပေးနေရတာ . . .”

ခရောင်း ဘာကိုနားလည်ရမှန်း မသိတော့ . . သူ ဘာ
ပြောချင်တာလဲ . . သူ့ခြေထောက် ဘာဖြစ်တာလဲ . . . ။

“ဟုတ်ကဲ့ . . ကျွန်မ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ . . ဆိုတာပဲ
ပြောပါ ကိုထူးဇော် . . .”

“ဟို . . ဟို . . ကျွန်တော် ဖိနပ် . . ဖိနပ် မဝယ်တတ်လို့
. . အဲဒါ . . . လိုက် . . လိုက်ဝယ်ပေးပါလား ဟင် . . .”

ဖိနပ်အပြတ်လေးကိုင်ကာ အသနားခံသော မျက်နှာ
လေးဖြင့် . . . ပြောလိုက်သည်။ ခရောင်းက ဒါလေးများ ဆိုတဲ့
မျက်နှာနဲ့ ပြတ်နေသော သဲကြိုးဆီ မျက်လုံးရောက်သွားရာ . . .

“ဟင် . . ဖိနပ်က အသစ်ကျပ်ချွတ်ကြီးပဲ . . ဘယ် . .
ဘယ်လို ပြတ်သွားတာလဲ . . . ဟောတော့ . . ပြတ်တော့လည်း
မားနဲ့လှီးထားသလို တိတိရီရီကြီး . . .”

ဟိုက် . . သွားပြီ . . ဘာဆက်ပြောရပ . . .

“ဟို . . ဟိုလေ . . ကျွန်တော် ကားပျက်သွားလို့ပါ . .
အဲဒါ . . .”

ခရောင်းက အံ့သြသောမျက်နှာနဲ့ . . .

“ကားပျက်တာနဲ့ . . ဖိနပ်ပြတ်တာ ဘာဆိုင်လို့လဲ . .
ကိုထူးဇော်ရဲ့ . . .”

ကမန်းကတန်း ခေါင်းငုံ့လိုက်ပြီး . . .

“ဟို . . . ကားအောက်ကို ဝင်နေတုန်း . . ဘယ်က
ကလေးတွေ လက်ဆော့သွားတယ် . . မသိပါဘူး . . မ . . . ခရောင်းရယ် . . .”

တစ်ခါလုံး အိမ်မက်

ဒီတော့မှ ခရောင်းက ခေါင်းခါရမလို့ . . . ခေါင်းညိတ်ရ မလို့နဲ့ . . .

“ဪ . . . တော်တော်ဆိုးတဲ့ ကလေးတွေပဲ . . . ကဲ . . . လာ . . . လာ . . . ကျွန်မ အသိဆိုင်မှာ သွားဝယ်ပေးမယ် . . . နံပါတ်က . . .”

“တစ်ထောင့်ငါးရာပါ . . .”

“ရှင် . . .”

“ဪ . . . ဟိုလေ . . . အိမ်က ဝယ်ပေးတုန်းက တစ် ထောင့်ငါးရာလို့ ပြောတာကြားလို့ . . .”

ခရောင်းရဲ့ ရဲတွတ်နေတဲ့မျက်နှာလေးက အနီရောင် နည်းနည်းလျော့သွားတယ် . . . ပြီးတော့မှ မရယ်တစ်ဝက်၊ ရယ် တစ်ဝက်နဲ့ . . .

“ကျွန်မ မေးတာ . . . ဈေးနှုန်းမဟုတ်ဘူးလေ . . . ရွှင် ဖိနပ် . . . နံပါတ် . . .”

“ဆင်ခြောက်ကောင် . . .”

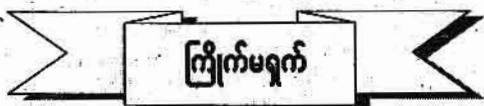
“ဒုက္ခပါပဲ . . . ဖိနပ်အမျိုးအစား ပြောတာမဟုတ်ဘူး”
ထူးဇော်က ခေါင်းကုတ်ပြီး . . . မရဲတရဲလေသံနဲ့ . . .

“ကျွန်တော်လည်း သိသလောက်၊ မှတ်မိသလောက် ပြောတာပါ . . . ကျန်တာ . . . ဘာမှမသိလို့ . . . ဟိုလေ . . . ဟို . . . ဝယ်ခိုင်းတာပါ . . .”

တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိပြီး ပြိုင် တူ ရယ်လိုက်မိတော့သည်။ ထူးဇော်ရဲ့ ခြေဖဝါးအောက်က ဝတ် သားတုတ်ထိုးသည်ရဲ့ ဓားလေးကတော့ ပြုံးလို့နေမှာ ကြီးသ သည်။

အခန်းစဉ် (၂၆)

“ကဲ..

ပြော .. ကိုထူးဇော် .. ဒီတစ်ခါ .. ကားလား
... ဆိုင်ကယ်လား ... ဖိနပ်လား .. ဘာပျက် .. ဘာပြတ်
နေပြန်ပြီလဲ .. ”

“ကားက ဖိနပ်ပြတ်ပြီး ဖိနပ်က ဘီးပေါက်ပြန်ပြီလား”

ဝိုင်းဟားကြပြန်ပြီ .. ဘယ်ရမလဲ .. ထူးဇော် အရေ
ထူသွားပြီ .. ကြိုက်မရှက်၊ ငိုက်မရှက်တဲ့ .. မရှက်နိုင်တော့ပါဘူး
.. ခရောင်းရယ် .. ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘူး .. ခရောင်းရို
ရာကို တည့်တည့်ပဲ ... ။

“ကိုဇော် .. ဘာဖြစ်လာပြန်ပြီလဲ ဟင် ... ”

အခေါ် အဝေါ် တွေတောင် ပြောင်းကုန်ပြီ .. ကိုဇော်တဲ့။

“ခရေ့ဆီ သက်သက်ပဲ .. ခေါင်းလျှော်ချင်လို့ .. ”

“ဟာ .. မရဘူးကွာ .. ခုဆို ခုပဲ .. ”

အောက်မှာ ပေါင်းတင်နေတဲ့ လူတွေက .. အပေါ်မှာ
ဘာလုပ်နေသည်မသိ .. လက်ဟန်၊ ခြေဟန်တွေနဲ့ပြနေပုံရ

တစ်ခါလည်း အိမ်ပက်

သည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခရောင်းရဲ့ အသံမကြားရဘဲ ထူးဇော်ရဲ့အသံကိုသာ ကြားနေရသည်။

ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ထူးဇော် ခေါင်းလျှော်ရည်ခုံပေါ် ပက်လက်လှန်ပြီး မိမိတာသာ လည်ပတ်သားရေကိုဆွဲယူ တပ် လိုက်သည်။

“အေးဖောင် . . . ခဏ . . .”

ခရောင်းက လှမ်းခေါ်တော့ . . .

“အေးဖောင် . . မဟုတ်ဘူးနော် . . . ခရေ . . .”

“ဟုတ်ပါတယ် . . အေးဖောင်လည်း မလာပါဘူး . . ခရေ့ရဲ့လက်စကို သတ်ပေးမလို့ပါနော် . . .”

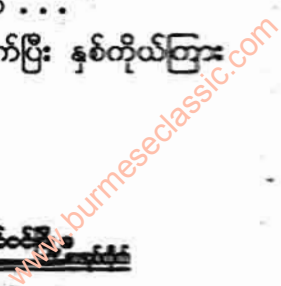
ပေါင်းတင်လက်စလူကို ခရောင်းက တောင်းပန်လိုက်ပြီး ထူးဇော်ရှိရာသို့လာခဲ့လိုက်သည်။ ခေါင်းလျှော်နေရင်း ခရောင်းရဲ့ မျက်နှာနုနုလေးကို တစ်မိမိမိကြည့်နေလိုက်သည်။ စီးပွားရေးကိစ္စ တွေသာ နေ့စဉ်နပန်းလုံးနေရသဖြင့် တော်ရုံတန်ရုံမိန်းကလေး အချို့ ဖြတ်လျှောက်သွားတာတောင် မကြည့်ဖြစ်။ ပတ်ဝန်းကျင် အမြင်မှာတော့ မိန်းကလေးတွေကို မတူသလို မတန်သလို ဘဝင် မြင့်နေသယောင်။

အမှန်က စီးပွားရေးဘက် ဦးစားပေးနေလို့ . . ခုတော့ ဖြင့် . . . ခေါင်းထဲမှာ ဘာဆိုဘာတစ်ခုမှ မရှိ . . . ခရောင်းသာ ဦးဆောင်နေသည်။

“ခရေ . . ညနေ လာကြိုမယ်နော် . . .”

သူ့ရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး နှစ်တိုယ်ကြား လေသံလေးနဲ့ ပြောလိုက်သည်။

“အင်း . . .”

ကျေးဇူး

၁၀၀

ဘေးက ပေါင်းတင်ထားပြီး အိပ်ပျော်သယောင်ဖြစ်နေတဲ့ လူကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး အားမလို အားမရဖြစ်ကာ . . .

“ဘာ . . . အင်းလဲ . . . ဘာပြောပြော . . . ဒီအင်းတစ်လုံး ကလွဲလို့ . . . ဘာမှ မပြောတတ်တော့ဘူးလား . . .”

“အင်း . . .”

“ဒုက္ခပါပဲ . . . ရည်းစားလေးတစ်ယောက် ထားမိပါတယ် . . . စကားမပြောတတ်ဘူးဆိုရင် ရှက်စရာကြီး . . .”

“ခစ် ခစ် ခစ် . . .”

သည်တော့မှကြိတ်ပြီး ရယ်သံထွက်လာတော့တယ် . . . အဲဒီအချိန်မှာပဲ . . . ဘေးကမျက်နှာအဖွေးသားနဲ့ လူနှစ်ယောက် ငုတ်တုတ်ထထိုင်လိုက်ပြီး . . .

“ဘာ အင်းလဲ . . . လက်ဖွဲ့လား . . .”

“ငါးမွေးတဲ့ အင်းလား . . .”

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ . . . ပုစွန်ထုပ်၊ ပုစွန်ထုပ် . . .”

ဘာလဲဟ . . . ဘာကောင်တွေလဲ . . . နည်းနည်းတော့ တင်းသွားတယ် . . . ပက်လက်ကထပြီးပြောမယ်အလုပ် . . .

“ဟေ့ကောင် ထူးဇော် . . . လူကလေးမောင်မင်း . . . ကျွန်ုပ်တို့ မသိဘဲ မောင်မင်း ဒီကို ဘယ်နှုခေါက်တောင်ရောက်ပြီး ပြီလဲ . . .”

ကြားဖူးသလိုပဲ . . . ဘယ်သူတွေပါလို့မိ . . . ။

“ဘာမှစဉ်းစားမနေနဲ့ . . . မှန်မှန်ပြောပါ လူကလေး . . . ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘယ်သူတွေမှတ်သလဲ . . .”

“မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ . . . ပြော . . .”

“အိုင်ပီ သက်နေနဲ့ ဆားပုလင်း နေထူးနိုင် . . .”

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

ဟာ . . သွားပြီ . . ဒီကောင်တွေ သိသွားပြီ . . ခရေ
ဝင်းဘက်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မရှိတော့ဘူး . . .

“လူကလေး . . မောင်မင်း . . ထူးဇော် . . ကျွန်ုပ်တို့ကို
ပြုစုပါ . . မပြုစုရင် မောင်မင်းရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောအစ်မ . .
မမသက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ အစီရင်ခံစာ တင်ပြရပါလိမ့်မယ် . . .”

ရဲစခန်းရှေ့ ကားတိုက်မှုတော့ဖြစ်ပြီ . . . ။

“လူကလေးမောင်မင်း ထွက်ပြေးဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့ . .
အချည်းနှီးဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ် . . ဟောဒို့မှာ ကားသော့ . .”

“ဖုန်း . . .”

လျှော်ခုံပေါ် ထူးဇော် ပက်လက်လှန်ပြီး ပစ်လွှဲလိုက်
သည်။

“ကောင်းဒယ် . . ကောင်း . . ဒယ် . . အဲဒီလို ဖြောင့်
ချက် . . . ပေးတာ . . . အားများကြီး . . ကြေးငွန်းဒင်ပါဒယ်
. . လွန်စွာ . . ကြေးငွန်းဒင်ပါတယ် . . လူကလေး မောင်မင်း”

“တောက် . . . .”

နားကြပ်လို့ကောင်းတုန်း နားကြပ်တောင်ကျိုးပြီး ကျန်နေ
ခဲ့သလိုမျိုး ခံစားလိုက်ရတယ် . . . ။

အခန်းစဉ် (၂၇)

ဗီဒီယိုတွေထဲကလို . . ရွှေတိဂုံ၊ ဆူးလေ၊ ဗိုလ်ချုပ်ပန်းခြံ၊ ရုပ်ရှင်ရုံတွေ အဲဒါတွေအားလုံး အားလုံးဟာ ထပ်နေပြီ။ ဒီတော့ သူများတွေနဲ့ မတူအောင် အသစ် . . အသစ်။

ခရောင်း လက်ကလေးဆွဲပြီး သန်လျင်ကျိုက်ခေါက်ဘုရား၊ ပါဒကြီးဘုရား၊ ကျောက်တန်းရေလယ်ဘုရားတွေဘက် လှည့်ပစ်လိုက်တယ် . . မှတ်ထား . . ။

သူများတွေတော့ မသိဘူး . . ထူးဇော်အဖို့ကတော့ ပထမဦးဆုံး ရည်းစားဦးလေး ချစ်လိုက်တာမှ ဘယ်လိုပြောရမှန်းတောင် မသိဘူး . . စာနဲ့ချရေးပြမယ်ဆိုရင်တောင် မရေးပြတတ်သလောက်ကိုချစ်တာ . . ဆံပင်ထုံးကလည်း အထူကြီး . . ပြီးတော့ ဖြန့်ချလိုက်ရင် တင်ပါးတစ်ဝက်ကျော်ကျော်လောက် . . ပြီးတော့ ခရောင်းက ဖြူဖြူသွယ်သွယ်လေး . . ဘုရားပန်းရောင်းတဲ့ စေ့သည်တွေအားလုံးက . . .

“သူတို့စုံတွဲလေးက သိပ်လိုက်တာပဲ” တဲ့။

တစ်ခါချစ်အိမ်မက်

ထူးဇော် မာန်တွေတက်သွားတယ် . . . ကမ္ဘာပေါ်မှာ
 ငါတို့စုံတွဲထက်သာတာ မရှိတော့ဘူး . . . ဘက်ခမ်းတို့ဇနီးမောင်နှံ
 ကို သနားတယ် . . . လူမင်း၊ လွင်မိုး၊ မင်းမော်ကွန်းတို့ကို သနား
 တယ် . . . ငါတို့လောက် မင်းတို့စုံတွဲတွေ မချစ်ပါဘူး . . . ငါတို့တ
 လက်ကိုတောင် မလွှတ်ဘူး . . . ကားစီယာတိုင်ကိုင်ဖို့ နာရီဝက်
 လောက် လက်ကိုပြန်ပြုပြင်ယူရလောက်တဲ့အထိ ကိုင်း . . . ပိုများ
 နေမလား . . . ပိုတယ်ထင်လည်း ခွင့်လွှတ်ဗျာ . . . ထူးဇော်နဲ့ခရေ
 ဝင်းက ချစ်လွန်းလို့ပါ . . . ။

တကယ်ပါဗျာ . . . ချစ်လွန်းလို့ပါ . . . ကိန္နရီမောင်နှံက
 စာတွေ . . . ခုဟာက လက်တွေ့ . . . တကယ် . . . တကယ် . . .
 ချစ်လွန်းလို့ . . . ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ပြိုင်ပွဲဝင်ရင်တောင် ကျွန်တော်
 တို့စုံတွဲ ပထမရမှာ ကျိန်းသေးတယ် . . .

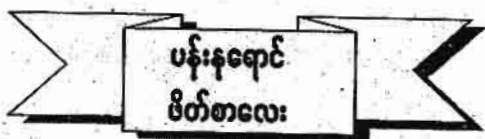
ဘုရားဘေးက မုန့်ဟင်းခါးသည်ကြီးက ဘာပြောတယ်
 မှတ်လဲ . . . ။

“သူတို့စုံတွဲတွေသာ စောင့်ပြီးရောင်းရရင် ထမင်းနပ်မမှန်
 မှာ သေချာတယ် . . . ဘယ့်နှယ်တော် . . . မုန့်ဟင်းခါးတစ်ပွဲမှာ
 ပြီး ဇွန်းနှစ်ချောင်းနဲ့ အတူတူစားနေမှတော့ ဘယ်လာစီးပွားဖြစ်
 တော့မှာလဲ . . . ”

ဟုတ်ပ . . . အရိုက်မခံ . . . အဆမခံ . . . အဖြစ်သည်း
 တယ် . . . အပြောမခံရတာတောင် ကံကောင်း . . . ။

အခန်းစဉ် (၂၈)

ရော့ . . . ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါဦး . . . ကြိုက်မကြိုက်”
မျက်နှာရှေ့ စားပွဲပေါ်တည့်တည့်ကျလာတဲ့ . . . ပန်းနု
ရောင် . . . ငွေနားကွပ်ဖိတ်စာလေးတစ်စောင် . . . ဘာလဲဟပေါ့။
မမသက်ရဲ့မျက်နှာကို မော့ကြည့်လိုက်တယ်။ တကယ်
ဆို မောင်ဖြစ်သူနဲ့တိုင်ပင်ဖို့တော့ ကောင်းတာပေါ့ . . . ခုတော့ဗျာ
. . . ဧကန္တ မမသက်ရဲ့လူနဲ့ အားလုံးအံ့ဩသွားရအောင် လုပ်လိုက်
တာပဲ ဖြစ်ရမယ်။

“ဟဲ့ . . . ဖတ်ကြည့်လေ . . . ”

တစ်ခါဖူးမှ ချွင်းဖူးတဲ့မျက်နှာ။ လေသံ။ မမသက် ဘာ
ဖြစ်တာလဲ . . . ထူးဇော်ကို ရှက်ရမ်း . . . ရမ်းနေပြီ . . . ဘာရမ်းစရာ
လိုလဲ . . . အိမ်ထောင်ပြုတဲ့ကိစ္စပဲ မောင်ဖြစ်သူထူးဇော်ကတောင်
ဝမ်းသာရဦးမှာ။ ဟုတ်တယ် နို့မို့ဆို . . . အဖတ်တင်မှာ မဟုတ်ဘူး

“ဘာဖတ်စရာလိုလဲ . . . မမသက်ရယ် . . . မျက်နှာပူစရာ
ကြီး . . . ”

တစ်ခါချိုးအိပ်မက်

သက်ပိုင်ဇော် အေးအေးခိုင်နဲ့ သူ့ဇာနည်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲပေါ့ . . . ။

“ပူစရာမလိုပါဘူး . . ထူးဇော်ရယ် . . နင့်မင်္ဂလာကိစ္စ နင်ပဲ ဆုံးဖြတ်ပေါ့ဟဲ့ . . ”

“ဗျာ . . . ”

ဘဝသံသရာဆိုတဲ့ ဂုပ်ထိပ်တံတားကြီးပေါ်က ခြေမဲ့လက်မဲ့ ပစ်ချတာမျိုးလို အသည်းထဲမှာ အေးခနဲဖြစ်သွားပြီး ရင်တွေ တလှုပ်လှုပ်တုန်လာတယ် . . . လက်ဖဝါး ခြေဖဝါးတွေ ချွေးစေးတွေ ထွက်လာပြီး . . အေးစက်မာကျောတောင့်တင်းလာတယ်။

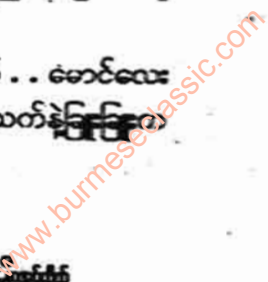
“မ . . မ . . သက်ရယ် . . ဘယ်လိုလုပ် . . လိုက်တာလဲဗျာ . . . တကယ်ဆို . . ကျွန်တော့်ကို . . မေးသင့်ပါတယ် . . မ . . မသက် . . ချစ်တာ . . တစ်ဖက်စွန်းကို . . ရောက်သွားပြီဗျာ . . . ”

ရင်ထဲက ပြောလိုက်တဲ့စကားလုံးတွေနဲ့ . . ဝိုးတိုးဝါးတား ဖြစ်သွားတဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ ပန်းနုရောင်ဖိတ်စာလေးကို . . ငေးမောကြည့်ရုံကလွဲလို့ . . လွဲ . . လို့ . . ။

သတို့သမီးက ဘယ်သူလဲလို့မေးစရာမလိုတော့ပါဘူး . . ချောင်းသာက ဟိုလူကြီးရဲ့သမီးပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ . . . ။

ဖျတ်ခနဲ ခရောင်းရဲ့အပြစ်ကင်းစင်တဲ့မျက်နှာလေးတို့ ပြေးမြင်လိုက်တယ် . . ဩော် . . ငါ့နှယ် . . ရည်းစားဖြစ်တာမှ တစ်ပတ်တောင် မပြည့်လိုက်ရပါလား . . . ။

“မင်္ဂလာပွဲပြီးရင် . . တစ်ပတ်ပဲခြားမယ် . . မောင်လေး . . ပြန်သွားဖို့ . . မမသက် စီစဉ်ပြီးပြီ . . . မမသက်နဲ့အတူတော့ နောက်မှပဲ လိုက်ခဲ့မယ် . . . ”

ကျေးဇူး

မမသက်က သူ့သူငယ်ချင်းတွေကို မျက်ရိပ်မျက်ကဲပြုပြီး
 “ကဲ . . . မမသက်တို့ သတို့သား၊ သတို့သမီးဝတ်စုံတွေ
 သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ် . . . မမသက်အကြိုက်ဟာ မောင်လေး
 အကြိုက်ပဲပေါ့ . . . နော် . . . မဟုတ်ဘူးလား . . . ”

ထူးဇော်ရဲ့နှာခေါင်းလေးကို ဆွဲလိမ်ပြီးထွက်သွားတယ်။
 တကယ်ဆို အသည်းနှလုံးကို ဆွဲလိမ်ထုတ်ပစ်ရမှာ . . . ထူးဇော်
 . . . ဘာမှပြန်မပြောနိုင်တော့ပါဘူး . . . ။

လူ့ဘဝမှာ ကွဲခြင်း၊ လွဲခြင်း၊ မမြဲခြင်းတွေဟာ . . . ကံ
 ကြမ္မာဇာတ်ဆရာပေါ်မှာ မူတည်နေပါလားရယ်လို့ . . .

မမသက် ဘာဖြစ်လို့များ . . . ခုလို . . . မြန်မြန်ဆန်ဆန်
 ကြီး . . . လုပ်လိုက်ရတာလဲ . . . ဘာကြောင့်လဲ . . . ခြေခြေကြောင့်
 လား . . . ။

အခန်းစဉ် (၂၉)

စက်ရုပ်ပြဿနာတစ်ခု

“အဲဒါပဲ ထူးဇော် . . . ”

“နေပါဦး . . သူများခေါင်းလျှော်မှ ထမင်းစားရတာ . . သူများ ခြေသည်း လက်သည်းလှီးမှ၊ ခြေသည်းလက်သည်းပုံဖော် ဆေးဆိုးပေးရမှ . . မျက်နှာသစ်ပေးရမှ ထမင်းတစ်လုပ်စားရတဲ့ လူနဲ့ မမသက်ရဲ့ မောင်နဲ့ မတန်ပါဘူးလို့ ဘယ်သူက ပြောလဲ . . ဘယ်သူကများ ပြောလဲကွာ . . ငါ့ကို ပြောကြစမ်းပါဦး . . ”

“အဲဒါတော့ ငါတို့မသိဘူး ထူးဇော် . . ခုဟာက မင်း မမသက်ဆီကို ခုနက မင်းပြောသလိုမျိုးပြောပြီး ဖုန်းဆက်တာ”

“တောက . . မိုက်ရိုင်းလိုက်တာကွာ . . သူ့ဟာသူ ဘာ လုပ်စားစား . . . သူတို့အလုပ်လား . . ပြောကြစမ်းပါဦး . . ငါ့ ချစ်သူ ခရေဝင်းက နူနေလို့လား . . အရေပြားရောဂါသည်လား . . သူ့မိဘသူ သန်သန်ရှင်းရှင်းနဲ့ လုပ်ကျွေးနေတာပါကွာ . . တခြားမိန်းကလေးတွေနဲ့ တူလို့လား . . . ”

သက်နေနဲ့နေထူးနိုင်ကတော့ ဘာမှမပြော . . ဘာတုတ်

ကျော်လှ

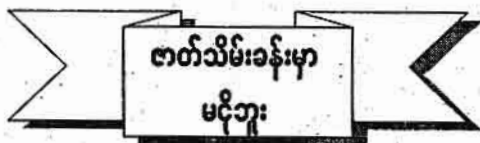
ကြီး ထိုင်ပြီး တွေဝေနေသည်။

“ငါ . . . ငါ . . . ခရေ့ကို ဘယ်လိုပြောရမလဲကွာ . . . ဘယ်လိုမျက်နှာနဲ့ကြည့်ရမှာလဲ . . . သူ့ခမျာ ဆင်းရဲရှာပါတယ် . . . နိမ့်ပါးပါတယ် . . . မင်းတို့စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ . . . သူ့ဘတ်က သူ့ရဲ့ ချစ်သူ ထူးဇော်ဆိုတဲ့ သူ့ဌေးသားအကောင်ကိုလည်း လက်လွတ်ဆုံးရှုံးရဦးမယ် . . . ပြီးတော့ ထူးဇော်နဲ့လက်ထပ်မယ့် သတို့သမီးကိုလည်း မိတ်ကပ်၊ ဆံထုံးအစစအရာရာ တာဝန်ယူပေးရဦးမယ်ဆိုတော့ . . . ဟား . . . ဟား . . . တော်တော်ကြီးကို . . . လွန်”

ထူးဇော်ရဲ့အသံတွေတိမ်ဝင်သွားသည်။ မေးကြောကြီး ထောင်ထောင်ပြီး ဖိတ်စာကိုငေးကြည့်နေလိုက်သည်။ အသံတိတ်ငိုချင်း၊ အသံတိတ်ခေတ်ရုပ်ရှင်မဟုတ်။ လက်တွေ့။ အသံတိတ်ငိုနေမိသည်။

အခန်းစဉ် (၃၀)

မှာ . . မမသက်၊ အေးအေးခိုင်၊ သူဇာနည် တို့က ပိုင်ရှင်မဥမ္မာနဲ့စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့လို့နေသည်။ စီးပွားရေး ကိစ္စရောက်လိုက်၊ ကားကိစ္စရောက်လိုက်၊ လက်ရှိ ဆိုင်ကိစ္စဘက် ရောက်လိုက်နဲ့ . . . အို . . စုံနေတာပါပဲ . . . သူတို့ပြောတဲ့ စကားတွေ မကြားတစ်ချက် . . . ကြားတစ်ချက် . . . ။

“အား . . အမလေး . . .”

“ကန်တော့နော် . . ကန်တော့”

ဆံညှပ်ခွထိုးလိုက်တော့ နားရွက်နည်းနည်းထိသွားသည်။ လက်တွေကသာ အံပင်ပေါ်မှာ စန္ဒယားခလုတ်တွေနှိပ်သလို ဇယ် စက်နေပေမယ့် စိတ်ကတော့ ရင်ဘတ်ထဲက တစ်ချက် တစ်ချက် စူးခနဲအောင့်တက်လာသည်။ လက်နဲ့မသိမသာ ဖိထားလိုက် သည်။ တစ်သက်လုံး မိခင်ကြီးရဲ့စကားကို မြေဝယ်ဓားနား ထောင်ခဲ့သော်လည်း ထူးဇော်နဲ့တွေ့မှ . . .

“သမီး . . ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူးနော်

ကျေးဇူး

.. ဒါရုပ်ရှင်ရိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး .. လက်တွေ့ .. လက်တွေ့ ..
.. သမီးလေး ကြုံပြီးသိထားမှ နည်းနည်းခံသာလိမ့်မယ် ... ”

မိဘဆိုတာ အရာရာကြုံမြင်တတ်ပါလား .. အမေ့ကို ဖွင့်ပြောကတည်းက ခုနက စကားလုံးတွေနဲ့ ခရေဝင်းကို ဆုံးမ တယ် .. ပါးပေါ်ကို ပူပူနွေးနွေးအရည်လေးတွေ ကျလာတော့ မှ ...

ဪ .. ငါမျက်ရည်တွေကျနေပါလား .. ဆိုတဲ့ အသံ ဝင်လာတယ် .. တော်ပါသေးရဲ့ .. သတို့သမီးရဲ့ ခေါင်းနဲ့ကွယ် နေလို့ .. နို့မို့ဆို .. ရှေ့တည့်တည့်က မှန်ပေါ်မှာ သူ့မျက်နှာက အထင်းသား .. ‘ငါ့ဘာသာငါ မင်္ဂလာဆောင်တာ ညည်းက ငို စရာလား’ လို့ အမေးခံနေရဦးမယ် ...။

“ခရေ .. ရေ .. သွက်သွက်လေး လုပ်ပေးလိုက်ပါဟေ့ .. ပွဲက အချိန်နီးနေပြီ ... ”

ဆိုင်ရှင် မဥမ္မာရဲ့ အသံ ...။

“ဟုတ် ...။ ”

မဥမ္မာက ကိုယ်ချင်းစာတတ်ပါတယ်။ မျက်နှာက သိပ်မ ကောင်း။ ဘယ်လိုမှငြင်းလို့မရလို့ လက်ခံလိုက်ရတာ .. ခရေဝင်း အသိဆုံး ...

“မင်္ဂလာပွဲမှာ .. လိုအပ်တာတွေ .. ထပ်လုပ်ပေးဖို့ .. ပစ္စည်းတွေကို သေသေချာချာ ထည့်ယူသွားနော် ခရေ ”

“ဟုတ် ...။ ”

“အေးဖောင်တို့ .. လဲ့လဲ့တို့ မထည့်ပေးတော့ဘူးနော် .. ဆိုင်မှာက .. လူနည်းနေလို့ ... ”

“ဟုတ် ...။ ”

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

***** ၁၁၉

မမသက်ဘက်လှည့်ပြီး မဉ္ဇမ္ဗာက . . .

“သတို့သားကတော့ ဟိုရောက်မှပဲ အဝတ်အစားလဲရင်း ခရင်မ်ပတ်လေးလောက် နည်းနည်းအွန်လိုက်ရင် ရပါတယ် . . . နဂိုတည်းက မမသက်မောင်က ချောပြီးသားပဲ . . . ”

မမသက်တို့အုပ်စု ဝါးခနဲရယ်လိုက်ကြသည်။ ဒူးတွေ အေးစက်ပြီး ပျော့ခွေလှမတတ် ဖြစ်လာတယ်။

ဘုရား . . . ဘုရား . . . ငါ ဘာတွေဖြစ်နေပါလိမ့် . . . ဘဝ ချင်းမတူလို့ . . . မတူတာကို . . . ငါ . . . ငါ . . . ဘာလို့ ခံနိုင်ရည် စွမ်းမရှိရတာလဲ . . . ။

မေမေ့ရဲ့မျက်နှာလေးကို ပြေးမြင်လိုက်တယ်။ လူရယ်လို့ ဖြစ်လာကတည်းက ခရောင်းဟာ အရာရာကို တစ်ခြမ်းရှုံးပြီးသား ပါ . . . ရှေ့လျှောက်လည်း ရှုံးရဦးမှာ . . . ။

“မမသက် . . . သတို့သမီး အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် သွားရ အောင် . . . ဒီမှာ ကိုထူးဇော်လည်း ပါလာပြီ . . . ”

ဆိုင်ရှေ့မှာ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကားကြီး ရပ်ထားတယ် . . . ထောင်ကျော်တန်တယ်လို့တော့ အေးဖောင်က ပြောတယ် . . . ကားပေါ်ရောက်တယ်ဆိုရင် . . . သတို့သမီး ခြူးခြူးတ . . .

“ကိုလေး . . . ခြူးကိုကြည့်ပါဦး . . . ဘာလိုသေးလဲ . . . လို့”

“ဟုတ်သားပဲ မောင်လေးရဲ့ . . . ခြူးရဲ့မျက်နှာလေးကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး လိုအပ်တာတွေ ပြောလေ . . . ဒါမှ ခရောင်းတို့ ပြောလို့ရမှာပေါ့ . . . ”

ထူးဇော်က သက်ပြင်းရှည်ကို မသိမသာနိုး၍ . . .

“နဂိုရှိမှ . . . နကင်းထွက်တာပါ . . . မေသတ်ရယ် . . . ခြူး

ကျေးဇူး

က နဂိုတည်းက လှပြီးသား . . . ”

သတို့သမီးခြူးခြူးက တိုးညှင်းစွာရယ်မောရင်း . . . ထူးဇော်ရဲ့ပခုံးကို မှီလိုက်သည်။ ထူးဇော် မသိမသာလေးရုန်းရန် ကြိုးစားရင်း ခရောင်းကိုကြည့်လိုက်တော့ မျက်လွှာနှစ်ဖက်ကို ချပြီး . . . လက်ထဲက မိတ်ကပ်သေတ္တာဘောက်စ်လေးကို ငေးကြည့်နေသည်။ ပြီးတော့ တစ်ညလုံးငိုထားပုံရသည်။ မျက်ခွံများက အစ်ထွက်နေပြီး နှာသီးဖျားလေးတွေက နီရဲလို့နေသည်။ အနည်းငယ်တော့ မျက်နှာချောင်သွားသည်။

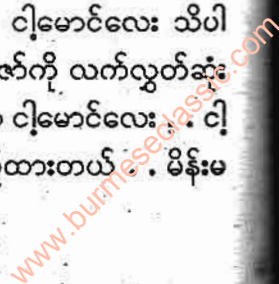
“မမသက် ကြားတယ်နော် . . . ခြူး ဘာမှပြုပြင်စရာ မလိုတော့ဘူးတဲ့ . . . ”

မမသက်က ခရောင်းကို မသိမသာလေး ခိုးကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“တူလို့ . . . တန်လို့ပါဆိုတဲ့စကားအရပေါ့ ခြူးရယ် . . . ခြူးဟာ မောင်လေးနဲ့တန်လို့ . . . ခြူးဟာ မောင်လေးနဲ့ တူလို့ . . . တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော် . . . ခြူး . . . ”

မမသက် . . . ကားရဲ့အပြင်ဘက်ကို ငေးမောစွာနဲ့ကြည့်ရင်း . . . စကားလုံးတွေကို ဖြည်းညှင်းစွာနဲ့ . . .

“ငါ့မောင် . . . ထူးဇော်ကို . . . ငါ . . . သိပ်ချစ်တယ် . . . မိဘနှစ်ပါး . . . မရှိတော့တည်းက ငါဟာ မိဘနေရာကို အလိုလို နေရင်း ရောက်ခဲ့ရတယ် . . . သူနဲ့ပတ်သက်လို့ . . . ငါ့ဘဝမှာ အရာရာ လက်လွှတ်ခံ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်ဆိုတာလဲ ငါ့မောင်လေး သိပါတယ် . . . သဘာဝရဲ့နိယာမအရ . . . ထူးဇော်ကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခံရပေမယ့် ငါ့ရင်ထဲမှာတော့ ထူးဇော်ဟာ ငါ့မောင်လေး . . . ငါ့သားလေးလို . . . အမြဲတမ်း ရင်ထဲမှာထည့်ထားတယ် . . . မိန်းမ

တစ်ခါလုံး အိမ်မက်

သားချင်း ကိုယ်ချင်းစာပေမယ့် မစာသင့်ဘူးလို့ ထင်ရမယ့် တိစ္ဆာတော့ . . . ”

“ဟဲ့ . . . ရဲဝင်း မောင်းတော့လေ . . ဘာလဲ . . အားထူးနေလို့လား . . နောက်တစ်ခေါက် မောင်လေး နိုင်ငံခြားသွားရင် နင့်အတွက် ကပ္ပလီမတစ်ယောက် ရှာလာပေးမယ် . . ဟုတ်ပြီလား . . . ”

ထုံးစံအတိုင်း ရဲဝင်းကတော့ . . ကွမ်းစားထားတဲ့သွားတွေပေါ်အောင် ရယ်ရင်း . . ဝေါခနဲ မောင်းထွက်လိုက်သည်။ လမ်းဘေးမှာရှိနေတဲ့ဖြတ်သွားဖြတ်လာ . . လူတွေ၊ တိုက်တွေ၊ ခြံတွေ၊ ကားတွေ၊ ဓာတ်တိုင်တွေ၊ ဘာဆို . . ဘာမှ ခရောင်းမမြင်တော့ . . မျက်လုံးထဲ နှင်းတွေထူထပ်စွာကျပြီး ဝိုးဝါးလို့နေသည်။

“မောင်လေး . . နောက်တစ်ပတ်ထဲမှာ ပြန်မှာမဟုတ်လား . . . လေယာဉ်လက်မှတ် ရဲဝင်းကိုယ်ခိုင်းထားလိုက်မယ် . . ခြူးခြူးကတော့ . . မောင်လေး ဟိုမှာ အိမ်ဝယ်ပြီးမှ ဖုန်းဆက်လိုက်လေ . . မမနဲ့နောက်မှ လိုက်လာခဲ့လိုက်မယ် . . . ”

ခရောင်းရဲ့ရင်ဘတ်ကို ဝိတ်ပြားတွေနဲ့ လှမ်းလှမ်းပစ်နေသလိုမျိုး ခံစားလိုက်ရတယ်။ မြန်မြန် မင်္ဂလာခန်းမရောက်လိုက်ပါတော့လို့သာ ရင်ထဲက ကြိတ်ဆုတောင်းနေလိုက်သည်။ မမသက်ရဲ့မျက်နှာကတော့ ပြုံးလို့ပျော်လို့ . . အေးပေါ့လေ . . အောင်နိုင်သူတို့အပြုံးဆိုတာ . . ခုမှ လက်တွေ့ခရောင်း မြင်ရတော့သည်။

“ဪ . . ဒီက ညီမ . . သတင်းစာထဲမှာ တော့မှောင်လွှာထည့်ရင် . . ဘယ်လိုထည့်ပေးရမယ်ဆိုတာ . . ညည်းတို့ ဆိုင်

ကျေးဇူး

ရောက်ရင် ပြန်ပြီးဖုန်းဆက်ပေးဦးနော် . . . ”

“ဟုတ် . . . ကဲ့ . . . . ရှင့် . . . . ”

မင်္ဂလာဆောင်မည့် ဟိုတယ်ရှေ့အရောက် အိမ်နဲကားက ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ဟိုတယ်မှအဲယားကွန်းရဲ့ အအေးအရှိန်က ခရောင်းရဲ့ ချွေးပြန်နေသော အပူမျက်နှာလေးကို လာရောက် ကလူကျီစယ်လိုက်သည်။ ဘုရား . . . ဘုရား . . . ကြီးကျယ်ခမ်းနား ပြီး များစွာသောလူတွေကို တွေ့လိုက်ရတော့ . . . ခရောင်း ကား ပေါ်က မဆင်းရဲ . . . အလိုလို စိတ်ထဲက သိမ်ငယ်သလိုမျိုး ခံစား လိုက်ရသည်။ ရိုက်လိုက်တဲ့ဓာတ်ပုံတွေကလည်း တဖျတ်ဖျတ်နဲ့ . . . ဘေးက မီးတွေထိုး . . . မှန်တွေထိုးနဲ့ . . . ဝီဒီယိုကင်မရာက လည်း . . . မှတ်တမ်းရိုက် . . . ခြေလှမ်းတွေ . . . ဘယ်ကစလှမ်းရ မှန်းတောင် မသိတော့ဘူး . . . မျက်လုံးလေး ကလယ် . . . ကလယ် နဲ့ . . . .

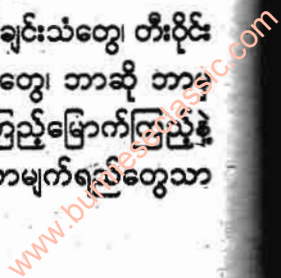
“မမသက် . . . သတို့သား၊ သတို့သမီးရောက်ပြီဆိုရင် . . . တီးဝိုင်းစလိုက်တော့မယ်နော် . . . ”

“အေး . . . အေး . . . . ”

“ဟဲ့ . . . ဟဲ့ . . . ရေခဲမုန့်တွေ လောက်ပါ့မလား . . . ”

“ဟိုမှာ . . . စနိုးဂိုက်က ကိုမောင်မောင်ဦးတို့လင်မယား . . . သွားကြိုလိုက်ဦးလေ . . . ဪ . . . ကိုသန်းဦး . . . မဝေ . . . ကျေးဇူးပဲနော် . . . ထိုင်ပါ . . . ထိုင်ပါ . . . . ”

တီးဝိုင်းက ယုံလွင့်လာသော တေးသီချင်းသံတွေ၊ တီးဝိုင်း က မြူးဖစ်သံတွေ၊ လူတွေရဲ့ စကားပြောသံတွေ၊ ဘာဆို ဘာဆို မမြင်ရ . . . မကြားရ . . . ခရောင်း တောင်ကြည့်မြောက်ကြည့်နဲ့ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိ။ ပူနွေးသောမျက်ရည်တွေသာ

တစ်ခါလုံး အိပ်မက်

ပါးပြင်ပေါ် တလိမ့်လိမ့်ကျလာသည်။ ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဝီဒီယိုဇာတ်ကားတွေထဲက စိတ်ကူးယဉ်သလိုမျိုး ငါသာ . . သတို့သမီးဖြစ်လိုက်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးနဲ့ . . သတို့သမီးခြားခြားကို ငေးမောကြည့်နေလိုက်သည်။

“ခရေ . . .”

တိုးညှင်းသောလေသံနဲ့ မသိမသာအနားကပ်လာပြီး . . ထူးဇော်ခေါ်လိုက်သည်။ ခရေဝင်း တုန်တုန်ရင်ရင်ဖြစ်သွားပြီး လှည့်တော့မကြည့်ရဲ . . မမသက်က အဝေးကနေပြီး မိတ်ကပ်အခန်းကို လှမ်းလှမ်းကြည့်နေသည်။

“ခရေ . . .”

“ရှင် . . .”

“ရေခဲမုန့်စားမလား . . ကိုဇော် ယူပေးမယ် . . .”

“မ . . မစားပါဘူး . . ကျွန်မ . . ကျွန်မ . . ရင်တွေအရမ်းပူနေလို့ပါရှင် . . . ပြီးတော့ အနားကို . . မလာပါနဲ့လို့ . . ကျွန်မ . . တောင်းပန်ပါရစေ . . .”

ရင်ထဲ လှိုက်လှိုက်တက်လာပြီး . . ငိုချင်သလိုဖြစ်လာသည်။ ငိုချင်တာမှ အားရပါးရကြီးကို ငိုပစ်လိုက်ချင်တာ . . မရတော့ဘူး . . ရေအိမ် (Toilet) ဘက်ပြေးပြီး အားရပါးရ ငိုချပစ်လိုက်တယ်။

ဆင်းရဲခြင်းဆိုတဲ့ ဝေါဟာရဟာ ဘယ်အရာမှ မကောင်းပါလား . . အတိတ်ကံမကောင်းတော့ ဒီဘဝ၊ ဒီမျှနဲ့ပဲ တွေ့နပ်လိုက်ပါတော့လို့ . . ခရေဝင်း ဗေဆင်ကြွေလုံလေးကို ကိုင်ပြီး တစ်ယောက်တည်း အရူးသဖွယ် တဖွဖွနဲ့ရေရွတ်နေလိုက်တယ်။

“မေမေရယ် . . သမီးရဲ့ဘဝကို ဘယ်လို အဆိုးသတ်ရ

ကျေးဇူး

မှန်းတောင် မသိရတော့ပါလား . . . ”

မင်္ဂလာအခမ်းအနားစပြု . . . အခမ်းအနားများ . . . ဦးရန်
ပိုင်စိုးရဲ့ စကားတွေ၊ ပြီးတော့ အဆိုတော် မခိုင်ဝါရဲ့ အခါတော်
ပေးသီချင်း . . . သတို့သား၊ သတို့သမီး ခန်းမထဲကို စလို့ဝင်လာပါ
ပြီ . . . ခရေဝင်း . . . အဲဒီမြင်ကွင်းကြီးကို မကြည့်နိုင်တော့ . . .
မိတ်ကပ်လိမ်းတဲ့ အခန်းထဲပြေးဝင်ပြီး ထိုင်ငိုနေလိုက်သည်။ တစ်
သက်တာအရှုံး . . . စာမျက်နှာတစ်ဝက်တောင် မပြုံးနိုင်တော့ပါ
ဘူး . . . ရှင်ရယ် . . . ။

တိတ်ဆိတ်သွားပြီး ကုလားထိုင်တွေသိမ်းနေတဲ့အသံ။
စားပွဲခင်းတွေခါပြီး ခေါက်နေတဲ့အသံ။ မျက်နှာကြက်က တစ်
ဖျတ်ဖျတ်နဲ့လည်နေသော ပန်ကာအသံ။ အဲယားကွန်းရဲ့ အေး
စက်နေတဲ့ဒဏ်တွေကလွဲလို့ . . . ကျန်တာ ဘာဆိုဘာမှမရှိတော့
= . . . တရားသဘောလေးဆောင်ပြီး ကြည့်မယ်ဆိုရင်တောင် ခုနက
နာရီပိုင်းလေးအတွင်း ဂီတသံ၊ လူသံတွေ ဆူညံပွက်လော့ရိုက်နေ
ပေမယ့် . . . ခုတော့ဖြင့် သောင်ပြင်မှာတင်နေတဲ့ အမှိုက်သရိုက်
တွေကို ပင်လယ်ရေလှိုင်းက သယ်ယူသွားသလိုမျိုး . . . ။

ခရေဝင်း မိတ်ကပ်ဘောက်စ်လေးကိုကိုင်ပြီး လေးလံ
သောခြေထောက်တွေနဲ့ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ တစ်ယောက်
တည်း အသိစိတ်ကင်းမဲ့စွာနဲ့ ဦးတည်ရာမရှိ လျှောက်လို့နေမိ
သည်။ မျက်နှာပေါ်ကို ရေစက်လေးတွေနည်းရာမှ များစွာကျလာ
တော့မှ . . .

“ဪ . . . မိုးရွာလာပြီပဲ . . . ”

ဘေးက ဖြတ်သွားတဲ့ဆိုင်ကယ်လေးတွေကို တွေ့လိုက်
တိုင်း ကိုဇော်များဖြစ်နေမလား . . . ကားတွေဖြတ်သွားတိုင်း

တစ်ခါသုံးအိမ်မက်

ကိုဇော်များ ဖြစ်နေမလားဆိုတဲ့ အတွေးလေးနဲ့ မိုးရေထဲမှာ ရပ်
.. ရပ်ပြီးကြည့်နေလိုက်မိသေးတယ်။

“ဟင် .. တကယ်ကြီးပါလား . . . .”

ကိုဇော်ရယ် .. သူစီးသွားတဲ့ကားပေါ်က ခုန်ချလိုက်
တယ် .. တံခါးကြီးကပွင့်လို့ .. ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ကားကရပ်သွား
တယ် .. ကိုဇော်ကတော့ သတို့သားဝတ်စုံကြီး ကိုးလို့ကန့်လန့်
နဲ့ခြေပစ်လက်ပစ်ကြီး ပြုတ်ကျကာ လမ်းဘေးကားပလက်ဖောင်း
နဲ့ ခေါင်း မိတ်ဖွဲ့လိုက်တာများ .. သွေးတွေက ဖြာခနဲပဲ .. ခရေ
ဝင်း မျက်နှာလွှဲလိုက်တယ်။

“အမလေး .. သေပါပြီ . . . .”

ပြီးတော့မှ မကြည့်ရဲ ကြည့်ရဲနဲ့ ရင်တုန်စွာ လှမ်းကြည့်
လိုက်တော့ ကိုဇော် .. သွေးသံတရဲရဲနဲ့ ခရေဝင်းဆီ ပြေးလာ
တယ် . . . ဘုရား .. ဘုရား .. ကိုဇော်မှဟုတ်ရဲ့လားဆိုပြီး
မျက်လုံးတွေကို ပွတ်သပ်ကြည့်လိုက်တော့ . . .

“ကျွီ . . . ဘယ်သွားမှာလဲ . . . .”

“ရှင် . . . .”

“ဘယ်သွားမှာလဲလို့ မေးနေတာလေ . . . .”

“ကျွန်မ . . . ကျွန်မ . . . .”

“အဲဒါ . . . ဒုက္ခပါပဲ .. ခင်ဗျားပဲ ကားတားပြီးတော့
.. အူကြောင်ကြောင်နဲ့ဗျာ . . . .”

ပြောလည်းပြော .. Taxi ကားသမား ဝေါခနဲမောင်း
လွှက်သွားတယ် . . . ။

ကိုဇော်လည်း မဟုတ်ဘူး .. ငါ .. ငါ .. တားတားမိ
လို့လည်း .. ဘာတွေလဲ .. ငါ စိတ်တွေ ဘယ်ရောက်တုတ်တာလဲ

ကျေးဇူး

၁၂၆

.. ဒါဆို .. ခုနက .. ခုနက ...

“သမီးရယ် .. ရေတွင်း .. မတူးစမ်းပါနဲ့ .. ရေတွင်းဆိုတာမျိုးက .. တူးရင်း .. တူးရင်းနဲ့ .. ဟိုး .. မြေကြီးအောက်ထဲ ရောက်ရောက်သွားတာ .. တွင်းကနက်လေ .. လူက အောက်ရောက်လေပဲ ... အုတ်စိတ်လူကိုကြည့်စမ်း .. အုတ်က မြင့်လာလေ ... လူက မြင့်လာလေပဲ .. ဘဝဟာလည်း ဒီလိုပဲ သမီးရဲ့ ...”

မေမေ့ရဲ့စကားသံတွေ ပြန်လည်ပြီး ကြားယောင်လာတယ် .. ကားဆိုတာ သူ့လမ်းနဲ့သူမောင်းနေတာ .. ယာဉ်စည်းကမ်းအတိုင်း မမောင်းရင် .. လိုရာကို ဘယ်လာရောက်နိုင်တော့မှာလဲ ... ။

မိုးရေထဲ ပလက်ဖောင်းပေါ် ငုတ်တုတ်လေးထိုင်ပြီး မိတ်ကပ်ဘောက်စ်လေးကို ငေးကြည့်နေသူကတော့ မိတ်ကပ်သမားလေး ခရောင်းရယ်ပါ .. ကိုဇော်တို့ဇနီးမောင်နှံ ရိုးမြေကျပေါင်းနိုင်ကြပါစေ .. လို့ ဆုတောင်းပေးရင်းနဲ့ ခဏတာ မက်လိုက်ရတဲ့ တစ်ခါသုံး အိပ်မက်ကလေးပါ .. တစ်ခါသုံး အိပ်မက်ကလေးရယ်ပါရှင် ... ရယ် ... တို့ ...

မေမေ့ရဲ့စကားသံတွေ ပြန်လည်ပြီး

မေမေ့ရဲ့

မေမေ့ရဲ့စကားသံတွေ ပြန်လည်

ရယ်